

Vətənənə Doğru

УДК 821,512

ББК 84 Казахстан - Турция - Азербайджан 7-5

М 18

Rövşən Məmmədəoğlu

VƏTƏNƏ DOĞRU

Алматы, 2013 год

ISBN 978-601-06-2319-4

ISBN 978-601-06-2319-4

9 78601 0623194

Rövşən Məmmədəoğlu, 2013

Ön söz

“Sürgün”dən “Vətənə doğru”

Rövşən Məmmədoğlunu on ilə yaxın bir zamandır ki, tanıyorum. “Ahiska” qəzetiñə gəldiyi ilk dündən xalqımız arasında nufuz qazanmış, qələmindən çıxan hər yazı maraqla, sevilə-sevilə oxunmuşdur.

Onun ilk kitabı “Sürgün” böyük tirajla çap olunmuş və Ahıskalıların yaşadığı 10 ölkəyə yayılmışdır. Xeyri yadımdadır, kitab çapa hazırlanarkən Rövşən belə bir söz söylədi: Əgər kitaba ön sözü Xalq Şairi Zəlimxan Yaqub yazmazsa, xeyir-duasını verməzsə, kitabı çap etdirməyəcəyəm. Əslində bu fikir böyük ustaddan xeyir-dua almaqdan dolayı, yaradıcılığına münasibətini bilmək isteyirdi. Belə də oldu. “Sürgün” kitabının ön sözünü Zəlimxan Yaqub yazdı. Nəin ki bu kitaba ön söz, indi masanızın üstündə olan “Vətənə doğru” kitabın adını da o qoymışdır.

Bütün bunlar Rövşən Məmmədoğlu poeziyasına verilən qiymətdir. O zaman böyük ustad Zəlimxan Yaqub yazırırdı:

“Rövşən Məmmədoğlu hansı janırda yazırsa yapsın, həmişə deyimi tərzində, fikrin bədii ifadəsində səmimidir, yalana, yenilik xatırınə əllaməçilik eləmir. Saz üstə yaranan sözün dilini-sirrini xeyri bilir. Elə bu cəhət də onun yazılarına şirinlik və həzinlik gətirir. Oxucusunu özünə həmdərd, həmsöhbət edə bilir”.

Vətənə Doğru

Verilən bu qiymətdən sonra, nəyisə əlavə etmək çox çətindir. Sadəcə demək isrəyirəm ki, Rövşənin qəlbini duymaq, insanlara, insanlığa verdiyi qiyməti bilmək, Vətən, el, oba, torpaq dəyərini duymaq, İlahi eşqə, füsünkar gözəlliyyə, təbiətə vurğunluğunu sezmək üçün, onun şeirlərini oxumaq kifayətdir.

Rövşən yaradıcılığı sadəcə poeziyayla deyil, eyni zamanda jurnalistikayla da süstlənir. Son 7 ildə Baş Redaktoru olduğu “Ahıskə” qəzeti Kazaxstanda yayılanan 33 milli qəzetlər arasında rəsmi olaraq birinci olmuşdur. Bundan əlavə, ideya müəlliflərindən biri olduğu Kazaxstan – Türkiyə arasındaki əlaqələrdən bəhs edən, “Ata Yurddan Doğan Günəş”, müəlliflərindən biri olduğu millətimizin görkəmlı şəxsiyyətlərinə həsr edilmiş “İnsanlar və talehlər” adlı kitabları da oxucular tərəfindən sevilərək qarşılanmışdır.

Rövşənin mənim qəlbimdə özəl bir yeri vardır. Bu hər zaman qorunacaqdır. Onun könüllərdə qurduğu taxt, yüksək yaradıcılığı tarixin layiqli səhifəsində qalacağına əminəm. Əminəm ki, biz hələ onun neçə-neçə kitablarının oxucusu olacaqıq. Bu yolda əlimdən gələn hər bir köməyi ondan əsirgəməyəcəyəm.

Yolun açıq olsun, əziz qardaşım!

**Sayqılarla, Ziyaetdin İsmixanoğlu
Kazaxstan Xalq Assambleyasının
Başkan Yardımcısı,
Dünya Ahıskə Türkləri Birliyi Başkanı**

Ən səz

“Сүркүн”дән “Вәтәнә доғру”

Рөвшəн Мəммəдоғлunu он илə јахын бир замандыр ки, таныјырам. “Аһыска” гəзетинə қəлдији илк күндəн халгымыз арасында нуфуз газанмыш, гəлəминдəн чыхан hər jazы марагла, севилэ-севилэ охунмушдур.

Онун илк китабы “Сүркүн” бəjүк тиражла чап олунмуш вə Аһыскалыларын јашадыры 10 əlkəjə jaýylмышдыр. Jaхshy јадымдадыр, китаб чапа назырланаркən Rəвшən белə бир səz səjlədi: Əkər kitaba ən səzү Xalг Shaиri Зəlimxan Jagub jazmazsa, хејир-дуасыны вермəзсə, китабы чап етдirməjəчəjəm.

Əслиндə бу фикir бəjүк устаддан хејир-дуя алмагдан долајы, јарадычылыгына мұнасибəтини билмəк истəјирди. Белə дə олду. “Сүркүн” китабынын ən səzүнү Зəlimxan Jagub јазды. Нəјинки бу китaba ən səz, инди масанызын үстүндə олан “Вәтənə доғru” китабын адыны да о гојду.

Бүтүн бунлар Rəвшən Məммəдоғлу поезијасына верилəн гијмəтдир. О заман бəjүк устад Зəlimxan Jagub jazyrды. “Rəвшən Məммəдоғlu hənsy жанрda jazyrsa jassын, həmişə dejimi tərzində, fikrin bədii ifadəsinde cəmimidir, jalana, jeniliğin xatirinə əllaməçiliğin ełəmir. Caz үstə jaaranan səzüni diliini-sirrinini jaхshy biliir. Elə bu chəhət də onun jazylaryna shiriñlik və həzinlik kətiirir. Oxyçusunu əzüñə həmdərd, həmsəhəbət edə biliir”.

Vətənənə Doğru

Верилән бу гијмәтдән соңра, нәјисә әлавә етмәк чох чәтиндир. Садәчә демәк истәјирәм ки, Рөвшәнин гәлбини дујмаг, инсанлара, инсанлыға вердији гијмәти билмәк, Вәтән, ел, оба, торпаг дәјәрини дујмаг, Илаһи ешгә, фүсүнкар қөзәллијә, тәбиэтә вурғунлуғуну сезмәк үчүн, онун шеирләрини охумаг кифајәтдир.

Рөвшән јарадычылығы садәчә поезија илә дејил, ejni заманда журналистикајла да сүстләнир. Соң 7 илдә Баш Редактору олдуғу “Аңыска” гәзети Казахстанда јајынланан 33 милли гәзетләр арасында hәр заман рәсми олараг биринчи олмушдур. Бундан әлавә, идеја мүәллифләриндән бири олдуғу Казахстан-Түркијә арасындағы әлагәләрдән бәhc едән, “Ата Журдан Доган Құнәш”, мүәллифләриндән бири олдуғу милләтимизин қөркәмли шәхсијәтләринә hәср едилмиш “Инсанлар вә таленләр” адлы китаблары да охучулар тәрәфиндән севиләрек гаршыланышдыр.

Рөвшәнин мәним гәлбимдә өзәл бир јери вардыр. Бу hәр заман горуначагдыр. Онун көнүлләрдә гурдуғу таҳт, jүксәк јарадычылығы тарихин лајигли сәһифәсіндә галачағына әминәм. Әминәм ки, биз hәлә онун нечә-нечә китабларының охучусу олачағыг. Бу ѡолда әлимдән кәлән hәр бир көмәји ондан әсиркәмәјәчәјем.

Јолун ачыг олсун, әзиз гардашым!

**Сајғыларла, Зијаетдин Исмиханоғлу
Казахстан Халг Ассамблеясының
Башкан Жарымчысы, Дүнja Аңыска
Түркләри Бирлиги Башканы**

Rövşən Məmmədəoglu

MƏN QÜRBƏTDƏ DEYİLƏM, QÜRBƏT MƏNİM İÇİMDƏ

(bir Türk nəğməsi)

Qürbət yad eldə olur,
qürbət yad dildə olur,
Qürbət yadın simində,
qürbət yad teldə olur,
Qürbət yad bağçada,
qürbət yad güldə olur,
Mən qürbətdə deyiləm, qürbət mənim içimdə.

Qəlbi kövrək eyləyir,
ürək telin yuxaldır
Duyğusu nəbzı tutmur,
döyüntüsün çoxaldır
Nə bir kefi, kef olub,
nə ləzzətin çıxardır
Kədər kəsib qapını, qürbət şənin içində.

Bilmirəm Qüney olub,
bilmirəm Qüzey olub,
Bilmirəm qopan tufan,
yoxsa ki külək olub,
Duman dağın üstündə,
zirvəyə ögey olub,
Özü-özün yandırır, gürbət çənin içində.

Vətənə Doğru

Başına ha fırlan,
ha dolan gəl, dövrə ver,
İstərsə min bir calaq,
istərsə də pöhrə ver,
Kökünə min et qulluq,
kökünə min kübrə ver,
Sümbülü cir böyüyür,
qürbət dənin içində.

İstər, məlhəm ocağa,
istərsə pirə çəksin,
İstər, Arazi keçsin,
istərsə Kürə çəksin,
Nə faydası, nə xeyri,
arı ha şirə çəksin,
Mayası şəkər olub,
qürbət balın içində.

Arzular budaq-budaq,
üst-üstünə qalanır
Yaşıllaşır, cücərir,
öz kökündən sulanır
Zaman öz çaxçaxında,
aydı, ildi, dolanır
Dünya köhnə dünyadı,
qürbət anın içində.

BURAXMADIM

Cavanlıqdan ixtiyar qocalığa
Külünüsovurdum, yer buraxmadım.
Elə bildim, dünya hər zaman mənim
Səpdim sağa, sola sırr buraxmadım.

Gecəli-gündüzlü anına qədər,
Fələyin özünün yanına qədər,
Hər nə eylədim sə sonuna qədər,
Yüzdə yüz eylədim, bir buraxmadım.

Vaxt oldu, qəlbimdən damarım qopdu,
Vaxt oldu, kainat içimə doldu,
Vaxt oldu, sinəmə sonalar qondu,
Bir gözəl, bir göyçək, yar buraxmadım.

Nə yoruldum, nə usandım, nə bezdim
Doğru insanlarla qol-qola gəzdim
Nə alçaltdım, nə alçaldım, nə əzdim
Xəcalət gətirən tər buraxmadım.

Ötən avazımda, səsim çağrışım
Qara dumanımda yağan yağışım
Olmuşdur yəqin ki, yalan-yanlışım
Şükürler olsun ki, kir buraxmadım.

BU DÜNYADA CANDAN BAŞQA NƏYİN VAR?

Durub düşündükcə, ay insan oğlu
Bu dünyada candan başqa nəyin var?
Bu gündən sabaha inamin itib
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

Saniyəlik, dəqiqəlik, saatlıq
Dəyişəndi, addımbaşı əmmalıq
Etibarı almaq, satmaq, ayrılıq
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

Eniş-yoxuş səni çoxdan yorubdu
Dərdin üstə, dərd gərilib, qonubdu
Dostun kömək əli, çoxdan donubdu
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

Ciçək açan bahar, yaz da unudur,
Əlinlə verdiyin duz da unudur,
Əldən düşdün, oğul-qız da unudur,
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

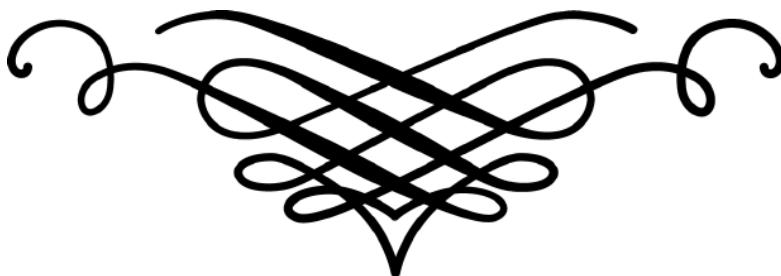
Ömür, həyat qıl üstündən sallanar
Hala düşər, haldan-hala, hallanar.
Var – dövlət yan keçər, kefdə yallanar
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

İnçi hanı, sədəf hanı, dürr hanı?
Kişilərin saxladığı sırr hanı?
Yüz yaxşılıq bir pisliyin qurbanı
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

Rövşən Məmmədoğlu

Payız gəldi, solar yarpaq tökülər
Şöhrət, filan boş-boşuna bir hədər
Xəzan olar, şax budaqdan sökülər
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

Məmmədoğlu, istər öldür, istər as
İstər yaşat, istər qaldır, istər kəs
Unutma, kəfənə bürünən miras -
Bu dünyada candan başqa nəyin var?

GÜNAHLARIN ÇIXAR, TÖKÜLÜB GEDƏR

Yaxşılıq eləmək gəlsin əlindən
Günahların çıxar, tökülüb gedər.
Əl tutan barmaqların arasından
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

Qatıq et, qaymaq et, süd əllərini,
Köməyə, yardımə at əllərini,
Yetimi doyuzdur, tut əllərini,
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

Boş olan masaya örtülər saldır,
Nimdaş paltarlara ütülər saldır,
Gedişli-gelişli körpülər saldır,
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

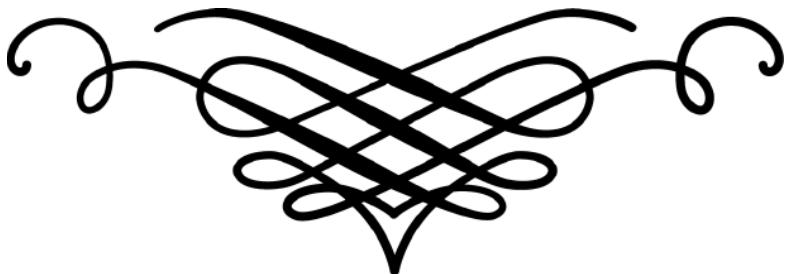
Günəşli sabahın əməli varsa,
Dürüst xeyirxahın əməli varsa,
Sinəndə Allahın əməli varsa,
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

Hər sorğuya cavab sevgisi olsun,
Əzazilə tuzaq sevgisi olsun,
Ürəyində savab sevgisi olsun
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

Ağacın böyüdüb, kökünü artır,
Bəlkə tənha qalıb, yekini artır,
Toprağa su verib, əkini artır,
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

Rövşən Məmmədəoğlu

Ayağa düşəni qaldır, ucalıq səndən,
Ağsaqqal, ixtiyar, qocalıq səndən,
Tamaha sıpər qoy, ac olmaq səndən
Günahların çıxar, tökülüb gedər.

YANDIRDI MƏNİ

Qovrulmazdım, alovlanıb, yanmazdım
Dünyanın ahəngi yandırdı məni.
Bir deyil, beş deyil, otuz beş deyil
Yalanı, cəfəngi yandırdı məni.

Dövlətindən danışib, hallı olmayan,
Özünə yüz deyib, əlli olmayan,
Sezilib, görünüb bəlli olmayan,
Min bir üzlü rəngi yandırdı məni.

Ayağa döşənib, əlindən öpən
Vallahi-billahi öünüə sərən
Alıb – aldatmaqçun min dona girən
Tuzağı, xəpəngi yandırdı məni.

Əyrinin, əyyaşın, məstin arxadan,
Fikri bəlli olan qəsdin arxadan,
Düşmənin – düşməndi, dostun arxadan,
Vurduğu külüngü yandırdı məni.

Yaşına uymayan çallı saqqala,
Dəllal bazarında başçı baqqala,
Bir qarın yeməyə tülükü, çaqqala,
Qul olmuş pələngi yandırdı məni.

Sevincə həsrət qalan, qəm-kədərdən
Al şəfəqi qara duman səhərdən
Gözündə yaş, dəniz olmuş qəhərdən
Dəm almış pürrəngi yandırdı məni.

NƏVƏLƏR

Bu kitabın sponsoru dostum Rəhim Novruz oğlunun iki gül nəvəsi dünyaya gəldi. Biri – Riyana, biri – Rayana. Bir oğul, bir qız nəvəsi. Uşaq kimi sevinən dostum, əlini ciyinimə qoyub “Allah başına gətirsin, baba olmaq çox gözəl duyğuymuş” – dedi.

İstəklərin ən pakı,
arzuların ülvisi
Qurbanlı niyyətlərdə,
bir diləkdidi nəvələr.
Gəlişi gül-gülüstan,
gəlişi yaşıl bahar
Sevincə sığal çəkən,
bir ürəkdi nəvələr.

Yuxusu şirin olan,
röyası halal gələn,
Abır, ismət, mərifət,
həyası halal gələn,
Aydan, ulduzdan duru,
mayası halal gələn,
Təhnəmizdə bərəkət,
düz-çörəkdi nəvələr.

Vətənə Doğru

Qocalıqda əriyən,
ürəyin çim yağında
Üstünü duman almış,
bəyazlanmış dağında
Qığıltısı bir layla,
bizə ahıl çağında
Gözümüzün nurunda,
bir bəbəkdi nəvələr.

Şumladığı şumunda,
əkdirdiyin - əkdirən
Sökdünyünü-sökdürən,
tikdirdiyin-tikdirən
Övladın atasına,
çəkdirdiyin - çəkdirən
Hayifa-hayif alan,
bir örnəkdi nəvələr.

Arxa, kömək, dayağ,
səs-səmir, hay verilmiş,
Nəslin, kökün davamı,
törəmə, soy verilmiş,
Allahdan nur ələnmiş,
Allahdan pay verilmiş,
Bizlərə göydən enmiş,
bir Mələkdi nəvələr.

Rövşən Məmmədəoglu

DAĞLAR

Çoxdandı almırıam qoxunu sənin
Laləli, nərgizli, ətirli, dağlar.
Şəhər ictisində ömrüm bişibdi
Sıldırıım qayadan çətirli, dağlar.

Yoxuşunda yorulmaq istəyirəm,
Hər binənə burulmag istəyirəm,
Bir nəfəsə oxumaq istəyirəm,
Şeir misrasıtək sətirli, dağlar.

İtəm dumanında, itəm çənində
Alam ağrıların, alam sənində
Çobanın saldığı taxıl dənində
Yeyəm fətirindən fətirli, dağlar.

Hamının umduğu məlhəmdi səndən,
Yaralı köksünə ilhamdı səndən,
Umanın, umduğu ümmandı səndən,
Qiymətli, hörmətli, dəyərli, dağlar.

VƏTƏNƏ DOĞRU

Dağlara uzanan ensiz ciğirlar
Yol alır, yol gedir, çəmənə doğru.
Ötür sildirimdən, ötür zirvədən
Götürür özüylə gümana doğru.

Bu əyri ciğirdə bərələr sərin
Yanından ötdüyü dərələr dərin
Yol alan yolçusu sərt qayaların
Tapar açarını imana doğru.

Cığır kəsə gedər, yol kəsələyər
Arzular içində, arzu bəsləyər
Dağların başına çatmaq istəyər
Boylana, bir baxa arana doğru.

Təpələr başından burlana bir bax,
Üctündə bulağı durlana bir bax,
Dünyanın özünə sarılana, bir bax,
Yorulmur, səyirdir, zamana doğru.

Qəribin ayrılıq buzun əridir,
Dağın, dağ çənində duzun əridir,
Qurbət kəlməsinin sözün əridir,
Rövşəni götürür Vətənə doğru.

AZƏRBAYCAN

Azərbaycan - Ana Vətən – dürr ölkə
Alov, atəş, ocaq, səma - pir ölkə
Başdan - başa yuxu - röya – sirr ölkə
Ömür yolu – yaşı, dünya boydadır
Kökü, zati ulu tarix soydadır!

Azərbaycan - vətənlərin gözüdür
Nəfəs verən ocaqların közüdür
Tək-tənhadı, yeganədi, özüdür
Ömür yolu – yaşı, dünya boydadır
Kökü, zati ulu tarix soydadır!

Azərbaycan – yandırındı, yaxandı
Bulud olub, şimşek kimi çaxındı,
Bulaq kimi könüllərə axındı,
Ömür yolu – yaşı, dünya boydadır
Kökü, zati ulu tarix soydadır!

Azərbaycan – məhəbbətdən yoğrulmuş
Canı, ruhu, saf eşqidən toxunmuş
Qartal kimi zirvələrdən doğulmuş
Ömür yolu – yaşı, dünya boydadır
Kökü, zati ulu tarix soydadır!

Azərbaycan – dünya başlayır ondan
Onsuz bir qara qəpik cümle - cahan
Misillikdə yalan, hamısı yalan
Ömür yolu – yaşı, dünya boydadır
Kökü, zati ulu tarix soydadır!...

TÜRKİYƏM

Türk Dünyasın candan artık sevənə
“Uğrunda ölümə hazır gedənə”
“Nə mutlu, Türkəm, Turkəm deyənə!”
Kök üstündə budaq atmış bərk gövdəm!
Türkiyəmdi, Türkiyəmdi, Türkiyəm!

Dağlarım var, zirvələri dumanlı,
Ünlü gələcəğə inam, gümanlı,
700 il xərac aldı dədəm Osmanlı,
Kök üstündə budaq atmış bərk gövdəm!
Türkiyəmdi, Türkiyəmdi, Türkiyəm!

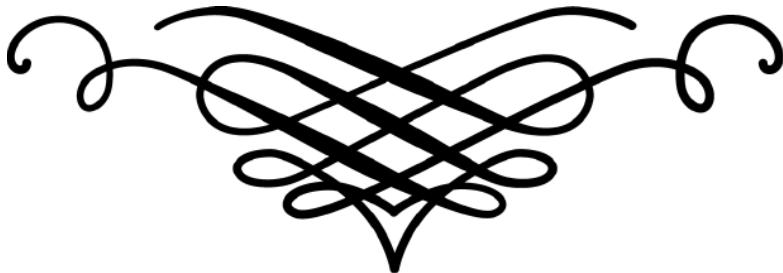
Hara getsəm dalgalanır Bayraqım,
Bu dünyadı, o baş bu baş oylagım,
Alınmazdır, bir qaladır, sol, sağım,
Kök üstündə budaq atmış bərk gövdəm!
Türkiyəmdi, Türkiyəmdi, Türkiyəm!

At belində əldə qılinc olmuşam,
Köksümdə saz bu dünyani yormuşam,
Bu cahanın əzəlindən doğmuşam
Kök üstündə budaq atmış bərk gövdəm!
Türkiyəmdi, Türkiyəmdi, Türkiyəm!

Baxma, elə qarı düşmən, bil, tanı,
Əyri fikrin xəyalından sil, tanı,
Millətimdi, hər tərəfim, bil, tanı
Kök üstündə budaq atmış bərk gövdəm!
Türkiyəmdi, Türkiyəmdi, Türkiyəm!

Rövşən Məmmədəoğlu

Rövşən Türk oğludur, haqqıa dayanır
İgidlikdə zəfərlərə boylanır
Səsindəki möhtəşəmlik haylanır:
Kök üstündə budaq atmış bərk gövdəm!
Türkiyəmdi, Türkiyəmdi, Türkiyəm!

İSTAMBULA

Ömürüm mənə bir pay verdi
Qədəm goydum İstambula.
Əl açıban quçaqladım
Sinəm qoydum İstambula.

Torpağını o üz bu üz
Öpdüm-öpdüm, səssiz-səssiz.
Göz yaşlarım sanki dəniz
Şəbnəm qoydum İstambula.

İstədiyim ülfət yükü,
Edəcəyim hörmət yükü,
Axır sindi həsrət yükü,
Şələm qoydum İstambula.

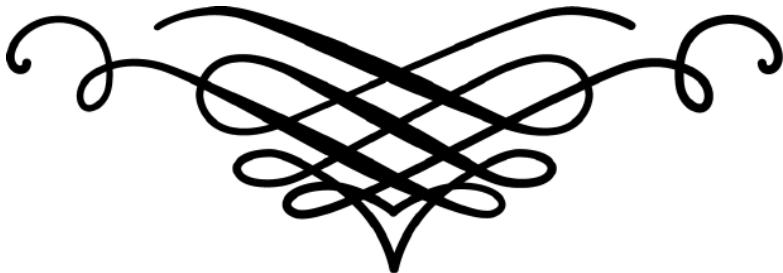
Qış içində yaza baxdım,
Sədəfində saza baxdım,
Bir göz altı qızı baxdım,
Sənəm qoydum İstambula.

Baxdım-baxdım doyanmadım,
Gözəlliyyin sayanmadım,
Bir nişanə qoyanmadım,
İlham qoydum İstambula.

Dəvətsizdən, dəvətlidən,
İzzətlidən, şöhrətlidən,
Neçə-neçə həsrətlidən,
Salam qoydum İstambula.

© Rövşən Məmmədəoğlu

Bir Rövşənim geri döndü
Sağ-salamat, diri döndü
Könlüm gözü orda qaldı
Rövşən qoydum İstambula.

BİR İNSAN TANIDIM

Bir insan tanıdım, kəlamına düz
Böyüyə ehtiram, kiçiyə ədəb.
Verdiyi vədəyə, salamına düz
Atdığı addımlar doğruya tərəf.

Bir insan tanıdım, cavan yaşında
Böyükdən-kiçiyə ağsaqqal, deyir.
Dilində laylası, beşik başında
Böyüdən anaya, ağ sabah, deyir.

Bir insan tanıdım, məhəbbət dolu
Sevgisi insana sanki bir ocaq.
Keçdiyi döngəni, keçdiyi yolu
Zülmət gecələrə yanınan bir çıraq.

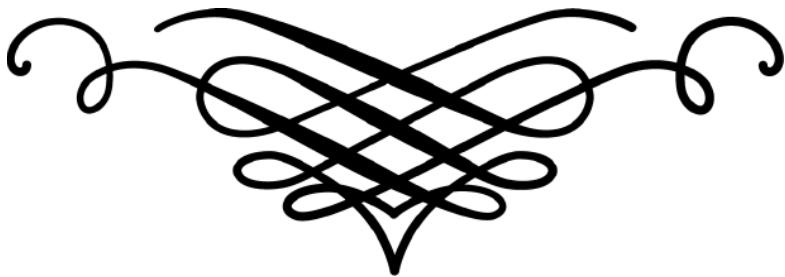
Bir insan tanıdım, dilinə hörmət
Ləhcəsi şirindi, saza bağlıdı.
Atalar misalı dilində hikmət
Qılıncdan kəsərli sözə bağlıdı.

Bir insan tanıdım, çətin illərə
Sərraf bir ustatək, naxışlar tökür.
Yanan ağaclarla, solan güllərə
Sərinlik gətirən yağışlar tökür.

Bir insan tanıdım, kasıblar dostu
Zalimin, zülümün bağrını dəlir.
Əməli məlhəmli, əməli isti
Ata-babasından, kökündən gəlir.

Rövşən Məmmədəoglu

Bir insan tanıdım, şöhrətin-şanın
Yarlı-yaraşılı üzündə nuru
Bir insan tanıdım, sizdə tanıyın
Adı Ziyətdindi, İsmixan oğlu.

HARAN AĞRIYIR, QARABAĞ?

Laldı dilin danışmağa
Nə odun var alışmağa
Namus istər soruşmağa: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Xarı bülbül dar qəfəsdə
Sağalmazdı dərdli xəstə
Şuşa qalıb yanı üstə: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Söykədilər leşi-leşə
Doğradılar tikə-tikə
Xocalı namusa ləkə: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Sındırdılar qolun - qıçın
Neçə köçkün, neçə qaçqın
Tapdaq altda qalan Laçın: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

İstisuyu buzlaşdı
Acılaşdı, duzlaşdı
Kəlbəcəri köz basıdı: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Nə gedən var, nədə gələn
Nə soruşan, nədə bilən
Ağdam adlı ürək verən: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Rövşən Məmmədəoğlu

Ovqatımız ölü canlı
Günlərimiz ahu-zarlı
Erməniyə pay Qubadlı: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Qan ağlayır qarlı Murov
Töküb kəsdi, sazaq, qırov
Donub qalan neçə girov: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Həm o tayım, həm bu tayım
Qanqal olan Araz çayım
Yetim qalan Zəngilanım: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Oğul istər qonaq gedə
Könül ala, könül verə
Füzulidən soraq verə: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

Gecə-gündüz hay istədi
Gəlinmədi hirsədi
Cəbrayılm dərd üstədi: -
Haran ağriyır, Qarabağ?

KÖNLÜM TƏBRİZ İSTƏYİR

Könlüm Təbriz istəyir
Bir Təbrizə gedəydim.
Diz çöküb qənşərində
Torpağından öpərdim.

Ürəyimin telini
Sədəfli saz edərdim.
Aşib-daşan selimi
Qışımı yaz edərdim.

Həzin-həzin ağlayıb
Tökərdim göz yaşımı.
Qarış-qarış yol alıb
Gəzərdim hər daşını.

Hər çiçəyin ətrini
Nəfəsimə çəkərdim.
Tarixin sərt sətrini
Bircə-bircə sökərdim.

Rövşənəm dərd çəkərəm
Həsrətinə Təbrizin
Hər izə gül əkərəm
Təbrizə düşsə izim.

DAĞLAR

Məzлum-məzлum, həsrət, həsrət
Zirvələri yorğun, dağlar.
Zəmanəyə qəzəb, nifrət
Baxışları dalğın, dağlar.

Sinən üstə gedən cığır
İzi itib, yağış yağır.
Elə yaziq, elə fağır
Hayqırtılı çılgın, dağlar.

Çalın-çarpaz qəmin kimi,
Boz-bulannıq çənin kimi,
Tənha qalib sənin kimi,
Rövşən düşüb sürgün, dağlar.

SEVGİM XƏYALLARLA ÖLDÜRÜR MƏNİ

Yenə sənsiz, yenə təkcə, tənhayam
Qəlbimin içində yalqızlıq sürür.
Ruhum boranların ac yelləritək
İçimi dağıdan həsrət püskürür.

Dünya gözəllərlə aşib, daşarkən
Qəlbim gəzə-gəzə sənimi tapdı?
Dünyanın üstündə sevgi yaşarkən
Mənim məhəbbətim daşamı çarpdı?

Həsrət yoldaş olub, buraxmır məni
Gecə də, gündüz də yaxam əlində.
Həsrətlə oturur, həsrətlə durur
Həsrət dünyasında, keçir ömrüm də.

Nə ünüm yetişir, nə əlim çatır
Xəyallar aparır, götürür məni.
Yoruldum, bezikdim, xəyal qurmaqdən
Sevgim xəyallarla öldürür məni!

Rövşən Məmmədəoğlu

ÖZÜN-ÖZ CANINA QIYARSAN, GÜLÜM

Xəncəri qəlbimə dərin saplama
Çünki, ürəyimdə sən varsan, gülüm.
Çoxda öldürməyə əlləşmə məni
Özün-öz canına qiyarsan, gülüm.

Bir atəşdi, bir kösövdü səninlə,
Bir şaxtadı, bir qirovdu səninlə,
Mənim cismim bir bütövdü səninlə,
Özünü qanımda taparsan, gülüm.

Könül candan ayrı durmaz, yalandı,
Gül bağçadan ayrı olmaz, yalandı,
Tanrı yazar, heç pozulmaz, yalandı,
Vaxt gələr bunu da anlarsan, gülüm!

BAXDIĞIN YERLƏRDƏ MƏN OLACAĞAM

Sən, hara istəsən baxa bilərsən
Baxdığını yerlərdə mən olacağam.
Nə qədər çəksəndə gözünü məndən
Baxdığını yerlərdə mən olacağam.

İstər baxışınla sinəmi dağla,
İstər nifrətinlə, əs, kükrə, çağla,
İstərsən dünyani önumə bağla,
Baxdığını yerlərdə mən olacağam.

Göylərin qatında yuva salsanda,
Bütün ulduzları satın alsanda,
Tanrıının özünə qonaq olsanda,
Baxdığını yerlərdə mən olacağam.

GƏL, SİNƏM ÜSTÜNƏ YAĞ, YAĞIŞ KİMİ

Könlümün odunu söndürə bəlkə
Gəl, sinəm üstünə yağ, yağış kimi.
Alişan atəşim bir az sərnisin
Gəl, sinəm üstünə yağ, yağış kimi.

Budağı qurumuş ağaç qöyərsin
Yeni şaxə açsın, pöhrə cücərsin
Könül sarayımda bağım gullənsin
Gəl, sinəm üstünə yağ, yağış kimi.

Quru ləçəkləri döndər gül eylə,
Üstündə oxuyan bir bül-bül eylə,
Elə yağ, leysan ol, elə sel eylə,
Gəl, sinəm üstünə yağ, yağış kimi.

MƏZARI VƏDƏSİZ QAZAR OLARSAN

Dərd sinəm üstündə yuva salıbdı
Girmə, bu könlümə, azar olarsan.
Sevgin daşa dəyər, oda söykənər
Əzablar əlindən bezar olarsan.

Orada nəşə yox, diriykən ölü
Vurub sevincimi, don, şaxta, dolu
Amandı, özünə seçmə bu yolu
Ölüm fərmanını yazar olarsan.

Bağçası çiçəksiz, bağçası gülsüz
Sazı çoxdan susub, pərdəsiz, telsiz
Özün öz əlinlə, külünksüz, belsiz
Məzarı vədəsiz qazar olarsan.

ÖMÜR DEYƏCƏYİN NƏDİR Kİ, DOSTUM

Bir göz qırpmıtək tez ötüb keçər
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.
Daşqına dönər, sel olub keçər
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.

Cavanlıq quş olub uçar əlindən,
Geriyə dönüş yox, qaçar əlindən,
Qocalıq yan gedər, sapar əlindən,
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.

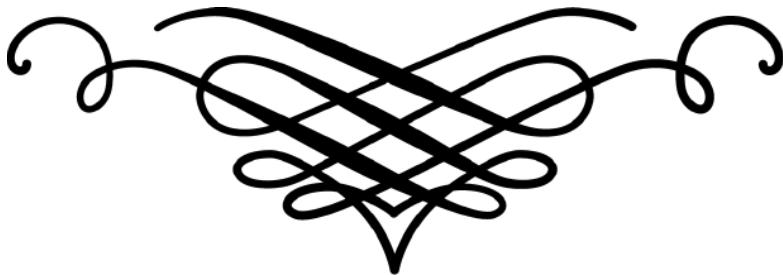
Bəzən var - dövlətin, pulun içində,
Qızılın, qumasın, alın içində,
Bir də görürsən ki, çulun içində,
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.

Yerindən oynayıb dayaq, qüvənci
Qəmin ekiz qardaşı, şadlıq, sevinci
Bu qün Şah, hökümdar, sabah dilənçi
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.

Professor gədəyə kərpic daşıyır
Ayağın ovxalayıb, belin qaşıyır
Fahişə evdardan yaxşı yaşayır
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.

Vətənə Doğru

Bilmirsən, dördnaldı, yorğadı dünya,
Bilmirsən, bül-büldü, qarğadı dünya,
Zalimin zülmünə arxadı dünya,
Ömür deyəcəyin nədir ki, dostum.

Rövşən Məmmədəoglu

GELBİMDEKİ BU SES, BU HAY, BU HARAY! SENİNLEDİR, SENİNLE, GALATASARAY!

(TÜRKİYE TÜRKCESİNDE)

Gözüm açtım, seni yazdım gönlüme
Sevgim oldun, aşkim oldun, cengime.
Canım, ruhum hopdu senin rengine
Gelbimdeki bu ses, bu hay, bu haray!
Seninledir, seninle, Galatasaray!

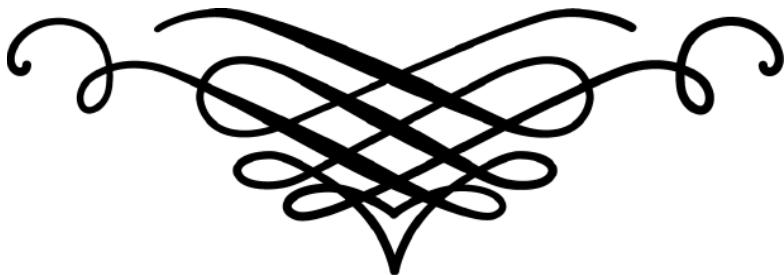
Allah veren, Allah yazan bu yazı
Türk Dünyasının nur saçan yıldızı
Renglere bak, her yan sarı – kırmızı
Gelbimdeki bu ses, bu hay, bu haray!
Seninledir, seninle, Galatasaray!

Bu renglerin sevdalısı cahandı
Sabahlara imza atan gümandı
Senden başka, bir kimse yok, yalandı
Gelbimdeki bu ses, bu hay, bu haray!
Seninledir, seninle, Galatasaray!

Çiçek üste, gözelleşen şehe bak,
Höküm veren, ferman veren şaha bak,
Gürbetlerde doğmalaşan ruha bak,
Gelbimdeki bu ses, bu hay, bu haray!
Seninledir, seninle, Galatasaray!

Vətənə Doğru

Sen bir niyyet, sen bir arzu, bir dilek
Sen bir destan, ağızlarda bir örnek
Senle yatar, senle durar, her yürek
Gelbimdeki bu ses, bu hay, bu haray!
Seninledir, seninle, Galatasaray!

BU YOLUN AXIRI GÖRÜNMÜR, DOSTUM

Azmişamkı, yolum doğru, kəsəmi?
Bu yolun axırı görünmür, dostum.
Yoxsa, firlanıram elə yerimdə
Bu yolun axırı görünmür, dostum.

Sevgim, sevincim də, acım, ağrım da
İsti baharım da, soyuq qışım da
Ömrüm ötüb keçdi, yol ayrıcında
Bu yolun axırı görünmür, dostum.

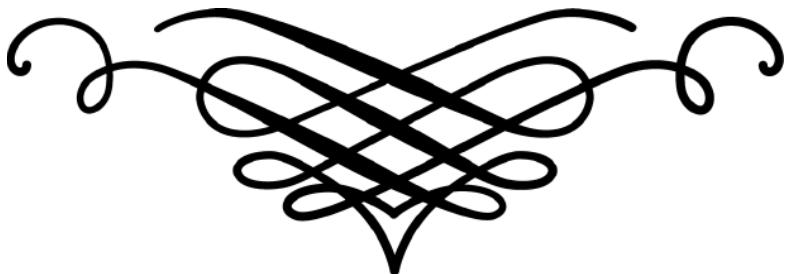
Sanırdım mənədə bir günəş doğar
İşığı, nuruyla, sacımı oxşar.
Dörd yanım qapalı, dörd yanım divar
Bu yolun axırı görünmür, dostum.

Dəmir barmaqlıqlar, zindan qaranlıq,
Ümid itib, gedib, güman qaranlıq,
Sanki kor olmuşam, hər yan qaranlıq,
Bu yolun axırı görünmür, dostum.

Bir sevgi, bir nəşə, üzüb qopara
Sevdalı məhəbbət darta çıxara
Bu yolun sonuna çəkib apara
Bu yolun axırı görünmür, dostum.

Vətənə Doğru

Rövşən, bu dünyanın sonu həqiqət,
Kəfəndən biçilmiş, donu həqiqət,
Ölüm dediyinin şanı həqiqət,
Bu yolun axırı görünmür, dostum.

AH, MƏNİM GÖZƏL BALAM, AH MƏNİM GÖZƏL QIZIM

(Anamın adını daşıyan qızım Əsmərə)

Tumar çəkib başımı,
saclarımı oxşayan
Ah, mənim gözəl balam,
ah, mənim gözəl qızım.
Əllərimi ovcunda,
sığallayıb saxlayan
Ah, mənim gözəl balam,
ah, mənim gözəl qızım.

Sorma mənim halımı,
ağlayacaq bəbəyin
Solar vaxtsız-vədəsiz
üzündəki çıçayın
Sən hələ çox kiçəiksən,
buna dözməz ürəyin
Ah, mənim gözəl balam,
ah, mənim gözəl qızım.

Vətənə Doğru

Dəymə, mənim yarama,
onsuz da çox ağridır
Üstündə lövbər salmış
kədər sinəm dağıdır
Sanki yer tapa bilmir,
dədəsinin bağlıdır
Ah, mənim gözəl balam,
ah, mənim gözəl qızım.

Mənim ki belə gəldi,
buymuş fərmanım, əmrim
Hər açılan günümдə,
tükəndi bir-bir səbrim
Nə yaxşı ki, sən varsan,
yoxsa, coxdan ölürdim
Ah, mənim gözəl balam,
ah, mənim gözəl qızım.

Ümid kəsilməz, qızım,
birgə sabaha gedək,
Verən, alan Allahdı,
ona pənahə gedək,
Əllərini göyə aç,
birlikdə dua edək,
Ah, mənim gözəl balam,
ah, mənim gözəl qızım.

ÜSTÜNƏ GƏLƏNİ BOŞ YOLA SALMA

Dünya gəldi-gedər, izlər qalandı
Üstünə gələni boş yola salma.
Yaxşılıq, yamanlıq, həkk olunandı
Üstünə gələni boş yola salma.

Istər istehza et, gül, yazılıcaq,
Ya kor ol, görməzdən gəl, yazılıcaq,
Hər nə edirsənsə, bil, yazılıcaq,
Üstünə gələni boş yola salma.

Bəlkə, çox ünvandan əliboş dönüb
Işığın, lampası, çıraqı sönüb
Axırda pənahı qapında görüb
Üstünə gələni boş yola salma.

Xəstədi uşağı, köməyi yoxdu,
Otağı havasız, küləyi yoxdu,
Bəlkə təhnəsində çörəyi yoxdu,
Üstünə gələni boş yola salma.

Addımın, əməlin öz ələyi var,
Tökülən hər tərin öz əməyi var,
Rövşən, bu dünyanın öz Mələyi var,
Üstünə gələni boş yola salma.

DUY, BUNLARI, MƏMMƏDOĞLU

Ömür, zaman ötüb keçir
Duy, bunları, Məmmədoğlu.
Bir də baxdın altmışdasan
Say, bunları, Məmmədoğlu.

Şehli güllər yetir artıq,
Dərdi-qəmi itir artıq,
Giley-güzar yetir artıq,
Qoy, bunları, Məmmədoğlu.

Elə et ki, ləl-zər olsun,
Ümman, dərya, Xəzər olsun,
Bir-birinə bənzər olsun,
Öy, bunları, Məmmədoğlu.

Dön daşqına axan sel ol,
İstər Araz, istər Nil ol,
Zalimlara əzazil ol,
Döy, bunları, Məmmədoğlu.

Taqətinə duruşlara,
Dayağını baxışlara,
Əsirgəmə yaxşılara,
Pay, bunları, Məmmədoğlu.

ÇOX ƏLLƏŞMƏ MƏNİ YIXMAĞA

Çox elə əlləşmə məni yıxmağa
Onsuz da düşmüşəm, düşəcəyim qədər.
Salıb od-alova yandırma məni
Onsuz da bişmişəm, bişəcəyim qədər.

İstər sal borana, üzüt, dığarla,
İstər ah-naləmi, eşit, dığarla,
Nə qədər istəsən, aşirt, dığarla,
Onsuz da aşmışam, aşacağım qədər.

Dərdi öz içində paylayır içim,
Əlacın hayqırır, haylayır içim,
Sel olub, kükrəyir qaynayırlıq
Onsuz da daşmışam, daşacağım qədər.

Bu qara torpağı, qara divarı,
Bu qara məzarı, bu qara görü,
Mənə dırnağımla qazdırma barı,
Onsuz da eşmişəm, eşəcəyim qədər.

MƏNƏM

Mənim hal-ərzimi bilmək istəsən
Sevdanın Məcnunu, Vurğunu mənəm.
Sinəmin üstündə yurd salmış sevgi
Yenə ovsunlayır, dolğunu mənəm.

Qəlbim bir ovucdur, tapıb sevdasın
Kefi öz yerində, istər oynasın
Satmışam dünyanın çoxdan anasın
Vecimə heç deyil, çılgını mənəm.

Qaldırır, çevirir, götürüb atır,
Silir, təmizləyir, üfürüb atır,
Yoluna keçəni süpürüb atır,
Borani, tufanı, çovğunu mənəm.

Dağlar talan olub çənin yanında,
Kəpək qalan olub, dənin yanında,
Məcnun yalan olub, mənim yanında,
Məhəbbət dəlisi, azğını mənəm.

DOST

Dost deyəcəyin lələm,
bir könül növraqıdır
Kökü, tağı, gövdəsi,
budağı yarpağıdır,
Ürəyin pak aynası,
qəlbən üzdə bağlıdır,
Duz-çörəyi tən bölən,
halal, hümmət, düzdü dost.

Sirrin sirli sirdası,
sirrin təməl daşıdır,
Qəlbi sirrin xəzinəsi,
sirrin əməl daşıdır,
Ölər, verməz kimsəyə,
güt, yumruq əl daşıdır,
Yolunda fəda olar,
silinməyən izdi dost.

Rövşən, dostluq çətindi,
qədrini bilmək gərək,
Axı ürəkdən gəlir,
ürəyi vermək gərək,
Sevinci bölmək asan,
dar günü bölmək gərək,
Dildə deyən çoxdan çox,
həqiqətdə azdı dost.

ŞAİR TƏHNƏSİ

Qara qələm, ağ kağız,
birdə ki, gözün nuru
Ürəkdən qopan kəlam,
iman, şair təhnəsi.
Dağdan axan çeşmələr,
suları aydan duru
Axışında dəlisov,
tufan, şair təhnəsi.

Dağlara gedən cığır,
zirvələrdən enən yol,
Dolanıb qayaları
yamaclara gedən yol,
Əzabı-əziyyəti
ürəklərdən alan yol,
Qapısı lay-lay açıq,
karvan, şair təhnəsi.

Hamar yola toxunmaz,
ömrün sərtinə şərik,
Daş kimi, dəmir kimi,
ağır, bərkinə şərik,
Öz ağrısı bir yana,
özgə dərdinə şərik,
Min bir yara qaysağı,
dərman, şair təhnəsi.

Alnı açıq, üzü ağ,
gözlərindən pir yağar,
Ürəyi uşaq kimi,
baxışından dürr yağar,
Qəlbində tonla ağrı,
kimsə bilməz sərr yağar,
Tək daşıyar özüylə,
ümman, şair təhnəsi.

Namərd çörəyi kəsməz,
zəhər əkər içində,
Ölər, itər, yox olar,
qəhər əkər içində,
Əl açmaz, ətək verməz,
nəfsi boğar içində,
Dırnaqları əkən xış,
xırman, şair təhnəsi.

Gecələri qaranlıq,
ulduzlu ay yoldaşı
Talehiylə baş-başa,
ucə Allah sirdaşı
Kül qabında kötüklər,
siqar hisi qardaşı
Üstü qara buludlar,
duman, şair təhnəsi.

Vətənə Doğru

Əsirgəməz gələndə,
var işə tərif yeri
Xumar yeri, naz yeri,
incədən zərif yeri
Vallah zəif damarı,
gözəllər zəif yeri
Sinəsi bir telli saz,
kaman, şair təhnəsi.

Səhrasına bağ deyər,
yurdun səfasın çəkər,
Həsrəti vusal eylər,
yurdun vəfasın çəkər,
Dönər yurdun başına,
yurdun cəfasın çəkər,
El – obası yolunda,
qurban, şair təhnəsi.

ÖMÜR KEÇİR BİR YUXU KİMİ

İllər bir-birin qovur,
çapırıdır öz atını
Ömür ötür, gün keçir,
sanki bir yuxu kimi.
Niyə, hara tələsir,
yoxsa qovanımı var?
Düşübdü arxasından,
gümansız, qorxu kimi.

Mən nə deyim satana,
mən nə deyim satmışa,
Hallalığı, harama,
əyri-düzü qatmişa,
Ömrün orta çağına,
yaş yetməmiş altmışa,
Elə götürüb kəsir,
artığı, çoxu kimi.

Kim, bahardan doyub ki,
kim, qışından doyub ki?
Kim, isti ocağından,
kim, aşından doyub ki?
Kim, ömürdən doyub ki,
kim, yaşından doyub ki?
Aparır bizi topdan,
doymuşu, toxu kimi.

Vətənə Doğru

Zalımın, əzazilin,
zülümkarın, qəddarın
Möhür, fərman əlində,
fələk adlı cəlladın
Mərdi vaxtsız apardı,
armud çirkin, yassarın
Şeytan öz işindədi,
çaxın çax-çaxı kimi.

Qəsd olub, qəsd eyləyir,
qəzası çox amansız,
Dəhşəti ölüm saçan,
cəzası çox amansız,
Qoyub gülüş yerinə,
istehzası amansız,
Ömür bizlə rişxəntdə,
sərsəri, laxı kimi.

Rövşən, dəymə qoy olsun,
dürlü-dürdə qalacaq,
Safı öz saflığında,
kirli-kirdə qalacaq,
Baş açılmaz işindən,
sirri-sirdə qalacaq,
Axı, niyə belədir,
sualın axı kimi...

AMAN, NƏ OLDUM DEMƏ, NƏ OLACAĞAM SÖYLƏ

Düşünmə qara-qara, burax axışına ver,
Əssin, qopsun, gurlasın, çaxan çaxışına ver,
Həyatın öz yoluna baxan baxışına ver,
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə.

Dənizlərdən boylanar, dağlardan üfüq gələr,
Ay çıxar, günəş doğar, saçaklı şəfəq gələr,
Zəhmətin təri puçur, qazancı mütləq gələr,
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə.

Keçmişə hörmət eylə, sabaha dayan, güvən,
Haqqın haqdı tərəfi, Allaha dayan, güvən,
Döl artımın, döl kökün, ruhuna dayan, güvən,
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə.

Belinə şələ yükə, sırtın yırtıb üzginən,
Qoyma, dura, dikələ, yapış, dartıb üzginən,
Dərdə tələ qurgınən, dərdi tutub üzginən,
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə.

Soruşma, bu dünyadan, mənə nələr etmişən
Ömür veribdi sənə, kök atmışan, bitmişən.
Soruş, özü-özüdən, dünyaya nə vermişən
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə.

Səbrin sonu zəfər, səbirinə dözüm yaz,
Dayağa möhtac olma, sinəni ver, özüm yaz,
Vermə kimsə əlinə, talehini özün yaz,
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə.

DƏDƏM

Məzarın üstünə gecikdim bu il
Mənim yaraşıqlı, camallı, dədəm.
Nuruna, istinə gecikdim bu il
Nur gözlü, nur üzlü, simalı, dədəm.

Gözümü açandan, mən səni gördüm,
Laləli, çiçəkli çəməni gördüm,
Dilim dədəm dedi, dədəmi gördüm,
İndidə sənsizəm, misallı dədəm.

Gecələr yuxumda görürəm səni,
Hər kəsə danışıb, öyürəm səni,
Oxşayıb - oxşayıb öpürəm səni,
Mənim dağlar kimi iqballı, dədəm.

Etdiyim duayla başlayır adın
Bu gündə evimdə yaşayır adın
Oğlum, öz üstündə daşıyır adın
Hər zaman ömrümə təsəlli, dədəm.

Sən, nəvən Rövşənin ömrünə iz aç
Doğan günəşinə, gününə iz aç
Evin qənşərində əkdiyin ağaç
Çəkir xiffətini dürr-hallı, dədəm.

MƏN

Könül pərvazımın qanadı qırıq
Dərd çəkən yoxuşun qayasiyam mən.
Kədər meyil olub, əl çəkmir məndən
Ağrının, əzabin naləsiyəm mən.

Artıbdı səbri təbin, dözümün
Artır avazımda səsi sözümün
Qurumuş, qaysımış qara üzümün
Quşlara yem olan şanasıyam mən.

Süzülüb – süzülüb, oynayıb çıxan,
Gəmirən – gəmirən, doymayıb çıxan,
Gözün çeşməsindən qaynayıb çıxan,
Yaşların ahında yanasıyam mən.

Tutub nə əl çəkən, nədə ki qopan
Birindən düşməmiş, birinə hopan
Minib göy atını, səyirdib çapan
Dərdin, dərd üzünüñ aynasıyam mən.

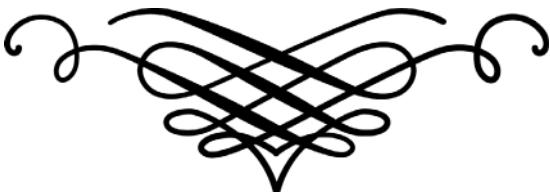
Rövşən bir dəfəlik görk eyləyibdi,
Axmaq vərdişləri tərk eyləyibdi,
Bilmirəm nə üçün yük eyləyibdi,
Azarın yanının şələsiyəm mən.

KİMİ

Yenə duyğularım tənha qalıbdı
Səhrada saralan boz ağac kimi.
Zirvələr qoynunda qəriblik çəkən
Sürüsü dağılmış göy yamac kimi.

Cavabın mənası sorğulardadır
Sifətin haqq – sayı amallardadır
Uçub duyğularım, xəyallardadır
Xatırəyə dönmiş bir amac kimi.

Rövşən, məhəbbətin qucağına çıx,
Sevginin, oduna, ocağına çıx,
Məlhəmi bulunan illacına çıx,
Dolan ətrafına yalavac kimi.

TARİX

Tarix... qoca tarix...
Əsrlərin şərəf süzgəci...
Tarix... qoca tarix...
Yüz illərin altun səhifəsi.
Mən o kökün yolcusuyam
Çox keçmişlərdən üzü bəri
Köküm çox dərindi, mənim
Bu dunyanın, bu torpağın
Damarına şaxələnmiş...
Hər boranda, hər çovğunda
İsti verib alovlanmış...
Hər yağınıñ, hər düşmənin
Həmləsində, bütövlənmiş...
Yalan, yaltaq, şər, böhtanın
Qənşərində dəmirlənmiş...
Haqqın haqq ayağında
Dik dayamış, möhürlənmiş...
Mən bu kökün yolcusuyam
Bir dön mənim arxama bax
Öz keçmişim çıraq-çıraq
Əsrlərin qan yaddası buna şahid
Əsrlərin qan yaddası buna mayak.
Bir dön mənim arxama bax
Çənlibeli, Koroğlunu görəcəksən
Aç səhifəmi varaq-varaq
Dədə Qorqud kələmini biləcəksən!
Tək doğuldu Osman Paşam
Sərkərdələr, sərkərdəsi
700 il şərəf gördü
Şərəf aldı yer kürrəsi

Vətənənə Doğru

14 yaşında Şah İsmayıł
Şahlar şahı, bir Xan oldu
Bir əlində telli sazla
Bir əlində qılincıyla
Bu dünyaya Sultan oldu.
Nizamim, Füzulim, Abaylarım var
Vurğuna, Veysələ, Oljasa boylan.
Yunus Əmrə kimi ömür payım var
Mənim tariximi yazıb Yaradan.

Atatürküm alın yazım
Bu yazıda istiqlal var.
Heydər baba könül sazım
Günəş kimi şəfəq saçar.
Ay tək nurlu Nursultanım
Barış üçün nurdु parlar!

Bir ağacın kövdəsində
Yaşıllanmış min budağam...
Həm Azəri, həm Özbəyəm...
Qırğız, Tatar, Qaraqalpaq...
Həm Türk mənəm, həm Qazağam
Türk köküdü mənim köküm
Bu kökümdə qarlı dağam...
Mən bu kökün yolcusuyam
Bu yolumda mətanət var
Bar, bərəkət, ləyaqət
Dəmir biləkli, dəyanət var
Əl uzadıb dost deyənə
Hörmət, izzət, ləyaqət var...

Mən bu kökün yolcusuyam...

BAXMA, MƏNİM EŞİYİMƏ

Baxma, mənim eşiyimə
İçim kədərlə doludur.
Görkəmimin tamam tərsi
Sinəm dərdin yoludur.

Baxma, mənim eşiyimə
Üzüm gülür, gözüm baxır.
İçim elə bir halda ki,
Dərdlə durur, dərdlə qalxır.

Çölüm güllük - gülüstanlıq
Sanki ari, çiçək üstə.
İçim səhra, xiyabanlıq
Dağıdilmiş pətək üstə.

Orda dərd var, orda kədər
Gülü solmuş, bağbanı yox.
Yuva salmış, yara tutmuş
Sağaldacag loğmanı yox.

Rövşən, dinmə, çölün gülsün
Sənə bəxtəvər desinlər.
İçin sənin özünündür
Orda nə var, bilməsinlər.

ÖLÜMÜMƏ BAİS OL

Sən bir məmləkətdə, mən bir ölkədə
“Uzaqdan-azağa yollar görünür”.
Hicran həsrətinə son qoymaq üçün
Sonu bilinməyən illər görünür.

Sən bir məmləkətdə, mən bir ölkədə
Məndən ayrı düşən nəfəsin uzaq.
Bu ayrılıq, belə getsə bəlkə də
Düşə qar – borana, apara sazaq.

Qoruya bilmirik bu sevgimizi
Biz nələr itiririk, onu qanmırıq.
Hələ duyanmırıq öz itkimizi
Tutub əllərindən qaytaranmırıq.

Bəlkə, eşqimizi xətlədi yalan
Yalanın, yamanın Allahı olmur.
Bəlkə, eşqimizin təməli saman
Təməlsiz sevginin sabahı olmur.

Mənim sevgim poladdandı, poladdan
Deyilər ki, polad sınır, əyilmir.
Qorxusu yox, nə borandan, nə qardan
Ürəklərdən – ürəklərə sərilmir.

Mənim sevgim bu dünyanın sərhədi
Bu sərhəddən keçə bilər bircə yol.
Mənim sevgim təmsil edir Fərhadı
Şirin kimi ölümümə bais ol!

OVUTSAN BARI

Ay mənim sevgidən ağaran, saçım
Dərdini, qəmini unutsan, bari.
Ömür çox qıсадı, ömür çox gödək
Yandıran həsrəti soyutsan, bari.

Sənin qədərinin ahına dəyməz
Qəddi-qamətinin şahına dəyməz
Eşqili günlərin geriyə dönməz
Əyilən vücudun dikəltsən, bari.

Boşuna əziyyət bil ki, heç nədir,
Faydası olmayan ilgi heç nədir,
Qoşa yazılmayan sevgi heç nədir,
Özünü qəflətdən ayltsan, bari?

Tanrı yolumuzu ayrı salıb ki,
Çal-çarpaz dağlayıb, elə silib ki,
Ürəyin o qədər ağrı alıb ki,
Rövşən, ovxalayıb, ovutsan, bari.

DAHA

Ay mənim kədərdən ağaran, başım
Birdə o tellərin qaralmaz daha.
Yaranın yerləri o qədər dərin
Qaysaqlar bağlayıb sağalmaz daha.

Bu dünyani dolaşıb da gəzmədin
Qartal olub, qanad çalıb, süzmədin
Niyə vaxtında dərdi üzəmədin?
Ata minən ağrı yorulmaz daha.

Rövşən, sus, danlama olan-olub ki,
Yetişən-yetişib, solan-solub ki,
O qədər ürəyin ağrı görüb ki,
Sağalıb, saflaşıb, durulmaz daha.

VƏSİYYƏTİM

Beyqafıl ölüm yaxalasa məni
Məzarım Vətənin torpağı olsun.
Demirəm mərmərdən qranit daşlar
Üstümdə xəzani, yarpağı olsun.

Bir ağac əkərsiz başımın üsdən
Hər qonan quşları oxusun pəsdən
Qışda qar - borandan, yazda istidən
Məni qoruyacaq budağı olsun.

Ömür səhifəmdəki, anlar yazılsın
Şərəf, şan-şöhrət, sanlar yazılsın
Başdaşım üstünə bunlar yazılsın
Mənim məzarımın çırığı olsun:

- Bir ömür yaşadım, mən nağıl kimi
Çox ellər dolaşdım, sorağım oldu.
Nə yetim, nə yaziq, nə fağır kimi
Yaradan insanlar marağım oldu.

Bir izim qaldımı, qoy ellər desin,
Kükreyib, çağlayan, çay, sellər desin,
Şehləri üstündə tər gullər desin,
Dilimdə xoş sözlər, yarağım oldu.

Nəğməli dillərdə avaz qalacaq,
Soyuq şaxtalarda ayaz qalacaq,
Rövşənin yazdığı bir az qalacaq,
Dünya deməsin ki, qonağım oldu.

ANALAR

Balasına ömrünün hər çağında
Əldən tutub, ətək verər analar.
Dua edər, yolu açar, su səpər
Abır, həya, örnək verər analar.

Ehtiyaca, yoxsuzluğa baş əyməz
Dik baxar, düz baxar, əyrilik bilməz.
Qocalsa da, gözəlliyyin itirməz
Simasında Mələk verər analar.

Haram tikə, canın, qanın göynədər
Mayasına qəbul etməz, rədd edər
Ağ südütək halallığı öyrədər
Süfrəmizə çörək verər analar.

Hər ağaca, hər budaga, hər tağa,
Hər çiçəyə, hər yarpağa, hər bağa,
Bu cahana, bu torpağa, bu nura,
Ürək qoyar, ürək verər analar.

Məmmədoğlu, saat keçir, an gedir,
Yuxu kimi il dolanır, yan gedir,
Övlad üçün yolunda qurban gedir,
Dünyamıza örnək verər analar.

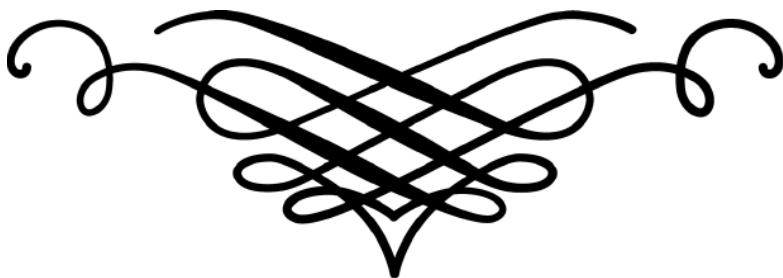
QOCALAR

Gözündə pır, üzündə nur,
başında ağ saçları
Əyilməz qamətində,
düz yaşayar qocalar.
Əməli bir tarixdi,
əlifbası qızıldan
Çiynində bu cahani
tək daşıyar qocalar.

Ümid, öyüt, nəsihət,
sabaha ümman yazar,
Əxlaq, ağıl, mərifət,
sevgiyə iman yazar,
Tər tökər, əmək verər,
zəhmətlə dastan yazar,
Kişilik məktəbini
aşılıyar qocalar.

Hörmətə xələl verən
biədəbə yol verməz,
Ərənlər məclisində
sulamağa dil verməz,
Hamərdə meydan verməz,
namərdlə çörək kəsməz,
Əyrilərlə tutuşmaz,
tez kəsişər qocalar.

Ürəyi yumşaq olur,
ürəyi kövrək olur,
Ürəyi teldən incə,
ürəyi ipək olur,
Ürəyi saf məhəbbət,
ürəyi Mələk olur,
Elə ki, qırdır onu,
az yaşayar qocalar.

ATALAR

Dədəm deyərdi ki – oğul, qulaq as
Yer üzünün qüdrətidir atalar.
Əsrlərin qəhramanlıq dastanı
İzzət, şərəf, hörmətidir atalar.

Yel aparmaz dərin köklü ağaç
Yuya bilməz, zirvələri, yamacı
Naməndlərin başında mərd qılınçı
Zalımların zülmətidir atalar.

Anaların atasıdı – doğru yol,
Tarixlərdə qalasıdı – doğru yol,
Söhbətinin mənasıdı – doğru yol,
Kəlamların hikmətidir atalar.

Dədəm deyərdi ki – oğul, ləyaqət
Analardı yer üzündə əmanət.
Hörmət, şöhrət, ülfət, zəhmət, mərifət
Nəsil, kökün nemətidir atalar.

Üzdə təbəssümü ovqat uzadar,
Ağızda söhbəti ülfət uzadar,
Atanın ömrünü öyləd uzadar,
Övladların sərvətidir atalar.

BƏRİ

Könlüm o günlərə dönmək istəyir
İllər bir-birini ötəndən bəri.
Cavanlıq vidalaşıb, vida eyləyib
Üzümü qırışlar döyəndən bəri.

Yaşıl ağacların qoruğu düşüb,
Dup-duru bulağın soyuğu düşüb,
Qəlbimə dağların moruğu düşüb,
Şəhər tüstüsünü yeyəndən bəri.

Palıdın gövdəsi, tutun yarpağı,
Gilasın dənəsi, qarpızın tağı,
Qədrini bilmışəm, Vətən torpağı,
Yad elli arxamca söyəndən bəri.

İtburnu, kəkotu, yarpız ləçəyi
Bağların bülbüllü, şəhli çiçəyi
Düşəndə axşamın sərin küləyi
Burnumu göynədir duyandan bəri.

Rövşən, baharında donubdu neynim,
Ağacı yazında solubdu neynim,
Qismətin ayrılıq olubdu neynim,
Allahım payımı verəndən bəri.

BƏRİ

Mənim saf sularım bulanıb yenə
Sellər qaynağını yuyandan bəri.
Ürəyim açılmır, qəlbim durulmur
Qulağım haqsızlıq duyandan bəri.

Şimsək çaxmağını çaxıb gedibdi,
Yandırıb, od vurub, yaxıb, gedibdi,
İnsanlıq donundan çıxıb, gedibdi,
Varlısı kasıbü döyəndən bəri.

Şeytan ocağından dərs alan namərd,
Yüksək kürsülərdən vəsf olan namərd,
Pozub dünyamızı tərs olan namərd,
Mərdin haqq payını yeyəndən bəri.

Buludlar gətirər, yağış, dolunu
Vusal ovundurər həsrət qulunu
Rövşən itiribdi ümid yolunu
Dostlar öz yolundan cayandan bəri.

AŞİQƏM

Bül-bül çiçəklərə vurulan kimi
Mən də yazın fərmanına aşiqəm.
Ürək istəyəndə ağız sulayan
Meyvələrin nübarına aşiqəm.

Küləkdən oynayan qara telinə
Zərif qamətində incə belinə
Yarın bal tökülən şirin dilinə
Cana məlhəm, dərmanına aşiqəm.

Zirvəsində dalgalanıb, qıy vuran,
Böyük-böyük, toplam-toplam, lay vuran,
Qüdrətiylə nərə çəkən, hay vuran,
O dağların dumanına aşiqəm.

Nə işiqda, nə kölgələr içində,
Nə qitələr, nə bölgələr içində,
Cümə tarix, var ölkələr içində,
Vətənimdə hər məkana aşiqəm.

Sevgidə var olan, həsrətli günü
Buz kimi əridər vüsalın ünү
Rövşən kəlməbaşı söyləyər bunu:
- İlqarında düz peymana aşiqəm.

NƏ MƏNASI VAR

Olan-olub, keçən keçib deyirlər
İndi düşünməyin nə mənası var.
Özünə yurd edib, yurdun salmamış
Durub daşınmağın nə mənası var.

İnsan hökm eyləsin, danışan dildən
Fərmanı oxunsun, balnan-şəkərdən
Yoxsa əl atıb qan çıxmayan yerdən
Cırıb, qaşınmağın nə mənası var.

Məmmədəoğlu, dərsini al biləndən
Yaxan qurtar sən üzünə güləndən
Eşit ataları, anla sözündən
Sonradan daşmağın nə mənası var.

AYIRMA

İki sevgi bir-birini tutursa
Canı qəlbdən, qəlbi candan ayırma.
Süfrə salıb, adın alan oğulu
Onu sandan, sanı ondan ayırma.

Təvəqqə et; hörmət-hörmətə gəlsin,
İnsan oğlu, şana-şöhrətə gəlsin,
Tərbiyə eyləsin, mürvətə gəlsin,
Tən böl, ortaq ol, yandan ayırma.

Tarix saxtalanıb, yamaq vurublar,
Döyüb-döyəcləyib, çomaq vurublar,
Onsuzda o qədər calaq vurublar,
Qanı kökdən, kökü qandan ayırma.

EYLƏ

Şeytan əməlindən, seytan yolundan
Allahım, nə olar, xəbərdar eylə.
Yolunu azmasın bu bəni insan
Haqqın dərgahına səbəbkar eylə.

Çıxıb yolumuzdan, yönümüz itər,
Sifətimiz itər, ünümüz itər,
Unudub zamanı, anımız itər,
Qərib qullarınıq bafadar eylə!

Olmasın insanlar olmasın cahil
Kəsməsin öünü, kəsməsin qafıl
Nə fələk aldatsın, nə də əzrayıl
Halal ölümlərə safadar eylə.

Dünya nə sultanlar, nə də şahındı
Dünya əbədidir, dünya ruhundu
Rövşən bir bəndədi, sənin qulundu
Tutub əllərindən, hörmətkar eylə.

HAVAYI

İnsan ağaclarla bənzəməlidir
Kölgəsi havayı, narı havayı.
Budaqlar sərinlik qətirir bizə
Əvəzin istəməz, barı havayı.

Dağlara nəzər et, ucadır adı
Tarixdən yol salıb, qocadır adı
Döşündə məlhəmli loğman yaşıdır
Çəsməsi havayı, qarı havayı.

Üstünə hey gələn qonağa baxın,
Dildən-dilə düşən sorağa baxın,
Göz yaşıtek axan bulağə baxın,
Səfası havayı, duru havayı.

Yamyaşıl çəmənlər, yamyaşıl düzlər
Torpağın köksündə sanki ilmələr.
Nə ələ göz dikər, nə rüşvət istər
Havası havayı, xarı havayı.

Şeytana uymayın, bismillah deyin,
Tövbələr eyləyin eyvallah deyin,
Tutub ətəyindən, ya Allah deyin,
Nurlar xəzinəsi - piri havayı.

DEDİMMİ?

Mən sənə söylədim, xəbərdar etdim
Tamaha baş əymə, qorun, dedimmi?
Nə oldu, düşübsən yollara indi
Bulanar bir günü, durun, dedimmi?

Gülüşün üzündən çəkilər gedər
Başına bu taleh ağ qarlar əkər
Kədər sevincini, boğar, öldürər
Fəqan eylər ahu-zarın, dedimmi?

Yayda yağırdığın qara güvənmə,
Qışda bitirdiyin nara güvənmə,
Arxanda yiğdiğin vara güvənmə,
Uçar dağın, gedər zorun, dedimmi?

Doğrudan gen gəzib, əyrini əkmə,
Düzü düzdə qoyub, sivrini əkmə,
Halal hümmətinə qeyrini əkmə,
Qaçar başqasına, yarın, dedimmi?

Məmmədoğlu, gəl az eylə söhbəti
Dəyiş tonun, avaz eylə söhbəti
Uçurt göyə, pərvaz eylə söhbəti
Hesabı var, orda gorun, dedimmi?

DEMƏDİMMİ?

Gedən gözəl, getmə belə
Demədimmi, yıxılsan?
Bəd nəzərlər tutar səni
Demədimmi, çaxılsan?

Həyat gedər, həyat durar,
Həyat verər, həyat alar,
Tələ quran elə qurər,
Demədimmi, qax olarsan?

Sən nazını azalt bir az,
Düzən eylə, düzəlt bir az,
Ətrafına göz at bir az,
Demədimmi, oxlanarsan?

Söhbətimin lafi kimi,
Çiçəklərin şehi kimi,
Bu Rövşənin kefi kimi,
Demədimmi, yox olarsan?

DEDİN

Bu müşgül halıma baxandan sonra
Əzazıl duyğuna şəkərmi, dedin?
İçin fərəhlənib, qürurmu etdi
Bundan da betəri, betərmi dedin?

Bu qədər etdiyin yalandan sonra,
Sevgimi, qəlbimi çalandan sonra,
Məni bu dərdlərə salandan sonra,
Taleh yanağını öpərmi, dedin?

Duyğu sarayımda tikdiyin bu qəm,
Şumlayıb-şumlayıb səpdiyin bu qəm,
Suvarıb, süsləyıb əkdiyin bu qəm,
Ömür çəpərimi sökərmi, dedin?

Könül karvanımın rəfini pozdun,
Dağıdırıb, uçurub, səfini pozdun,
Sadəcə, Rövşənin kefini pozdun,
Yoxsa, umutluydun, olərmi, dedin?

HANI?

Hanı, axtardığım o doğma ellər?
Könlümün arzusu, diləyi hanı?
Düşmüşəm çöllərə payi-piyada
Hanı, vətənimin dirəyi, hanı?

Nizam-intizama, sərtliyə həsrət,
Dəmir kimi möhkəm, bərkliyə həsrət,
Aləm, cömərtliyə, mərtliyə həsrət,
İgit babaların biləyi, hanı?

Hayatın rəngi var qaralı-ağlı
Kimi xoşbəxt, kimi sinədən dağlı
İksinində qapısı qonağa bağlı
İndi süfrəsində çörəyi, hanı?

Nağıllı, dastanlı, dərin nənələr,
Soyuq bulaq kimi sərin nənələr,
Ağ yanaq, nur üzlü, şirin nənələr,
Deyin, nəvələrin bələyi hanı?

O şirin canına, bir cəfa eylə,
Əməl et, vədinə bir vəfa eylə,
Rövşən cavab axtar, bir zəka eylə,
Hani, insanların ürəyi, hanı?

AL

Aşıq yenə cuşa gəldim
O sazını sinənə al
Sədəfiylə qoşa gəldim
Yandır məni, dühana al.

Aç ruhumu səf-səf eylə,
Dədələrdən söhbət eylə,
Dastanları şərbət eylə,
Arzularım gümana al.

Nə durmusan, zalim oğlu
Sanki əlin - qolun yağlı
Koroğlu zindanda bağlı
Göz yaşım asimana al.

O qəribi dilə gətir
Valeh susub, telə gətir
Pərdələri zilə gətir
Kükərə, çağla dumana al.

Yandır aşiq, yandır, lələm
O telləri sindir, lələm
Bu dünyani qandır lələm
Din-məssəbə, imana al.

Söylə Zöhrə gələr olsun
Ərəbzəngi dönər olsun
Ürəyimə təpər olsun
Bu Rövşəni amana al.

DÜNYADAN XƏBƏRSİZƏM

Başım yenə dumanlıdı,
xəbərsizəm dünyadan
Nələr olur, nələr keçir,
hansı anın üstəyəm
Al şərabın dəmi gəlib,
məst olmuşam sonradan
Xoşbəxtliyə gedən yola –
səslənirəm səsdəyəm.

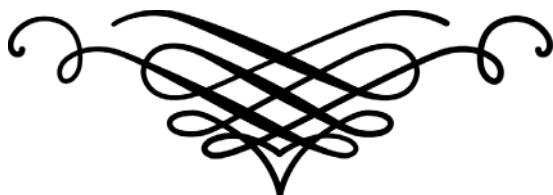
Okeanlar qənşərimdə,
dənizlərim yanımıda
Doğmalarım başım üstə,
əzizlərim yanımıda
Bir sultanam taxtı-tacda,
kənizlərim yanımıda
Sanki dünya mənim,
bu arzu həvəsdəyəm

Qanad açıb könül quşum,
zirvələrdə dağlara
Bu zirvədən o zirvəyə,
yamacdan yamaclarla
Salam deyir durnalara,
baş əyir turaclarla
Bəzənmişəm, düzənmişəm
könlə açan süstəyəm.

Rövşən Məmmədoğlu

Ürəyimin sarayında
çiçək açan gülə bax,
Nəğmə deyib, şeir qoşan,
xanəndə bül-bülə bax,
Mayasında düz-bərəkət,
o sarı sünbülə bax,
Bu gün dərdə baş əymərəm,
mən onunla küstəyəm.

Qəmi tutub üzginən,
üzülsün verməsin cəfa
Kənar ol, uzaqda dur,
var ikən mübarək səfa
Məmmədoğlu, ucalardan uca,
qadir Allaha
Dua et, deməsin hər
bəndə aman, xəstəyəm.

AHISKA

Ahıskə, yam-yaşıl düzlər oylağı
Sinəsində çəmənlərə hay verər.
Gəvələrə yollar açar dolağı
Naxışlara, sovqat verər, pay verər.

Ahıskə, qayaların daş imzası
Bu imzada tarixin yaşı bəlli.
Osmanlının halal, cəsur, obası
Dağlarında yamacı, qaşı bəlli.

Ahıskə, Qorquddan əmanət qalan
Sazın sinəsinin yanan telidi.
Xan Təhər yoluna Zöhrələr alan
Dastanların heç solmayan gülüdü.

Ahıskə, dağlardan axan dağ çayı
Ana laylası tək oxşayar ruhu
Tək gəlib dünyaya, tapılmaz tayı
Dünya gözəl bilir, unutmur bunu.

Ahıskə, Vətəndi, Ahıskə eldi
Düşmənin ağzına vurulan kılıd.
Ləhcəsi cahanda ən şirin dildi
Bir əlində sazdı, birində əmud.

Rövşən Ahıskanın dərin kökünə
Oğuz ellərinə sovqata gəldi.
Uzatdı əlini, uzanan ələ
İsmixan oğluna, ovqata gəldi.

GƏRƏK

Qışın təravəti qara bağlıdır
Şaxtanın damarı buz olsun gərək.
Min nazi-nemət tök, süfrə açanda
Ağızda dad verməz, duz olsun gərək.

Daşan selin qabağını bənd kəsər,
Acılığı şəkər kəsər, qənd kəsər,
Əsil kimi vədə alar, vəd kəsər,
Çünki söhbətində düz olsun gərək.

Hər yolun atlısı, piyadası var
Özünün öz düzəni, öz qaydası var
Bülbül ha oxusun, nə faydası var
Könül sarayında yaz olsun gərək.

Qafıl yaxalayıb, kəsişib qalan,
Özünə yurd salıb, sivişib qalan,
Ürəyin başında ilişib qalan,
Dərdi çıxartmağa, saz olsun gərək.

İstərsən yayılsın şanın aləmə,
Hörmətin aləmə, sanın aləmə,
Rövşən, əməlinlə tanın aləmə,
Boşuna söhbətin az olsun gərək.

DURMA

Ömür aynasında şüx gəz, şax dolan
Başın önə əyib, əzişib, durma
Göstər qamətini, göstər boyunu
Bil, yaziq olarsan, sivişib durma.

Sünbülün bolluğun dənnən sorarlar,
Dağın zirvəsini çəndən sorarlar,
Haqqın dərgahında səndən sorarlar,
Yesirin payına ilişib, durma.

Doğru, dürüst dolan, yoldaşlıq eylə,
Sirri al, sirri ver sırdaşlıq eylə,
Mərd ol, mərdinən qardaşlıq eylə,
Namərd cərgəsində kəsişib, durma.

İnsan öz-özünə eyləyər, edər
İstər gül əkər, qanqal bitirər
Ömürün boş-boşuna tükənər bitər
Faydasız işlərlə əlləşib, durma.

Tikanlı kol kimi bitər, parçalar,
Üstündə bayquşu ötər, parçalar,
Rövşən, ürəyini didər, parçalar,
Səni sevməyənlə sevişib, durma.

YETİR

Tövbə yolu açıqdır, buyur gəlginən
Üz tutub Allaha, etiraf yetir.
Yapış ətəyindən, doğrunu söylə
Bütün tövbələrdə bircə laf yetir.

Çıxıb hoqqasından, cin davam etsin,
Əyri, nadürüst, kin davam etsin,
Pislik pisliyinə min davam etsin,
Önünü kəsməyə bircə saf yetir.

Bunun tərsi də var tərsə döndərən,
Təbligat, təşviqat, vəsfə döndərən,
Şeytanın yolunu dərsə döndərən,
Aranı pozmağa bir əclaf yetir.

Daşqınlar eyləyər yağan yağışlar
Tapar öz yolunu, tapar axışlar.
Yüz məna eyləsin gözdə baxışlar
Rövşən, sən sadəcə ol, sərraf, yetir.

DE

Sevgilim, lal kimi durub, dayanma
Ərz eylə sözünü, bircə fikir, de.
Məni tərk eyləyib gedəndən sonra
Əyib qamətimi eşqin, bükür, de.

Ağardı saçımı ötən illərim
Susub, danışmayır tuti dillərim.
Zəhər olub, sənsiz keçən günlərim
Qəlbim xiffətini yaman çəkir, de.

Rövşən, səfər etmə dərdim ahınnan
Ayrı düş, ayrı gəz qəm kərvanından
Sən onu bağışla, keç günahından
Yenə də görüşdük buna şükür, de.

GEDİB

Dünyaya meydan oxuma
Oxuyanlar, qısib gedib.
Kəfən elə bir şeydi ki,
Varlı gələn, kasib gedib.

Mənəm, deyib, unudanı
Özünü sahib sananı
Sinəsində qəm kotanı
Öz-özünü asib, gedib.

Şahlar hanı, tarixə bax
Aç səhfələ varaq-varaq
Orda dürüst, orda dümağ
Hər bir şeyi, yazib gedib.

Rövşən, əl çək bu sevdadan
Sadə yaşa, sadə dolan
Onsuzda ki, bu dünyadan
Hamı bir-bir küsüb, gedib.

VƏTƏNSİZ İNSANIN ATƏŞİ SÖNMƏZ

Vətənsiz insanın atəşi sönməz
Susuz səhralarda yanın çöl kimi.
Həsrət ağır yükdü, həsrət ağır dərd
Ürəyin başında yanın tel kimi.

Vətənsiz ağacın meyvəsidə cir
Ləzzəti ağızda, dadsız, kəmşirin.
Min peyvənd etsəndə mənası yoxdur
Çünki ayrılığın yarası dərin.

Nə soyuq bulaqlar, nə göy çəmənlər
Qərib yanğını söndürə bilmir.
Yad yeri özünə Vətən seçənlər
Vətən həsrətini öldürə bilmir.

Burda dolayların yeri darısqal
Dar gəlir hər küçə hər düzəngəh da
Beyində dolaşan min arzu xəyal
Vətənə bağlanır axşam, sabah da.

Nə dağ çaylarının təsəllisi var
Laylalı şırıltı məlhəm eyləmir.
Nə quşlar oxumur alatoranda
Nə bağ çiçəkləri şəbnəm eyləmir.

Dağ həmən dağdı, bağda həməndi
Rövşən, meyvələrin dadı üstündə

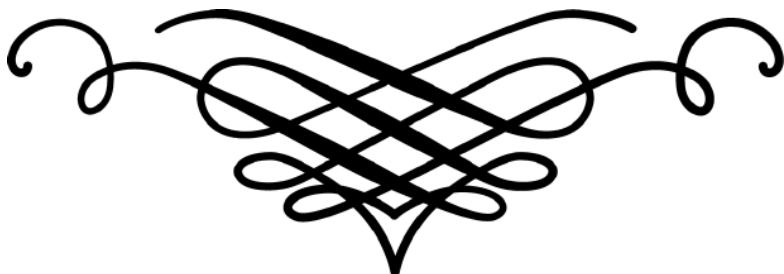
Rövşən Məmmədəoğlu

Sənin dərdin bir başqa dərddi –
Qəriblik, baxsana, adı üstündə.

Saçların yaman ağarmış
Qürbət eldə qalan, qərib
Üzündəki qırışa bax
Dərdi-dərdə qatan, qərib.

Dildən qopan söhbətə bax,
Qəlbindəki sərvətə bax,
Daş göynədən həsrətə bax,
Xəstə düşüb, yatan, qərib.

Laylay anam, anam laylay
Laylay sonam, sonam laylay
Laylay balam, balam laylay
Dağ-dağ olub, yanan qərib...

GƏLƏR BAŞINA

Atalı, analı böyüyən bəndə
Gülmə yetimlərə, başına gələr.
Elə tökər, zəhərini, acını
Qızıl qovurmalı aşına gələr.

Onun öz dərdi var, öz ürəyində
Dilində deyəsi, söz ürəyində
Toxunma, ah eylər, köz ürəyində
Göydən daş ələnər, başına gələr.

Bir baxıb ətrafin, sağını bilsən,
Baharda quruyan bağını bilsən,
Zimistan ömrünün dağını bilsən,
Kaftarlıq o cavan yaşına gələr.

Yediyin, içdiyin havayı tikə
Növbənöv fəsəli, qaymaqlı kökə.
Unutma, alnında silinməz ləkə
Qırar kotanını, xışına gələr.

Sən, sən ol, davam et, saxla qərəzi
Bütün əməllərin vardır əvəzi.
Haqqın haqq ölçüsü mizan tərəzi
Dikilər önündə, qarşına gələr.

YETİMƏ GÜLMƏ

A, qəhqəhə çəkib, istehza edən
Çoxmu gülünçlüdür halı yetimin?
Ətrafin maşallah qohum-əqraba
Nalədən süzülür balı yetimin.

Sənin gecələrin ana goynunda
Dünyanın dərdindən - sərindən uzaq
O isə ən şirin ana kəlməsin
Adını çəkənmir, dilinə yasaq.

Atan qucaqlayıb, balam deyərkən
Onu, atasının ruhu yandırır.
Billur otağının şamı yanarkən
Onun otağını ahı yandırır.

Dolanıb başına qohumlar qolu
Onun boynundakı qəm daşlarıdır.
Sənin qədəhlərin şərabla dolu
Onun badəsində göz yaşlarıdır.

Səni sevgi qucaqlayıb, naz ilə
Onun mütəkkəsi daşlara dönmüş.
Günün keçir barlarda caz ilə
Onun ocağının külü də sönmüş.

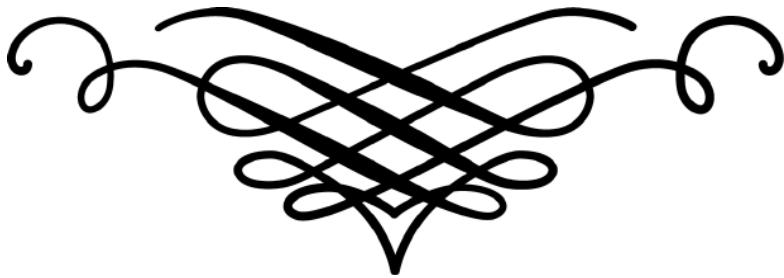
Dövlət də, var da qoy sənin olsun
Onun istədiyi nurlu yağışlar.
Bir dəfa eşitsə “oğlum, ay oğlum”
Ömrünü bağışlar, canın bağışlar.

Vətənə Doğru

Sən bilə-bilməzsən onun çəkdiyi
Yükün ağırlığı, ağ saçındadı.
Qəlbindən açılmış yara izləri
Alnını zəbt etmiş qırışlardadı.

Qışın ortasında tər basar səni
İçini od tutar, qora düşərsən.
Çox da gülmə, dünya fani dünyadı
Yetimlik nə imiş, onda bilərsən.

A, qəhqəhə çəkib, istehza edən
Çoxmu gülünclüdür halı yetimin...

YERİ

Üz döndərib, gedən gözəl
Yerişində asta yeri.
Əndamını yırğalayıb
Addımın at, usta yeri.

Əl qaldırıb süzdün yetər,
Eşələyib, qazdın yetər,
Torpag üstə gəzdin yetər,
Başım, gözüm üstə yeri.

Baxışın nəzər atlasın
Nazını yüzə qatlasın
Düşmənin qəlbi çatlasın
Yeriyəndə dosta yeri.

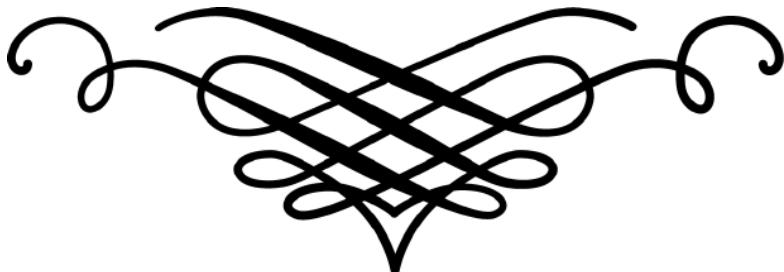
Dərə, təpə, düzərlər aşma
Yerli-yersiz gəldi daşma
Ortalıqda çox dolaşma
Töküləcək qan-su, yeri.

Əyrisini şumal etsin
Düppələmdüz hamar etsin
Könül bağın qubar etsin
Arzuda, həvəsdə yeri.

Onsuz da ara qarışiq
Qaranlıqdı, keçib işiq
Gəl mənimlə et barışiq
Aşağı en, pəsədə yeri.

© Vətənə Doğru ©

Kimin haqqı, kimi poza
İnanma ki, Rövşən aza
Səndən ötrü alar cəza
Çiçək bağla dəstə, yeri.

UZUNTALAMDI

Mən deyim, siz bilin ellər, obalar
Mənim göz bəbəyim, Uzuntalamdı.
Allaha səcdəmdi, ağızımda duam
Halal, düz, çörəyim, Uzuntalamdı.

Həyatım, varlığım, dilim, dodağım
Barım, bərəkətim, şirin növrağım
Niyətim, diləyim, arzum, sorağım
Köksümdə ürəyim, Uzuntalamdı.

Son durağı dik dağların ətəyi
Hər ağaçda arıların pətəyi
Bu diyarda kəndlərin ən göyçəyi
Arxam, kürəyim, Uzuntalamdı.

Rövşən deyər, dürdanədi, bir inci
Ləli-gövhar, zəri-ziba, dürr, inci
Xoş günümün, xoş anımın sevinci
Güçümdə biləyim, Uzuntalamdı.

HALIM

Bül-bül, səsin yanğılıdı
Çox yandırma, qəmdi halım
Fikirlərim yenə həzin
Kövrəlibdi, bəmdi halım.

Ətraf dolu qarğıa, quzğun
Göy cəməndə lalə solğun
Ürək dərdli, özüm yorğun
Dərd üstünə cəmdi halım.

Bağımın tənha gülşəni
Yanıb, yandırır fəqanı
Bül-bül, incitmə Rövşəni
Göz yaşından nəmdi, halım.

NƏDİR, GÖRƏSƏN?

Ömür dediğin, nədir görəsən?
Ağrımı, acımı, balmı, şəkərmi?
Kimdən soruşasan, kimdən biləsən?
Şərbətmi, ləzzətmi, ağrı, zəhərmi?

Hardan yanaşasan, hardan tutasan?
Hardan alışasan, hardan yanasan?
Hansı tərəfindən tutub, qanasan?
Hardan biləsən ki, şadmı, qəhərmi?

Nə bir ortası var, nə bir qırağı
Nə bir güzgüsü var, nə bir darağı
Nə bir çirkinliyi, nə yaraşığı
Eşşəkmi, palanmı, atmı, yəhərmi?

Gedən zəmanədən yavaş qalmışam
Suallar içində atəş almışam
Bilmirəm özümdə çəşbaş qalmışam
Gecəmi, gündüzmü, axşam, səhərmi?

Nəyinə lazımdır bu ömür nədir?
Dağ, dərə, təpə, su, kömür nədir?
Hay-küy, dava-dalaş səs-səmir nədir?
Ay Rövşən, başına sual qəhətmi?

DÜNYANIN SAATİ

Dünyanın saatı dolanıb gedir
Burda iki, orda beş, o yanda birdir
Səsi qulağımiza eyni gəlirsə
Bəs niyə, hər yerdə eyni deyildir?

İllər, aylar eyni, saatlar niyə
Pozur bütövlüyü, pozur birliyi?
Eyni günəşdəyik, eyni aydayıq
Nədir əqrəblərin bu çirkinliyi?

Bir saniyə, bir dəqiqə bu saat
Budur dilimizdə olan səfaliq
Biz onun bu qədər əziz bilərkən
Hardandı ondakı bu ayrımcılıq?

Rövşən, bir az daşın, bir az da düşün
Fikirlər o zaman aydın durulur.
Əqrəblərdə günah yox, bəlkə indi
Arada əyləşib, dünya yorulur.

KÖKLƏNİB

Könlüm sədəfində yenə duyğuda
Xoş məqama, xoş saata köklənib.
Ulduzların arasında gəzisir
Göy qurşağı-yeddi qata, köklənib.

Sevgisiylə səfalaşıb baş-başa,
Vədə verib, vəfalaşıb baş-başa,
Qəm, kədərlə vidalaşıb baş-başa,
Yeni günə, xoş həyata köklənib.

Misrasında zülmətə nur verdiyi
Dört sətirdə hər bir sırrı bildiyi
Nənələrin həzin-həzin dediyi
Ürək açan bayatiya köklənib.

Çapırdır, uçurdur, nə daş, nə dərə
Nə dağ, ne yamac, nə sildirim zirvə
Ayaq üzəngidə, yəhər əlində
Dördnal çapan, köhlən ata köklənib.

Rövşənin diləyi, ovqatıdı bu,
Təzəcə nübarı, sovqatıdı bu,
Ömürdən istədiyi baratıdı bu,
Dövr eyləyib, kainata köklənib.

BİR AZ

Əllərini uzat mənə
Sinəm üstə gəzsin bir az.
Köksüm üstə qubar edən
Dərdi dartıb üzsün bir az.

Pətəkləsin şana versin,
Durulaşın qana versin,
Həyatıma məna versin,
İlmələri düzsün bir az.

Mənsiz məndə ərk edəni,
İcazəsiz görk edəni,
Övqatımı tərx edəni,
Tapdalayıb əzsin bir az.

Yazı yazan qələm olsun,
Sevdalansın aləm olsun,
Barmaqların çarəm olsun,
Səadəti yazsın bir az.

Zaman üstə bu dövranın,
Susdurub, sazım, kamanım,
Çövlən edən qəm kərvanım,
Yolun çəşib, azsın bir az.

Rövşən, lal et dillərini
Bəmə çevir zillərini
Yarın verməz əllərini
De, könlünə, dözsün bir az.

GƏZSİN

Əllərini uzat mənə
Ürəyimin üstə gəzsin.
Sığallasın, əzizləsin
Çələng hörüb, dəstə gəzsin.

Qaysaqlasın canda yaram,
Sərinləsin bişən goram,
Tələsməsin, aram-aram,
Yavaşdan ahəstə gəzsin.

Dilim yerindən oynasın,
Telim dibindən oynasın,
Ovgatım sərindən oynasın,
Şənlənib, həvəsdə gəzsin.

Rövşən, meylin həvəslənsin,
Gülüşünlə səpələnsin,
Dərdin özü xəstələnsin,
Dumanlıqda, sisdə gəzsin.

VAR DA VAR

(Evvaz Siyəzənlilikə nəzirə)

Bu dünyanın gör nə boyda tarixi
Bu dünyanın gör nə boyda sırrı var.
Başdan-başa möcüzədi bu dünya
Bilinməyən nə bir sonu, ilki var.

Ləçəyində saralmağı, solmağı,
Yetişməmiş, dərilməyi, yolmağı,
Bu dünyanın boşalmağı-dolmağı,
Bu dünyanın gəlişi var, tərki var.

Zamanə dövranın bəhsinə düşüb,
Yol getmir ayrılib, əksinə düşüb,
Birdə baxırsan ki, tərsinə düşüb,
Qışın ortasında yanan bürkü var.

Əzəl gündən düz olubdu qaydası,
Bu dünyanın söz olubdu qaydası,
İndi dönüb pozulubdu qaydası,
Aslan parçalayan çəqqal, tülkü var.

Yeri, göyü, ərşı, düzü Yaradan,
Yerbəyer eyləyər özü Yaradan,
Rövşən, unutma ki, bizi Yaradan,
“Gec eylər, güc eylər”, amma, görkü var.

ANADOLU

Bu diyarın bu torpağın söhbəti
Yanan bir günəş, yanın bir aydır.
Bitməz, tükənməz o qədər zəngin
Allahın verdiyi ən gözəl paydır.

Anadolu – ruhun tacı
Anadolu – sevən ürək
Anadolu – bar ağacı
Anadolu – arzu, dilək

Anadolu – mərd oylağı
Anadolu – şirin ləhcə
Anadolu – sübh çağrı
Anadolu – o bir səcdə

Anadolu – Yunus Əmrə
Hacı Bektaş, Aşıq Veysəl
Anadolu – çiçək ömrə
Saz üstünə yanın məşəl

Sən igid Qarsı gör, ona addımla
Osmanlının sərhadlar məmləkəti.
Sevgi burda, qəhramanlıq burdadır
Dağlar çapan fərhadlar məmləkəti.

Ordan Ərzuruma bir yol al, lələ
Dadaşlar diyarı gözün oxşasın.
Otur çəmənlilikdə, bardaş qur, dincəl
Nəğməli çiçəklər, dizin oxşasın.

Vətənə Doğru

Ərzincan-bağçalar, bağlar şəhəri
İnsanın ağızını dada gətirər.
Başdan-başa meyvələrin qoxusu
Qəmini dağıdar, şada gətirər.

Şanlı Urfa peyğəmbərlər yurdudur
Quran Ayəsi var, hər ocağında
O qədər müqəddəs, o qədər dolğun
Pirin xəzinəsi, öz muncuğunda.

Konyaya başın əy, itaət eylə
Mevlananın ruhu dolaşır burda.
Mehribanlıq göstər, səadət eylə
Haqqın, haqq diləyi, yarışır burda.

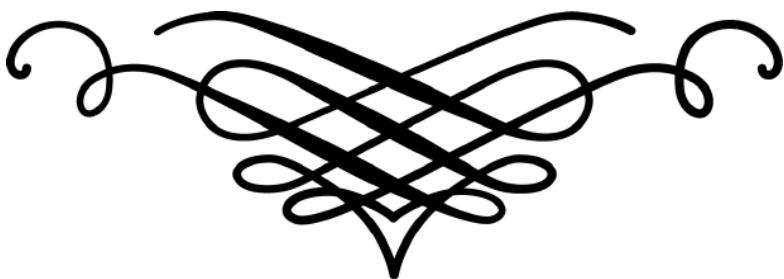
Ruhun təzələnsin Sivasa yollan
Aşıq Veysəl burda səni əzizlər.
Başından dırnağa dəyişər səni
Onun sazındakı çalınan tellər.

Sözün dərgahına düşmək istəsən
Ağ şəhərdə Yunus Əmrə közü var.
O böyük ustadı ziyarət eylə
Dünya boyda, söhbəti var, sözü var.

Kakqoşların məskənidir Elazığ
Mənası qəhrəman, igid deməkdir.
Salamlaş, söhbət et, hər bir daşıyla
Görərsən, nəsihət, öyüt deməkdir.

© Rövşən Məmmədəoğlu

Nə anladım, nə söyləyim, nə deyim
Sözlər aciz qalır onun yanında.
Sən özün keçəsən gərək bu yolu
Görməkçün möcüzəni hər qarışında.

SƏSİN GƏLSİN...

Yenə itib, yox olubsan
Səsin gəlsin, hayla, gülüm
Gelişinə qurban kəsim
Öz əlinlə payla, gülüm.

Neçə aylar, neçə illər,
Neçə anlar, neçə günlər,
Yada düşsün xatirələr,
Sən cəm eylə, tayla, gülüm.

Bu can nəfəs almir sənsiz,
Tək başına qalmır sənsiz,
Vallah-billah olmur sənsiz,
Günüm keçir, vayla, gülüm.

Könül sevgim, yar, həvəsdən
Düşüb qalıb, yarı xəstə
Başımı al, dizin üstə
Çal Rövşənə layla, gülüm.

GƏTİR

Zirvədən başlayıb gələn, dağ çayı
Yanıram, yanğıma sərinlik gətir.
Sinəmdən al, şırıltınlə, küyünlə
Qəlbimin ruhuna mətinlik gətir.

İndimi kəsibdi, bir öncələrim
Xəyallar içində düşüncələrim
Yar gedib, artıbdı işgəncələrim
Ağrını məndən al, əminlik gətir.

Yayın ortasında qışında ağlım,
Yük olub sallanır, eşqimdə ağlım,
Qoyma dumalansın başımda ağlım,
Ağlıma, huşuma dərinlik gətir.

ŞAİRLƏR

(Xalq şairi Zəlimxan Yaquba nəzirə)

Quru bir daşa dönər,
elsiz güməz-ağlamaz
Hansı ürək el üçün
havalanmaz, çağlamaz?
Özgənin qələminə
ümidini bağlamaz
Özü öz taleyini
yazar şair ürəyi.

Zəlimxan Yaqub

Dünyanın içində, dünya yaradar
Allahın adıyla yazar şairlər.
Ağ vərəq üstündə, ümman yaradar
Qələmin ruhuna sızar şairlər.

Ağrının dini yox, dinsizi gələr,
Kifiri, eybəcəri, gönsüzü gələr,
Çarəsi olmayan, qansızı gələr,
Vücudu bir sürü azar şairlər.

Kimsəyə baş əyməz, önə atılmaz
Əqidə, amalı vara satılmaz
Yolu haqqaya, ucuzluğa qatılmaz
Namusla yaşayar, gəzər şairlər.

Rövşən Məmmədəoğlu

Kəlam karvanında söz halallığı,
Çörək halallığı, duz halallığı
Yol alıb, yol salar düz halallığı
Haramı dibindən üzər şairlər.

Doğruların, dürüstlərin mehmanı,
Sərrafında səlistlərin mehmanı,
Nazlı afət, pak-süslərin mehmanı,
Gözəllik rəsmini cızar şairlər.

Ürək məlhəm, ürək yumşaq, əhv edər
Sinəsinə xoş əməli rəf edər
Gözəlliyi, məhəbbəti vəsf edər
Eşqin dəryasını qazar şairlər.

Soyuq bulaqların üstü əfsunlu,
Ocaqdan qırılan tüstü əfsunlu,
Dağda soyuq, düzdə isti əfsunlu,
Təbiət qoynunda azar şairlər.

Allah vergisində vahid olurlar,
Haqqın haqq üzünə şahid olurlar,
Rövşən, onlar ölməz, şəhid olurlar,
Ömür kitabını yazar şairlər.

TÖKÜLÜR

Yarın yanağına axan göz yaşı
Sanki dərdim üstə leysan tökülür.
Nədir bu hallara onu gətirən
Nəmli gözlərindən üsyan tökülür.

Bilmirəm əhvalı nədən belədir?
Danışmir, dillənmir, bir bilsəm nədir?
Elə bil ölmüşəm yas içindədir
Çalıbdı halvamı, ehsan tökülür.

Huy ver, huyun al, bir haylar eylə,
Sevgi girdabına bir paylar eylə,
Rövşən, nə durubsan, bir şeylər eylə,
Desinlər halaldı əhsən tökülür.

GÖNDƏR

(Həkim dosdum Nürəli Veli oğluna xitabən)

Dostum, gedənmirən çoxdan dağlara
Dağların qarından bir sovqat göndər.
Bişib, tel-tel olub, bağrimonın başı
Qaysaqlar bağlaşın, bir ovqat göndər.

Çobana ərz eylə, ötən çağımı
O dağlar oğluna bildir halımı
Qoyun pendiriynən, dağ qaymağını
Xurcunun gözündə qənimət göndər.

Əl çatmaz görünər zirvə ətəkdən
Çığırlar dolanbac, yol bulaq üstdən
Ağac koğuşunda, dolu pətəkdən.
Xəsislik eləmə, bal-şərbət göndər.

Yamaca çıx, yamac sənə tən gələ
Söksökünü ovuc-ovuc çəngələ
Qulac kimi əvəliyi hörüklə
Ağzımın dadına mərifət göndər.

Doldur mis dolçanı, eyləmə yarı
Sinəmi buzlatsın bulaq vüqarı
Çaydərəni, kəklikotu, lılparı
Dövlət bərabəri bir zinət göndər.

Vətənə Doğru

Sac üstü maxara, sac üstü yuxa
Ətrafi bürüyə, ətrafi qoxa
Baxma, nə azına nə də ki çoxa
Nənələrdən qalma əmanət, göndər.

Xarlamış tarların saf nəfəsiylə,
Əsən küləklərin meh həvəsiylə,
Dağlar bəstəkarı tütək səsiylə,
Könlümü oxşayan şeriyət göndər.

Çiçəyini, ləçəyini, tağınnan,
Tapa-topa, taya-taya, tiğinnan,
Sormuş otlamış qoçun budundan,
Kababın çəkməyə yağlı ət göndər.

Zirvənin yorğanı dumandan, çəndən
Silahsız, tüfənksiz ovçu bərədən
Sıldırıım qayadan, dərin dərədən
Bu qərib ruhuma mətanət göndər.

Bilirəm, gözləyir gələn yolumu,
Qoynuna uzanam saram qolumu,
Dağlar bağışlasın Rövşən oğlunu
Fərmanı düz eylə, bəraət göndər.

Rövşən Məmmədəoğlu

ALLAH SƏCDƏSİNƏ QUL BAĞIŞLADIN

**(Almatıda məscid tikdirən, gənc yaşında el hörməti
qazanmış eloğlum Rasim Məmməd oğluna)**

Bu qərib diyarda, uzaq diyarda
Sən, Vətən adında el bağışladın.
Şan-şan olmuş bağrımızın başına
Qəlbinin sazından tel bağışladın.

Bu cavan çağında, çağlardan böyük,
Bir bağça salıbsan, bağlardan böyük,
Sənin ürəyin var, dağlardan böyük,
Könül sarayından gül bağışladın.

Ağıl dəryasında torundan kiçik,
Zorba meydanında zorundan kiçik,
Varın varlıların varından kiçik,
Onlara dərs verdin, ləl bağışladın.

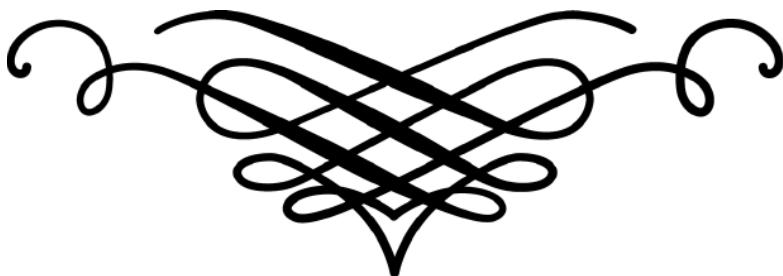
Hörmətlər içində ünün var sənin,
Sağın, solun bəlli, yönün var sənin,
Tarix yaddaşında yerin var sənin,
Onun səhifəsinə yol bağışladın.

Kəlamlar dilinə, sözünə açıq,
Yanan ocağına, közünə açıq,
Cənnətin qapısı üzünə açıq,
Çırkin dünyamıza, tül bağışladın.

Vətənə Doğru

Zərurət yaranar lazım, gərəkdən
Qıryatın doğuşu beşik, bələkdən.
Ömrün gözəlliyi qoyulan izdən
Cavanlıq yaşına çal bağışladın.

Həyat arzuların rəngarənk olsun!
Çiçəklər üstündə bal-pətək olsun!
Tikdiyin məscidin mübarək olsun!
Allah səcdəsinə qul bağışladın.

Rövşən Məmmədəoglu

ŞAİR KAMAL KARAYEV'LƏ DEYİŞMƏ

Rövşən Məmmədəoglu:

Ustad, yenə gileylisən
Deyən, yoxdu qanan səni
Çox əlləşdin, çox vuruşdun
Yamanladı, yaman, səni.

Kamal Karayev:

Mən millətimdən gileyliyəm
Qoy anlasın, qansın məni.
Çox əlləşdim, çox vuruşdum
Yamanlaşın yaman məni.

Rövşən Məmmədəoglu:

Hər məclisdə söhbət açdın,
Dayanmadın, şöhrət açdın,
Dedin, eşit, mürvət açdın,
Dandı yenə, danan səni.

Kamal Karayev:

Doğru-düzgün söhbət açdım,
Dayanmadım, şöhrət açdım,
Elə bildim, düz anlaşdım,
Dandı yenə, danan məni.

⌚⌚ Vətənə Doğru ⌚⌚

Rövşən Məmmədəoğlu:

Əməlin düz, kəlamın xoş,
Canı dildən salamın xoş,
Dilindəki təamın xoş,
Əyri görür, nadan səni.

Kamal Karayev:

Anlayana kəlamım xoş,
Hər kəstiye salamım xoş,
Düzgün yazan qələmim xoş,
Əyri qanır nadan məni.

Rövşən Məmmədəoğlu:

El yükünü götürüb sən,
Sel yükünü götürüb sən,
Təpələri dağ bilib sən,
Qoy basmasın duman səni.

Kamal Karayev:

Yükü boynuma almışam
Özümə də borc bilmışəm
İndi ki var qocalmışam
Hayif basdı duman məni.

Rövşən Məmmədəoglu

Rövşən Məmmədəoglu:

Yükün ağır, mənzil uzaq
Ömür şirin, ömür çıraq
Sən basılmaz bir uca dağ
Daşdan yonub, yonan səni.

Kamal Karayev:

Nə də olsa götürəcəm
Mənziline yetirəcəm
Yorulmağı itirəcəm
Daşdan yonub, yonan məni.

Rövşən Məmmədəoglu:

Dağ döşünə bəzək yamac
Dal gərdənə tellər gulac
Sən hər zaman yaşıl ağaç
Yıxa bilməz saman səni.

Kamal Karayev:

Düz gəlmışəm, düz olacam,
Dardaylara göz salacam,
Doğru yolda qocalacam,
Yıxa bilməz nadan məni.

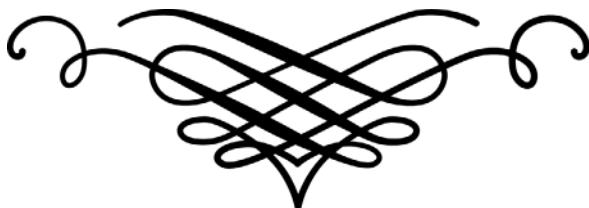
Vətənə Doğru

Rövşən Məmmədəoğlu:

Rövşən səni, tanır bilir,
Ustad kimi sanır bilir,
Hər kəlməni, anır, bilir,
Çoxdan anıb, anan səni.

Kamal Karayev:

Ustad qədrini bilən kəstə,
Səni görəm xoş nəfəsdə.
Ay Kamal, tələbə bəsdə,
Rövşəntəki anan məni.

Rövşən Məmmədəoglu

ŞAİR AMİRASTAN MUSAYEVLƏ DEYİŞMƏ

Rövşən Məmmədəoglu:

Şair dostum, bir ərz eylə
Sözün olmaz sözün kimi.
Xan Təhəri bir xird eylə
Qışdan çıxmış yazın kimi.

Amirastan Musayev:

Arzını qəbul eylə
Şirin baxan gözün kimi.
Şayır dostum, Xan Təhəri
Xırdaladın özün kimi.

Rövşən Məmmədəoglu:

Ya istərsən, qandır məni
Ya da götür, sindir məni
Başdan-başa yandır məni
Sinəndki sazin kimi.

Amirastan Musayev:

Səni belə qandıraram,
Deməyinən sindiraram,
Eşq oduna yandıraram,
Alovlanan yazın kimi.

Vətənənə Doğru

Rövşən Məmmədəoğlu:

Gələn sevgi, getməz olsun,
Duyğuların bitməz olsun,
Qalşın, dursun itməz olsun,
Dağlardakı izin kimi.

Amirastan Musayev:

Xoş diləkli, xoş avazlı
Hələ sənə bunu yazdı
Qaldırdığımız bircə izdi
O sən diyən sözün kimi.

Rövşən Məmmədəoğlu:

Cavab tapaq, sual seçək,
Doğru, dürüst, şumal seçək,
Halallığı amal seçək,
Süfrəndəki duzun kimi.

Amirastan Musayev:

Eşqin dalğa kimi vursun,
Arzuların başa varsın,
Qələmindən şeirlər yağsın,
Nur aləmli üzün kimi.

Rövşən Məmmədəoğlu:

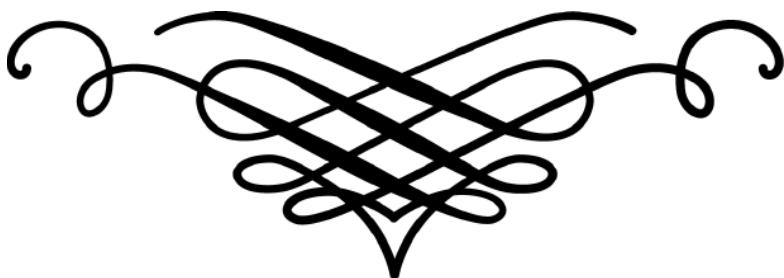
Bu Rövşənə bir hay eylə,
Döndər qışın, bir yay eylə,

Rövşən Məmmədəoğlu

Səhraları göm-göy eylə,
Vətəndəki düzün kimi.

Amirastan Musayev:

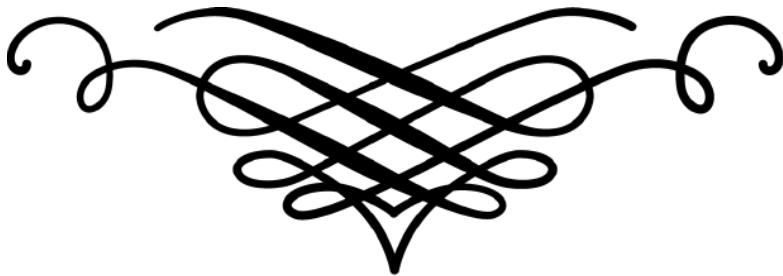
Sərraf olan sual seçər
Həqiqətdən namərd qaçar
Əmirastan surfa açar
Halallıqta duzun kimi.

Vətənə Doğru

SAZ DASTANI

(POEMA)

Rövşən Məmmədəoğlu

Mən bilmirəm, yaşı neçə
Necə, nə cür yaranıbdı?
Bildiyim bu, o tarixə
Tarix ona sarılıbdı.

Mən bilmirəm, kim yaradıb?
Hansı əlin sərr qapısı?
Bildiyim bu, yaranandan
Bu dünyanın pir qapısı.

Mən bilmirəm, günün – ayın
Dəqiq ili nə vaxt olub?
Bildiyim bu, ruhumuzdan
Enməyəcək bir taxt qurub.

Mən bilmirəm, sinəsində
Kim yaradıb naxışını?
Bildiyim bu, bu dünyada
Yaratmayıb oxşarını.

Mən bilmirəm nə üçün, nədən
Onda bu qəm-yanğı hardan?
Bildiyim bu, bizi alsın
Sağalmayan yanğılardan.

Mən bilmirəm, dostum, Vallah
Çox da baxma, mənə sarı.
Bildiyim bu, qandığım bu
Saz Allahın yadigarı.

Vətənənə Doğru

Məndən tarix sorma, dostum
Sən sadəcə onu dinlə.
Cavabını bəlkə tapdın
Bu dastanı bir vərəqlə...

Hər telin bir hökümü var
Təki onu barmaq çala.
Hər pərdənin tökümü var
Biləndərlər qarmaq ata.

Yeddi qatlı yerdən gəlib
Min illərin yaddaşı var.
Göyqurşaqlı göydən gəlib
Əsrlərtək yoldaşı var.

Bir günəşdir zülmətlərə
Şəfəq saçan aynası var.
Səltənətlər sahibidir
Dünya boyda dünyası var.

Onun ruhu səsindədir
Mizrabından axıb gələr.
Həm zilində, bəmindədir
Şimşek kimi çaxıb gələr.

Həm yağışdı narın-narın
Saçımıza səpələnir.
Sağalmayan, dərin-dərin
Yaramıza sığal çəkir.

Rövşən Məmmədəoğlu

Daşan sellər görübənmi?
Durmaq olmaz qənşərində
Əsən rüzgar görübənmi?
Sədəf ola əşrəfində.

Neçə dastan oxuyubsan?
Qəribdən xəbərin varmı?
Neçə gəvə toxuyubsan?
İlməkdən ətərin varmı?

Şah İsmayıł elə-belə
Şahlar şahı olmayıbdı.
Şah İsmayıł elə-belə
Yer üzünü almayıbdı.

Bir əlinnən qılinc çəkib
Bir əlinnən saz çalıbdı.
Bir əlinnən qanlar töküb
Bir əlinnən söz yazıbdı.

14 yaşında qüdrətə bax
Yer üzündə bir səltənət.
Həm söhbətə, saza qonaq
Hər kəlməsi şeiriyyət.

Çoxlarına baş endirtdi
Ama, saza başın əydi.
Dağ, təpədən les endirdi
Bu dünyada adın aldı.

BAŞ SARITEL

Analar laylası üstündə hava
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.
Aparan bizləri xoş duyğulara
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.

Dahilərin, ölməzlərin türbəsi,
Padşahların Xan adında rütbəsi,
Nənələrin, yırğalanan nehrəsi,
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.

Göydən enən dənə-dənə saf damçı,
Mirvarıtək parıldayan dürr, inci,
Çobanların şah geyimi, yapıcı,
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.

Məsəllərdən, misallardan bərk çəkən,
Dayanmadan gecə-gündüz yük çəkən,
Ağrı dağın ağrısını tək çəkən,
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.

Qulaqların xoş avazlı sırgası,
Yaraların üstündədi sarğısı.
Miras verən ağ atların yorğası
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.

Gövdələrdə budaqları bitirən
Sərinlədən kölgələri gətirən
Dumanları o dağlardan ötürən
Tellərin çaldığı Baş Sariteldi.

Rövşən Məmmədəoğlu

Dərdimizə əl çəkib ovuşdurən,
Təbimizə od vurub alışdırən,
Qəribləri Vətənə qovuşturan,
Tellərin çaldığı Baş Sarıtelədi.

Baş Sarıtel Vətəndi
Qarış-qarış, izbəiz.
Dəryalardı, ümmandı
Dalgalanan bir dəniz.

Baş Sarıtel durnadı
Qatar-qatar düzlənər.
Toy, düyündə, nişanda
Sığallanar bəzənər.

Baş Sarıtel bulaqdı
Qayım-qayım qaynayan.
Sərin, soyuq, dup-duru
İçdikcə doyulmayan.

Baş Sarıtel iynədi
Sapı naxışlar tökür.
Tikişi ilmək-ilmək
Sanki alqışlar tökür.

Baş Sarıtel yuvadı
Dədə-babadan qalıb.
Təməli çox dərindi
Nəsillər yola salıb.

Vətənənə Doğru

Baş Sarıtel dağ başı
Varlığı bize, bardı.
İllər boyu əriməz
Yorğanı buzlu qardı.

Baş Sarıtel bahardı
Gəlişi göy yaşılıq.
Nəfəsi tər – təravət
Qaralmayan işıqlıq.

Baş Sarıtel hər şeydi
Tarixin baş əsəri.
Yaşayıb, yaşayır da
Korşalmazdı kəsəri!

GÖYÇƏ GÜLÜ

Aşıq qardaş, köklə sazin telini
Göycə dərdli Göycə Gülü çalsana.
Onu bizdən, bizi ondan alıblar
Göycə dərdli Göycə Gülü çalsana.

Yağı düşmən sinəsində at çapır
Kərəntisi çəmənində ot çalır
Ürəyinin düz başında yurd salır
Göycə dərdli Göycə Gülü çalsana.

Tufanlar oynayır, yelləri əsir
Şimşəklər çaxnaşır, ayazı kəsir
Biz qərib düşmüşük, oda ki yesir
Göycə dərdli Göycə Gülü çalsana.

Rövşən Məmmədəoğlu

Qəlbindən doğranıbdı dilim-dilim
Qaysaqlanmaz yaraları, çox dərin.
Torpağının hər qarışı qalib yetim
Göyçə dərdli Göyçə Gülü çalsana.

Bu dünyanın azarından qan sizir,
Qələm alan yazarından qan sizir,
Ələsgərin məzarından qan sizir,
Göyçə dərdli Göyçə Gülü çalsana.

Yüz beş il yaşadı, yüz beş il gəzdi
Yüz beş il qabağa cahani əzdi.
Tarixə qalaçaq, tarixlər yazdı
Göyçə dərdli Göyçə Gülü çalsana.

Vətənə bax, diyarında dustaqdı,
Yaşıllaşan baharında dustaqdı,
Aşıq Alı məzarında dustaqdı,
Göyçə dərdli Göyçə Gülü çalsana.

Vurğunun vurğun havası
Göyçə Gülü, havam mənim.
Mənalı dolğun havası
Göyçə Gülü, duvam mənim.

Sazın, sözün sərt meydani,
Anlayana şərt meydani,
Əldə nizə mərd meydani,
Göyçə Gülü, davam mənim.

Vətənən Doğru

Süfrəsindən nan tökülən,
Can deyəndə, can tökülən,
Naləsindən qan tökülən,
Göyçə Gülü, yaram mənim.

Ömrün divan çağlarında,
İtən inam çağlarında,
Qışın oğlan çağlarında,
Göyçə Gülü, qoram mənim.

Zəngəzurdan, Borçalıma,
Şimal, Cənub od yurduma,
O baş – bu baş Turanıma,
Göyçə Gülü, yuvam mənim.

MİSRİ

Sərkərdə düşmənə onsuz yeriməz
Misri qoç igidin qeyrət qalası.
Saxlayar damarda qanı tökülməz
Alınmaz, basılmaz, ibrət qalası.

Vətən torpağına havadar olan,
Cütləşib, birləşib, bərabər olan,
Uğrunda ölümə səfərbər olan,
Nəfəslər kəsdirən heyrət qalası.

Haqq divanı, yaradanlar quranlar,
Keşiyində at belində duranlar,
Misri havasıyla zəfər çalanlar,
Tarix səhifəsinin şövkət qalası.

Rövşən Məmmədəoglu

Qüdrəti dağıdar düşməni, yadi
Didər, parçalayar hər qırıq zati.
“Misrinin”, “Cənginin” yenilməz adı
İncildi, Qurandı, Tövrət qalası.

Hay deyəndə, haya basıb, hay verən,
Huy deyəndə, huya basıb, huy verən,
Koroğlunu qoç Koroğlu eyləyən,
Çənlibel adında cənnət qalası.

Xətainin düşüncəsi, bilimi,
14 yaşın yer üzündə təlimi,
Elimlər içinin ağıl alimi,
Ağıl dəryasının hikmət qalası.

“Misri” nədir, “Cəngi” nədir?
Naməndlərin varı deyil.
Bir ordunun tüm hamısı
Heç onlara yarı deyil.

Mərdanəlik, igidlikdi
Min qoşunlar duruş verməz
“Cənginin” dəli nərəsi
Xərac alar, quruş verməz.

Həm nizədi, həm qılincdı
Zər – altundandı tiyəsi.
Sazımın havalarının
Qəhramanlıq səlnaməsi.

RUHANI

Ruhani dərrakə, savad dərsidir
Onu dinləyənlər, duyanlar qanır.
Dastan yaradanlar, dastan yazanlar
Onu havaların vüqarı sanır.

Qəribə Vətənin ətrini verir
Sanki obasında olurmuş kimi.
Vətənin, torpağın qədrini verir
Yenidən dünyaya doğulmuş kimi.

Arzu, havaların dilək ocağı
İnsanın özünü-özündən alır.
Ölməz kainatın sıcaq bucağı
Odunu bulağın gözündən alır.

Nə dərin mənası, nə dərin sırrı
Məntiklər içindən suallar yağır.
Cavablar çox təmiz, ipəkli, dürlü –
Məkkə, Mədinədi dualar yağır.

Tellərdən qopan yanğıya bir bax
Elə bil bəşəriyyət od tutub yanır.
Möcüzə yaradan çalğıya bir bax
Dərdə kəmənd atıb, özüçün alır.

Onun yanğısında dəmir yumşalır
Torpağın sinəsi çat verir, lələm.
Sıldırırm tökülür, qaya şumlanır
İçindən yarılıb xətt verir, lələm.

Rövşən Məmmədəoğlu

Dünyada hər cürə musiqilər var
Beləsi heç kəsə mənsub olmayıb.
Ondan başqasını yalan sayarlar
Ruhani tək gəlib, cüt doğulmayıb.

Yol ver, gəmiçi, yol ver...
Gedən yolum uzundu.
Dağlardan enib gələn
Mənim ayaq izimdi.

Yolumun mənzil sonu
Sevgimin qucağıdır.
Məni yandırıb-yaxan
Ayrılıq ocağıdır.

Zalımlıq eyləmə sən
Qoy, yarıma yetişim.
Yol ver sənin üstündən
Addımlayım, ötüşüm.

Karvanbaşı sorsana
Heç sevibmi, bu zalim.
Həsrətin qəm dadını
Heç bilirmi, bu zalim.

Qəfləm qalib burada
O toyda gözləyən var.
Aman, Qərib, hardasan
Cağırib, səsləyən var.

Yol ver, gəmiçi, yol ver...

AŞIQ NƏCƏF

Biri vardi, biri yoxdu, bax belə
Başlayar nağıllar öz dünyasına.
Bizi timsimləyib sevdirmək üçün
Yol açar, yol çəkər, söz dünyasına.

Biri vardi, biri yoxdu, bax belə
Zəngəzur mahalı, ağır bir oba.
Sözün qüdrətiylə, sazin səsiylə
Yatıb, oyanardı hər axşam, sabah.

Biri vardi, biri yoxdu, bax belə
Göyçənin açılan səhəri gözəl.
İgid kişiləri atın belində
Ayaq üzəngidə, yəhəri gözəl.

Burda bulaqların suyu şirindi
Ovucunu doldur, yanğına yetər.
Burda nənələrin payı şirindi
Xoş olan duyğusu ömrə bərabər.

Burda bu ellərin ruhuna bir bax:
Böyük Məzrə, Çaykənd, Qanlı, Ağdaban,
Sınıq Kilsə, Qamışlı, İsti Bulaq.
Verib hər hörməti böyük Yaradan.

Burda bu ellərin ruhuna bir bax:
Yanşaq, Qalaboynu, qözəl Şışqaya
Ağ Kilsə, Qızılvəng, Zod, Qızıl Bulaq
Dağların qoynunda əyilməz qala.

Rövşən Məmmədəoğlu

Burda bu ellərin ruhu gözəldi:
Hüseynqumacalı, Kəsəmən, Daşkənd,
Qılınclı, Kərkibaş, Əsgî əzəldi,
Çamurlu, Qariman sanki şəkər-qənd.

Bu ellər ağır ellər
İndi düşmən tapdağı...
Bu ellər nağıl ellər
İndi yağı oylağı...

Bu ellərin canı sazdan doğulmuş
Aşıq Alı məktəbindən su içir.
Ələsgərin ruhu burda yoğrulmuş
Tarixlərdə dədə olaraq, keçir.

Saz onun sinəsində alışdı, yandı
Hava, havacatlar sərhəd görmədi.
Ələsgərdi ozanların – ozanı
Dünya onun kimi ustad görmədi.

On iki şeyirdi dillər əzbəri –
Qızılvənkdən aşiq Yusif, Mustafa
Zoddan Qasım, Ağə eylər xəbəri
Bunlar bu sənətə əbədi səfa.

Çayırlıdan aşiq Hüseynalının
Söhbətinə İsa, Talib gələrdi.
Kəsəməndən Nağı, Məzrədən Qiyas
Sazı sinəsinə basıb gələrdi.

Vətənə Doğru

Əsəd, Qaraqoyunlunun böyük aşığı
Ustadın gözünün cövhəri idi.
Paşa öz yerində, Daşkənddən Nəcəf
Ustadın sözünün gövhəri idi.

Burda dur, səbr eylə, dayan, tələsmə
Məramın, mətləbin, söhbətini aç.
O cəsur Nəcəfdi dillərdə gəzən
Sazın üstündəki fəryadını aç.

Nəcəf, o Nəcəfdi qaməti Xandı
Yerişi, duruşu Bəyzadə idi.
Neçə aşıqların sazını alan
Aşıq sənətində Şahzadə idi.

Neçə mahal gəzdi, neçə el gəzdi
Məclislər başında sazını çaldı.
Yığışış ustadlar hədiyyə etdi
Təbrizdə on telli sazını aldı.

Haqqın-haqq aşığı doğru dilində
Hər zaman söylədi erməni kimdir.
Açıb, söyləyərdi əsrlər boyu
Hansi bir karədir, xisləti nədir.

Qorxub, cəkinməzdi kimdən, kimsədən
Bu mənim Vətənim, bura torpağım.
Deyərdi, vuqarlı uca səsiylə
Bilin, Türk oğlu Türkəm, Türkdür qanım.

Rövşən Məmmədəoğlu

Hər yerdə sazında, sözündə oldu
Dığalar məclisinə boyun əymədi.
Yanar ocaqların közündə oldu
Heç zaman bic nəslin soyun öymədi.

Qanımızı içənlərdi, deyərdi
Arxamızdan bıçağı saplayanlar.
Canımızı yeyənlərdi deyərdi
Lendroş, Mıkrıtıcı nə bilim nə yanlar...

Bütün bunlar yandırardı düşməni
Hər zaman hazırkı şeytan tələsi...
Məqam gözlənirdi, an gözlənirdi
Aşıq Nəcəf nə zaman, tora düşəsi...

Bir gün duydular ki... məqam an o an
Aşıq Nəcəf “Güllü Təpə” başında
Yenə cövlən eyləyir, meydan oxuyur
Saz sinədə təpənin lap qasında.

“Göyçə Gülü” dağlara məlhəm kimi
Sığal cəkir, çəmənlərə, düzlərə.
Pərvazlanan, uçuşan ilham kimi
Nur gətirər qayalarda buzlara.

Nəcəfim coşmuş, oxuyub, çalırdı
Titrəşirdi avazında bəstəsi.
Buz əriyir, od tutub, qar yanırıdı
Dönmüş közə hayqiran hər kəlməsi.

Vətənə Doğru

Hardan biləydi ki, pusquya düşmüş
Hardan biləydi ki, bu son səsidi...
Hardan biləydi ki, basqıya düşmüş
Hardan biləydi ki, son nəfəsidi...

Bilmədi, aşığım ətrafi dolu
Şeytanın əliylə təltif olmuşlar.
Kəsib hər dərəni, kəsib hər yolu
İnsan libasında mütrüf olmuşlar.

Bilmədi, aşığım düşən başçısı
General Seminov özü gəlibdi.
Türkün Türk qanını axıtmaq üçün
Arxadan çəmkirən tazi gəlibdi.

Əvvəl istədilər sazı alsınlar
Gözünün önündə yandırmaq üçün.
Qəlbinin başından yazı alsınlar
Əysildib, alçaldib, sindırmaq üçün.

Nə o buraxdı, nə də saz ayrıldı
İkisi bütövləşdi bir üzək oldu.
Tellərə töküldü əlinin qanı
Barmaqlar mizrabla bir bilək oldu.

Mat qaldı bu hala düşmənin özü
Mat qaldı şərəfsiz, rəzil yağılar.
Qaynar samovara doldurub közü
Belinə bağladı daşnak diğalar.

Rövşən Məmmədəoğlu

Belində qaynayan, daşan samovar
Sazı yad əllərə əsir vermədi...
Yiyəsiz, sahabsız, bir yetim kimi
Düşmən ocağına yesir vermədi...

AŞIQ VEYSƏL

Dastanlarım el dilinin söhbəti
Elə-belə, boş-boşuna yaranmır.
Ömür adlı bir talehdən götrülür
Calaqlanmir, öz xoşuna yaranmır.

Dastanlarım əsrlərin süzgəci
Dastanlarım sınaqların dözümü.
Şirin ləhcələrin, şirin dillərin
Lay-lay, səf-səf, inci-inci düzümü.

Dastanlar çox, nəğmələr çox, nağıł çox
Hər birinin ayrı-ayrı sırrı var.
Valeh, Fərhad, Məcnun, Qərib, Xan Təhər
Ərəbzəngi, Şirin kimi pəri var.

Mənim söyləcəyim dastan başqadır
Anadolu elindən yollanıb gəlir.
Kor olmuş taleyə sazin məlhəmi
Şaxəli kök atıb, qollanıb qəlir.

Aşıq Veysəl... dastan belə başlayır
Dünyanın görünməz ahidi desəm...
Ana bətnindəykən qara yazıldı
Talehi daşların şəhidi desəm.

Vətənə Doğru

Çölün ortasında doğdu anası
Tək, nə bir yardımçı, köməyi oldu.
Ana öz əliylə kəsib göbəyin
Çırılırlar Veysəlin bələyi oldu.

Bax belə göz açdı, Veysəl dünyaya
İlk gündən əzablı bir bəxt yaşadı.
Sonradan yeddi il uşaqlıq çağrı
Dünyadan xəbərsiz xoşbəxt yaşadı.

Ama, bəd gələndə xəbərsiz gəlir
Bir də baxırsan ki, önünü kəsib.
Səssiz, səmirsiz, ətersiz gəlir
Əli qılincında yanını kəsib.

Yeddi yaşındaydı bir gözü getdi
Bu da azmiş kimi, zülmə, dərdə bax.
İkinci qözünü çomaq çıxartdı
Taleyi yoluna çıxan, sərtə bax.

Yeddi yaşındaydı, dünya qaranlıq
Zülmətin qoynuna atılan oldu.
Günəşin nurunu hələ görməmiş
Əzrayıl cənginə satılan oldu.

Yeddi yaşındaydı Veysəlim, Allah
Dünyanın ən ağır yükünü çəkdi.
Par-par parıldayan mavi gözünə
Günəşi söndürdü, qaranlıq əkdi.

Rövşən Məmmədəoğlu

Yeddi yaşındaydı Veysəlim, Allah
Kor oldu gözləri, yaşı qurudu.
Bu dərdə dözmədi, sitəm eylədi
Ah çəkdi, dağların qaşı qurudu.

Əzizim nuru hanı?
İşığı, nuru hanı?
Nəydi mənim günahım,
Gözümün nuru hanı?

Əzizim yeddi yaşam
Saraldı yeddi yaşam
Fələk əlin qurusun
Kor oldu, yeddi yaşam.

Əzizim ruhum ağlar
Yaralı, ruhum ağlar
Gözümdən ayrı qalan
Bəbəyim, nurum ağlar!

Ama, bu dünyanın möcüzəsi çox
Başında duranı telli sazımdı.
Tayı-bərabəri hələ yox olan,
Ləhcəsi şıp-şirin, dilli sazımdı.

Veysəlin atası bunu bilirdi
İnsanın dərdini söz ovundur.
Ömrü baltalanmış yeddi yaşında
Kor olmuş övladın saz ovundur.

Vətənənə Doğru

Veysəlin atası bunu bilirdi
Sazdı balasının əlacıancaq.
Qaldırıb, ucaldıb göylər qatına
Dünyaya yeni bir insan doğacaq.

Veysəlin atası bunu bilirdi
Saz onun gözünə nur gətirəcək
Müqəddəs ocağa çevirib onu
Allahdan endirib pir gətirəcək.

Bir saz bağlatdı, gətirdi Ata
Asdı sinəsindən: - bu sənin, oğlum
Bundan sonra budur sənin sirdaşın,
Həyata dirəyin, güvənin oğlum!

Veysəlim əliylə telə toxundu
Tellərin avazı nur-işiq verdi.
İlahi, bu nə sirr, bu nə möcüzə
Hopdu vücluduna, yaraşıq verdi.

Ömrünün, gününün, bəhrəsi açdı,
Sanki yaz gəldi, pöhrəsi açdı,
Üzü gülümsədi, çöhrəsi açdı,
Dolandı ruhuna sarmaşıq verdi.

Qədimdən, keçmişdən, əzəl dünyaya,
Mənası çox dərin, qəzəl dünyaya,
Sazın qüdrətiydi, gözəl dünyaya,
Taysız, bərabərsiz bir aşiq verdi.

Rövşən Məmmədəoğlu

Beləcə aradan yetmiş il keçdi
Sarılib, qovuşub bir can oldular.
“Gediyorum, gündüz - gecə” söyləyib
Zülmət qaranlığa, günəş doğdular.

Haqqın-haqq aşağı boğdu kədəri
Yazdığı şeirlər nəsiyyət oldu.
Dünyadan köçərkən, son nəfəsində
Bu sözlər sazına vəsiyyət oldu:

“Mən gedirəm, sazım sən qal dünyada
Gizli sırlərimi aşıkar etmə
Lal olsun dillərin söyləmə yada
Qərib bül-bül kimi, ahuzar etmə.

Gizli dərtlərimi sənə anlatdım
Çalışdım səsimi, səsinə qatdım
Bəbə kimi qollarımda yaylatdım
Hayali hatırlı et, məni unutma.

Mənim hər dərdimə ortaq sən oldun
Ağlarsam, ağladın, gülərsəm, güldün
Sazım, bu səsləri durnadanmı aldin
Pəncə vurub sarı teli sızlatma.

Ay keçər, il keçər uzarsa ara
Geyin qara libas, yaslan divara
Sinəndən, köksündən açılar yara
Yar gəlməzsə, yaraların əllətmə.

Sən pətək misalı, Veysəldə arı
İnləşir, bərabər yapardıq balı
Mən bir insan oğlu, sən bir tut dalı
Mən babamı, sən ustanı unutma...”

AŞIQ KAMANDAR

Borçalımda Kamandarım yetişdi
Avazı bağlarda bül-bül çiçəkli.
Dünyanı dolaşdı, cahan gəzmişdi
Şirin danışlı, şirin ləhcəli.

Hava, havacatlar dilində əzbər
On iki tel qoydu sazin döşünə.
Kamandar avazı sevər, sevilər
Əbədilik gətirdi onun yaşına.

Dastanların hər sözünə bir kəlam
Oymaq-oymaq, dənə-dənə deyərdi.
“Divani” si hər məclisə bir salam
Ustadlardan şəkər, nabat tökərdi.

Şaqqaraq gülüşü, dolğun baxışı
Aman Allah, hər məclisə dəyərdi.
Hər dastana ilmə-ilmə naxışı
O dastanı, dastan onu bəzərdi:

- Sizə kimdən deyim, hardan söyləyim
Beləcə başlardı hər söhbətinə
Valeh yarı Zərnigardan söyləyim
Yetişmək istəyirdi səadətinə.

Rövşən Məmmədəoğlu

Görülən işlərin tükənməz sonu
Yaşar tarixlərdə anbaan anı
İndi hər dillər söyləyir bunu
Kamandar adında məktəbi qaldı:

- Oxuyanda mən Qəribəm
Vətənsizlər ağlayırdı.
Qürbətlərdə canın verən
Kəfənsizlər ağlayırdı.

Nə bül-büllər, nə biyaban,
Nə səhralar, nə xiyaban,
Nə acılar, nə firavan,
İmansızlar ağlayırdı.

Sədəfinə əyri baxan
Gözün ucu sıvri baxan
İstehzaya doğru axan
Amansızlar ağlayırdı.

Bu nə hoydu, bu nə avaz,
Bu nə saxta, bu nə ayaz,
Göz yaşları bəyaz-bəyaz,
Gümansızlar ağlayırdı.

Nə qarnı ac, nə qarnı tox,
Nə azdan az, nə çoxdan çox,
Ağlayanı tək bəndə yox,
Zaman sizlər, ağlayırdı.

Vətənə Doğru

Sünbüllərin taxıl dəni
Bütöv-bütöv, zəmi-zəmi
Dağ başının çisgin, çəni
Duman sizlər, ağlayırdı.

Axar suların selində,
Yorğa atların belində,
Mahir ovçunun əlində,
Kaman sizlər, ağlayırdı.

Ağlayanlar, ağlayırdı
Onun çismi ölümünə.
Telli sazin çağrısı var
Bu ölməzlik məktəbinə.

ƏDALƏTİN SEHRİ VAR

O arıq canında, ciliz bədəndə
Nə qədər sehrlər olarmış, Allah
Mizrabın vurduğu cansız tellərə
Barmaqlar necə də qonarmış, Allah.

Bağrına basdığı sazin səsiylə,
Boynundan asdiği sazin səsiylə,
Möcüzə çaldığı sazin səsiylə,
Ölməz abidələr yonarmış, Allah.

İnsanın avazı, insanın səsi
Zilində zil, bəmində bəm, həm nəsi
İnsan hərarəti, insan nəfəsi
Yanın ortasında donarmış, Allah.

Rövşən Məmmədəoğlu

Deyirlər, hər ömür yazı qədərdi
Nə çoxu, nədə ki azı qədərdi
Bu nə yanğıdı, bu nə kədərdi?
Sinədən ürək də qoparmış, Allah.

Məhəbbət, ilqarı salan körpüdü,
Dostluq arasında qalan körpüdü,
Yerdən asimana gedən körpüdü,
Göyə dayaq olan təpərmış, Allah.

Sənətin zirvəsi sənətkarlığı,
Yolundan dönməyən inadkarlığı,
Onun calğısında ecazkarlığı,
Ürəyin başına qonarmış, Allah.

Ağılı, elimə bitkinlik verir,
Qazır dərin edir, dərinlik verir,
Sanki bir bulaqdı sərinlik verir,
Səhrada ağacda bitərmış, Allah.

ZƏLİMXANI XAN EYLƏDİ

Qəlbini saznan açdı
Sinəsində can eylədi.
O da döndü ona sarı
Zəlimxanı Xan eylədi.

Hər söhbəti dodaqlarda,
Saralmayan yarpaqlarda,
Uzaqlarda, yaxınlarda,
Ad aldı, iman eylədi.

Vətənə Doğru

Sabahlara güman dedi,
İnan ruha, inan dedi,
Hər telinə qurban dedi,
Özünü qurban eylədi.

Həvəsini onnan aldı,
Nəfəsini onnan aldı,
Süfrəsini onnan saldı,
Çörəknən yavan eylədi.

Mətləbini almışını,
Onu doğma sanmışını,
Sazın ruhun qanmışını,
Sındırıldı, divan eylədi.

“Yan Kərəmə” sözənləri
Tapdalayıb, əzənləri.
Ağıl-dodaq bütənləri
Qanmazı, qanan eylədi.

İynəsinin sapı oldu,
Çanağının küpü oldu,
Eldən-elə körpü oldu,
Bağrını şan-şan eylədi.

Sözün meydanında xanlıq eyləmək
Tanrı bu qüdrəti hər kəsə vermir.
Şöhrəti yaşatmaq şərəf içində
Gərəkdir tər tökəsən, həvəsə vermir.

Rövşən Məmmədəoğlu

Əlli yaşda ürək ki ağrı tapa
Sinəsinin üstündə dağı tapa
Arxadan bıcaq vuran yağı tapa
Ağrı içindədi, nəfəsə vermir.

Canına od qoyan kədər bilinməz,
Dünyaya tək gəlib, yüzə bölünməz,
Onun çəkdiyini fillər çəkənməz,
Qartal caynağını qəfəsə vermir.

Yaddaşı dövlətli, zəngin Paşadır
Min illərin tarixini yaşadır.
Tarix ona, o tarixə qoşadır
Dayaz yozumlarla səs-səsə vermir.

Alovlanır, od püskürür, zövq alır,
Qığılçımı al günəşdən şövq alır,
Altundandı parıltısı bərq alır,
Verəndə qan verir, boş nəsə vermir.

Nur çıleyən, işiq saçan bildiyi
O yollardı ayar verib gəldiyi
Dədələrin misra-misra bildiyi
Yorulmur, yıxılmır, kəm-kəsə vermir.

Çünki o sazdan doğulub
Ruhu telinə bağlıdı.
Çiçəkli yazdan yoğrulub
Daşan selinə bağlıdı.

Vətənənə Doğru

Babaların əmanəti,
Dədələrin zəmanəti,
Qəlbi açıq səxavəti,
Halal halına bağlıdı.

Açılmayan bir sirdi o,
Pirlər içində pirdi o,
Göydən enən bir nurdu o,
Kök, təməlinə bağlıdı.

Bax, beləcə can eylədi,
Dava qurdu, qan eylədi,
Zəlimxanı Xan eylədi,
Dedi, elinə bağlıdı.

SAZ DÜNYANIN ŞAHIDI

Mən, bilmirəm, cavab tapa bildinmi?
Saz nə imiş, tel nə imiş, pərdə nə.
Az da olsa bir şey ala bildinmi?
Sözdə nə var, sirdə nə var, pirdə nə?...

Bilmirəm, aldınmı təxti səltənət?
Qoydumu başına gövhərdən tacı?
Bilmirəm, fərqiñə vardin, varmadın
Kimdən alıb, kimə verib, xəracı?

İcadı, tarixi bəlli oldumu?
Sinəsindən qopan, acı nədənmiş?
Könlünə bulağın gözü doldumu?
Fəryadı nədənmiş, dağı nədənmiş?

Rövşən Məmmədəoğlu

Sinəsində bu dünyani yaşıdır
Bilmirəm, sən bunu duydun-duymadın?
Tarix onla, o tarixlə qoşadır
Fərq etməz yaşını, saydın, saymadın?

Dağdan axan çayın rəngin gördünmü?
Şırlıtı bu dağların ərkidi.
Bulaq üstə ağ səhəngin gördünmü?
Qayaların sıldırımda sərtidi.

Babaların nəvələrə öyüdü
Ədalətin yan başında durındı.
Tut ağaççı qəbul etməz söyüdü
Anla dostum, cahan onsuz yalandı.

Nənələrin nurdan yağan isməti
Onun avazıyla gəlin köçərmiş...
Sərkərdələr, namərd, yağı düşməni
Onun qüdrətiylə belin bükərmiş...

Gəldimi üzünə ruh yaraşığı?
İçin təmizlənib lələ döndümü?
Dolanıb boynuna tül sarmaşığı
Meyvəli bağlara, gülə döndümü?

Ötdümü yanından ulduzlu kecə?
Günəşin nuruna təslim oldunmu?
Bağbanın bağında saldıığı cənnət
Gözünün önündə gəlib durdumu?

Düşdümü yadına sürülü çoban?
Qatığı, qaymağı, ayran buz kimi.

Vətənə Doğru

Kimsəyə verməyib bizi Yaradan
Sədəfi bərq vuran çarhovuz kimi.

Bilmirəm, ay qonaq gəldimi sənə?
İşığı üzünə nur çıldımi?
Yığıb dənbədən o ulduzları
Başından un kimi səpələdimi?

Yaşıl meşələrin hüsnü gözəldi
Oxuyan quşların xoruna bir bax.
Ətəyi, çəməni, köksü gözəldi
Məftun eylədiyi toruna bir bax.

Oyatdımı saçın axşamın mehi?
Əllərin üstündən sığal çəkdir?
Söküb ilmək-ilmək yanlış duyğuna
Saf niyyət, saf fikir, amal əkdir?

Dağların qoynuna gedən cığırın
Oldumu, yolcusu, yoxuşa doğru?
Qayalar üstündə nəfəsin dərib
Əl atıb üzdünmü qara moruğu?

Mənim bildiyim bu, yazdığını budur
Müqəddəs saflığın seyrangahıdır.
Onun avazıyla dünya yaşayır
Saz – yer üzünün şahlar şahıdır.

МӘН ГУРБӘТДӘ ДЕИЛӘМ, ГҮРБӘТ МӘНИМ ИЧИМДӘ

(бир Түрк нағызы)

Гүрбәт јад елдә олур,
гүрбәт јад дилдә олур,
Гүрбәт јадын симиндә,
гүрбәт јад телдә олур,
Гүрбәт јад бағчада,
гүрбәт јад құлдә олур,
Мән гүрбәтдә деиләм,
гүрбәт мәним ичимдә.

Гәлби көврәк еjlәjir,
үрәк телин јухалдыр
Дујғусу нәбзи тутмур,
дөjүнтүсүн чохалдыр
Нә бир кефи, кеф олуб,
нә ләzzэтин чыхардыр
Кәдәр кәсиб гапыны,
гүрбәт шәнин ичиндә.

Билмирәм Құнеj олуб,
билмирәм Гүzej олуб,
Билмирәм гопан туфан,
жохса ки күләк олуб,
Думан дағын үстүндә,
зирвәjә өкеj олуб,
Өзү-өзүн жандырыр,
гүрбәт чәнин ичиндә.

Башына ha фырлан,
 ha долан қәл, дөврә вер
Истәрсә мин бир чалаг,
 истәрсә дә пәһрә вер
Көкүнә мин ет гуллуг,
 көкүнә мин күбрә вер
Сұнбұлұ ұңып бөјүйүр,
 гүрбәт дәнин ичиндә.

Истәр мәліем очаға,
 истәрсә пирә чәксин
Истәр Аразы кечсин,
 истәрсә Қүрә чәксин
Нә фајдасы, нә хејри,
 ары ha ширә чәксин
Мајасы шәкәр олуб,
 гүрбәт балын ичиндә.

Арзулар будаг-будаг,
 үст-үстүнә галаныр
Јашыллашыр, чүчәрир,
 өз көкүндән суланыр
Заман өз чахчахында,
 ајды, илди доланыр
Дүнja көһнә дүнjadы,
 гүрбәт анын ичиндә.

БУРАХМАДЫМ

Чаванлыгдан ихтијар гочалыға
Күлүнү совурдум, јер бурахмадым.
Елә билдим, дүнja hәр заман мәним
Сәпдим сага, sola сирр бурахмадым.

Кечәли –күндүзлү анына гәдәр,
Фәләјин өзүнүн јанына гәдәр,
Нәр нә еjlәдимсә сонуна гәдәр,
Jүздә jүz ejlәдим, бир бурахмадым.

Вахт олду, гәлбимдән дамарым гопду,
Вахт олду, кайнат ичимә долду,
Вахт олду, синәмә соналар гонду,
Бир көзәл, бир көjчек, jar бурахмадым.

Нә jорулдум, нә усаным, нә бездим
Доғру инсанларла гол-гола кәздим
Нә алчалтдым, нә алчалдым, нә әздим
Хәчаләт кәтирән тәр бурахмадым.

Өтән авазымда, сәсим, чағрышым
Гара думанымда jafan jaғышым
Олмушдур јегин ки, jalан-јанлышым
Шүкүрләр олсун ки, кир бурахмадым.

БУ ДҮНЈАДА ЧАНДАН БАШГА НӘЈИН ВАР?

Дуруб дүшүндүкчө, ај инсан оғлу
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?
Бу құндән сабаға инамын итиб
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

Санијәлик, дәгигәлик, saatлыг
Дәјишәнди, аддымбашы әммалыг
Етибары алмаг, сатмаг, ајрылыг
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

Ениш-жохуш сәни чохдан јорубду
Дәрдин үстә, дәрд қәрилиб, гонубуду
Достун көмәк әли, чохдан донубуду
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

Чичәк аchan баһар, јаз да унудур,
Әлинлә вердијин дуз да унудур,
Әлдән дүшдүн, оғул-гыз да унудур,
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

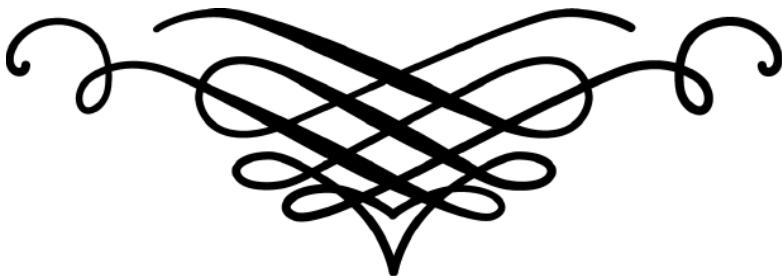
Өмүр, hәјат гыл үстүндән салланар
Һала дүшәр, һалдан-һала, һалланар
Вар - дөвләт јан кечәр, кефдә јалланар
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

Инчи һаны, сәдәф һаны, дүрр һаны?
Кишиләрин сахладығы сирр һаны?
Jүз жахшылыг бир пислијин гурбаны
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

Rövşən Məmmədəoglu

Пајыз кәлди, солар јарпаг төкүләр
Шөһрәт, филан бош-бошуна бир һәдәр
Хәзан олар, шах будагдан сөкүләр
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

Мәммәдоғлу, истәр өлдүр, истәр ас
Истәр јашат, истәр галдыр, истәр кәс
Унутма, кәфәнә бүрүнән мирас -
Бу дүнјада чандан башга нәјин вар?

КҮНАҢЛАРЫН ЧЫХАР, ТӨКҮЛҮБ ҚЕДӘР

Жаңышылыг еләмәк кәлсин әлиндән
Құнаңларын чыхар, төкүлүб қедәр.
Әл тутан бармагларын арасындан
Құнаңларын чыхар, төкүлүб қедәр.

Гатыг ет, гајмаг ет, сүд әлләрини,
Көмәjә, јардыма ат әлләрини,
Јетими дојуздуr, тут әлләрини,
Құнаңларын чыхар, төкүлүб қедәр.

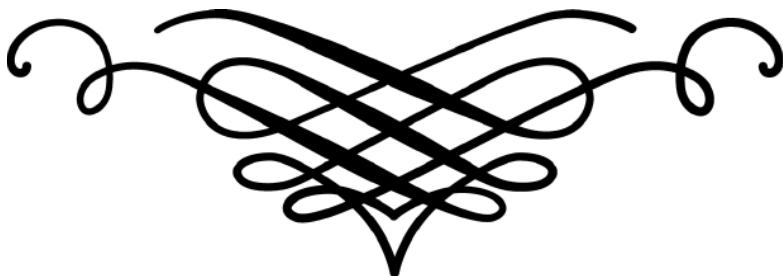
Бош олан масаја өртүләр салдыр,
Нимдаш палтарлара үтүләр салдыр,
Кедишили-кәлишили көрпүләр салдыр,
Құнаңларын чыхар, төкүлүб қедәр.

Құнәшли сабаһын әмәли варса,
Дүрүст хејирханаһын әмәли варса,
Синәндә Аллаһын әмәли варса,
Құнаңларын чыхар, төкүлүб қедәр.

Һәр сорғуя чаваб севкиси олсун,
Әзазилә тузаг севкиси олсун,
Үрәйиндә саваб севкиси олсун,
Құнаңларын чыхар, төкүлүб қедәр.

Ағачы бөјүдүб, көкүнү артыр,
Бәлкә тәнһа галыб, јекини артыр,
Торпаға су вериб, әкини артыр,
Құнаһларын чыхар, төкүлүб қедәр.

Ајаға дүшәни галдыр, учалыг сәндән,
Ағсаггал, ихтијар, гочалыг сәндән,
Тамаһа сипәр гој, ач олмаг сәндән,
Құнаһларын чыхар, төкүлүб қедәр.

ЈАНДЫРДЫ МӘНИ

Говрулмаздым, аловланыб, јанмаздым
Дүнjanын аһенки јандырды мәни.
Бир дејил, беш дејил, отуз беш дејил
Јаланы, чәфәнки јандырды мәни.

Дөвләтдән данышыб, һаллы олмајан,
Өзүнә jүз дејиб, әлли олмајан,
Сезилиб, көрүнүб бәлли олмајан,
Мин бир үзлү рәнки јандырды мәни.

Ајага дөшәниб, әлиндән өпән
Валлаһы-биллаһы өнүнә сәрән
Алыб – алдатмагчұн мин дона кирән
Тузагы, хәпәнки јандырды мәни.

Әжринин, әjjашын, мәстин архадан,
Фикри бәлли олан гәсдин архадан,
Дүшмәнин дүшмәнди, доступ архадан,
Вурдуғу құлұнқұ јандырды мәни.

Јашына ујмајан чаллы саггала,
Дәллал базарында башчы бағгала,
Бир гарын јемәjә түлкү, чағгала,
Гул олмуш пәләнки јандырды мәни.

Севинчә һәрәт галан, гәм-кәдәрдән
Ал шәфәги гара думан сәһәрдән
Көзүндә јаш, дәнис олмуш гәһәрдән
Дәм алмыш пүррәнки јандырды мәни.

НӘВӘЛӘР

Бу китабын спонсору достум Рәһим Новруз оғлунун ики құл нәвәси дүнjaja қәлди. Бири – Ријана, бири - Рајана. Бир оғул, бир гыз нәвәси. Ушаг кими севинән достум, әлини чијнәмә гојуб “Аллаh башына қәтирсин, баба олмаг чох қөзәл дујғујмуш” – деди.

Истәкләрин ән пакы,
арзуларын үлвиси
Гурбанлы нијјәтләрдә,
бир диләкди нәвәләр.
Кәлиши құл-құлустан,
кәлиши јашыл баһар
Севинчә сығал чәкән,
бир үрәкди нәвәләр.

Жухусу шириң олан,
рөјасы һалал қәлән,
Абыр, исмәт, мәрифәт,
һәјасы һалал қәлән,
Ајдан, улдуздан дуру,
мајасы һалал қәлән,
Тәһнәмиздә бәрәкәт,
дуз-чөрәкди нәвәләр.

Гочалыгда әријән,
үрәјин чим јағында
Үстүнү думан алмыш,
бәјазланмыш дағында
Гығылтысы бир лајла,
бизә аһыл чағында
Көзүмүзүн нурунда,
бир бәбәкди нәвәләр.

Шумладығы шумунда,
әқдирдијин - әқдирән
Сөкдүйнү-сөкдүрән,
тиқдирдијин - тиқдирән
Өвладын атасына,
чәкдирдијин - чәкдирән
Һајыфа-һајыф алан,
бир өрнәкди нәвәләр.

Арха, көмәк, дајаға,
сәс-сәмир, һај верилмиш,
Нәслин, көкүн давамы,
төрәмә, сој верилмиш,
Аллаһдан нур әләнмиш,
Аллаһдан пај верилмиш,
Бизләрә көjdән енмиш,
бир Мәләкди нәвәләр.

ДАҒЛАР

Чохданды алмырам гохуну сәнин
Лаләли, нәркизли, әтири, дағлар.
Шәһәр истисиндә өмрүм бишибди
Сылдырым гајадан чәтири, дағлар.

Јохушунда јорулмаг истәјирәм,
Һәр бинәнә бурулмаг истәјирәм,
Бир нәфәсә охумаг истәјирәм,
Шеир мисрасытәк сәтири, дағлар.

Итәм думанында, итәм чәниндә
Аlam ағрыларын, алам сәниндә.
Чобанын салдығы тахыл дәниндә
Jejәм фәтириндән фәтири, дағлар.

Һамынын умдуғу мәліемди сәндән,
Јаралы көксүнә илһамды сәндән,
Уманын, умдуғу ұмманды сәндән,
Гијмәтли, һөрмәтли, дәјәрли, дағлар.

АГРЫН АЛЫМ

Јада дүшүб доғма елләр
Тала-тала, ағрын алым.
Чаным чыхды бу гүрбәтдә
Гала-гала, ағрын алым.

Һәм дүзүнү, һәм бағыны
Һәм чөлүнү, һәм дағыны
Кәзәм Вәтән торпағыны
Бала-бала, ағрын алым.

Агартмышам сач, баşымы,
Гочалтмышам қәнч јашымы.
Үздән ахан көз јашымы
Силә-силә, ағрын алым.

Нә јурдум вар, нә дурағым,
Нә сәсим вар, нә сорағым,
Сөкүлүр өмүр варагым,
Килә-килә, ағрын алым.

Рөвшән гүрбәт бадәсијлә
Гәлби Вәтән һәсрәтијлә
Һеј бағырыр гәм сәсијлә
Сола-сола, ағрын алым.

АЈ АГРЫН АЛЫМ

Жамјашыл ағачын көлкәсини мән
Санырам ән сәрин, ај ағрын алым.
Самовар јанында телли саз ола
Мәнасы чох дәрин, ај ағрын алым.

Jaғыш jaғыб hәр jарпағы jүjәндә
Дамчылар қурһакур нәғмә деjәндә
Белә анын гијмәтини биләндә
Һөрмәти вар чәнин, ај ағрын алым.

Ағачын көвдәси көкүндән бәлли,
Дүзүмү, сырасы, ләкиндән бәлли,
Төкдуjу mejvәlәr әкиндән бәлли,
Дәjәри вар јерин, ај ағрын алыр.

ОЛМУШАМ

Назлы сәнәм, сәни севдијим андан
Итибди иманым, кафир олмушам.
Зүлејха ешгијлә алышыб-јанан
Мәчнун тимсаллы Тahir олмушам.

Дејирләр, дүнјанын сону јаланмыш
Кедәр-кәлмәз бир јолу вар, салланмыш
Севкинин дәрдини чәкмәк јаманмыш
Бу дәрди чәкмәкдә мәһир олмушам.

Рөвшән суал едир, дујғуларына
Чаваблар ахтарыр сорғуларына
Мән hara әэзизим, шайрлик hara?
Јазмагда дејәсән, Закир олмушам.

ВӘТӘНӘ ДОГРУ

Дағлара узанан енсиз чығырлар
Јол алыр, јол кедир, чәмәнә доғру.
Өтүр сылдырымдан, өтүр зирвәдән
Көтүрүр өзүjlә күмана доғру.

Бу әјри чығырда бәрәләр сәрин
Јанындан өтдүjү дәрәләр дәрин
Јол алан ѡолчусу сәрт гајаларын
Тапар ачарыны имана доғру.

Чығыр кәсә қедәр, јол кәсәләjәр
Арзулар ичиндә, арзу бәсләjәр
Дағларын башына чатмаг истәjәр
Бојлана, бир баҳа арана доғру.

Тәпәләр башындан бурлана бир баҳ,
Үстүндә булағы дурлана бир баҳ,
Дүнjanын өзүнә сарылана, бир баҳ,
Јорулмур, сәјирдир, замана доғру.

Гәрибин айрылыг бузун әридир,
Дағын, дағ чәниндә дузун әридир,
Гүрбәт кәлмәсинин сөзүн әридир,
Рөвшәни көтүрүр Вәтәнә доғру.

АЗӘРБАЙЧАН

Азәрбајчан - Ана Вәтән - дүрр өлкә
Алов, атәш, очаг, сәма, пир - өлкә
Башдан баша, јуху-рөја - сирр өлкә
Өмүр јолу-јашы, дүнja бојдадыр
Көкү, заты улу тарих соjdадыр!

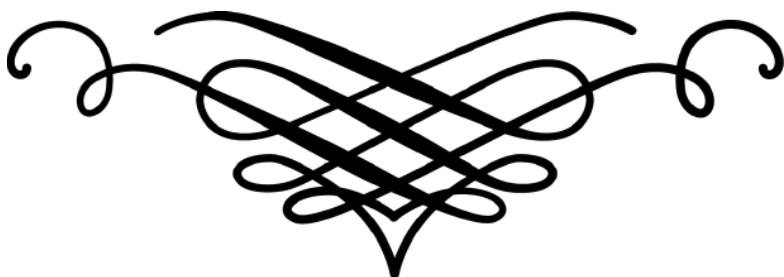
Азәрбајчан - вәтәnlәrin көзүдүр
Нәфәс верән очагларын көзүдүр
Тәк-тәнһады, јеканәди, өзүдүр
Өмүр јолу-јашы, дүнja бојдадыр
Көкү, заты улу тарих соjdадыр!

Азәрбајчан - Ана Вәтән - дүрр өлкә
Алов, атәш, очаг, сәма - пир өлкә
Башдан баша, јуху-рөја - сирр өлкә
Өмүр јолу-јашы, дүнja бојдадыр
Көкү, заты улу тарих соjdадыр!

Азәрбајчан — јандыранды, јаханды,
Булуд олуб, шимшәк кими чаханды,
Булаг кими көнүлләрә аханды,
Өмүр јолу-јашы, дүнja бојдадыр!
Көкү, заты улу тарих соjdадыр!

Азәрбајчан — мәһәббәтдән јоғрулмуш,
Чаны, руһу, саф ешгидән тохунмуш,
Гартал кими зирвәләрдән доғулмуш,
Өмүр јолу-јашы, дүнja бојдадыр
Көкү, заты улу тарих соjdадыр!

Азәрбајҹан — дүнја башлајыр ондан
Онсуз бир гара гәпик, чүмлә - чаһан
Мисилликдә јалан, һамысы јалан
Өмүр јолу-јашы, дүнја бојدادыр!
Көкү, заты улу тарих соjdадыр!..

ИСТАМБУЛА

Өмүрүм мәнә бир пај верди
Гәдәм гојдум Истамбула.
Әл ачыбан гучагладым
Синәм гојдум Истамбула.

Торпағыны о үз бу үз
Өпдүм-өпдүм, сәсиз-сәссиз
Көз јашларым санки дәнис
Шәбнәм гојдум Истамбула.

Истәдијим үлфәт јүкү,
Едәчәјим һәрмәт јүкү,
Ахыр сыңды һәсрәт јүкү,
Шәләм гојдум Истамбула.

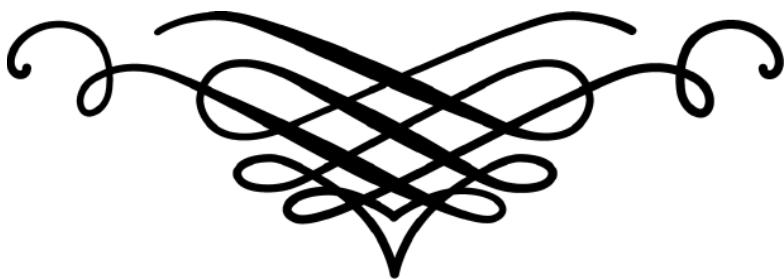
Гыш ичиндә јаза баҳдым,
Сәдәфиндә саза баҳдым,
Бир көз алты гыза баҳдым,
Сәнәм гојдум Истамбула.

Баҳдым-баҳдым дојанмадым,
Көзәллијин сајанмадым,
Бир нишанә гојанмадым,
Илһам гојдум Истамбула.

Дәвәтсиздән, дәвәтлидән,
Иzzәтлидән, шәһрәтлидән,
Нечә-нечә һәсрәтлидән,
Салам гојдум Истамбула.

Rövşən Məmmədəoglu

Бир Рөвшәним қери дөнду⁹
Сағ-саламат, дири дөнду.
Көнлүм көзү орда галды
Рөвшән гојдум Истамбула.

БИР ИНСАН ТАНЫДЫМ

Бир инсан таныдым, каламына дүз
Бөйүжә еһтирам, киччијә әдәб.
Вердији вәдәјә, саламына дүз
Атдығы аддыымлар доғруја тәрәф.

Бир инсан таныдым, чаван јашында
Бөյүкдән-киччијә ағсаггал дејир.
Дилиндә лајласы, бешик башында
Бөյүдән анаја, ағ сабаһ – дејир.

Бир инсан таныдым, мәһәббәт долу
Севкиси инсана санки бир очаг.
Кечдији дөнкәни, кечдији јолу
Зұлмәт кечәләрә јанан бир чыраг.

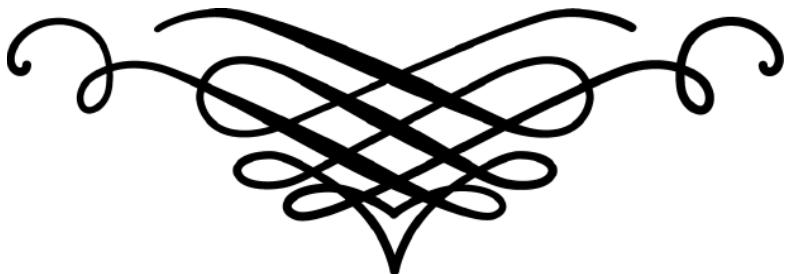
Бир инсан таныдым, дилинә һөрмәт
Ләһчәси ширинди, саза бағлыды.
Аталар мисалы дилиндә никмәт
Гылынчдан кәсәрли сөзә бағлыды.

Бир инсан таныдым, чәтин илләрә
Сәrrаf бир устатәк, нахышлар төкүр.
Јанан ағачлара, солан құлләрә
Сәринлик қәтирән јағышлар төкүр.

Бир инсан таныдым, касыблар досту
Залымын, зұлумун бағрыны дәлир.
Әмәли мәліемли, әмәли исти
Ата-бабасындан, көкүндән қәлир.

Rövşən Məmmədəoglu

Бир инсан таныдым, шəһрəтин-шанын
Ярлы-јарашиглы үзүндə нуру.
Бир инсан таныдым, сиздə таныјын
Ады Зијәтдинди, Исмихан оғлу

ҺАРАН АГРЫЈЫР, ГАРАБАГ?

Лалды дилин данышмаға
Нә одун вар альшмаға
Намус истәр сорушмаға: -
Һаран агрыјыр, Гарабағ?

Хары бүлбүл дар гәфәсдә
Сагалмазды дәрдли хәстә
Шуша галыб јаны үстә: -
Һаран агрыјыр, Гарабағ?

Сөјкәдиләр леши-лешә
Доғрадылар тикә-тикә
Хочалы намуса ләкә: -
Һаран агрыјыр, Гарабағ?

Сындырдылар голун-гычын
Нечә көчкүн, нечә гачгын
Тапдаг алтда галан Лачын: -
Һаран агрыјыр, Гарабағ?

Истисују бузлашыбы
Ачылашыб, дузлашыбы
Кәлбәчәри көз басыбы: -
Һаран агрыјыр, Гарабағ?

Нә кедән вар, нәдә кәлән
Нә сорушан, нәдә билән
Ағдам адлы үрәк верән: -
Һаран агрыјыр, Гарабағ?

Rövşən Məmmədoğlu

Овгатымыз өлү чанлы
Күнләrimiz ahy-зарлы
Ермәнијэ пај Губадлы: -
Һаран ағрыјыр, Гарабағ?

Ган ағлајыр гарлы Муров
Төкүб кәсди, сазаг, гыров
Донуб галан нечә киров: -
Һаран ағрыјыр, Гарабағ?

Һәм о тајым, һәм бу тајым
Гангол олан Араз чајым
Јетим галан Зәнқиланым: -
Һаран ағрыјыр, Гарабағ?

Оғул истәр гонаг қедә
Көнүл ала, көнүл верә
Фұзулидән сораг верә: -
Һаран ағрыјыр, Гарабағ?

Кечә-күндүз haj истәди
Кәлинмәди hирсдәди
Чәбрајылым дәрд үстәди: -
Һаран ағрыјыр, Гарабағ?

КӨНЛҮМ ТӘБРИЗ ИСТӘЛИР

Көнлүм тәбрид истәјир
Бир Тәбридә кедәјдим.
Диз чөкүб гәншәриндә
Торпағындан өпәрдим.

Үрәјимин телини
Сәдәфли саз едәрдим.
Ашыб-дашан селими
Гышымы јаз едәрдим.

Һәзин-һәзин аглајыб
Төкәрдим қөз јашымы.
Гарыш-гарыш јол алыб
Кәзәрдим һәр дашины

Һәр чичәјин әтрини
Нәфәсимә чәкәрдим.
Тарихин сәрт сәтрини
Бирчә-бирчә сәкәрдим.

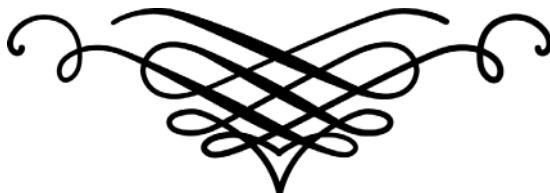
Рөвшәнәм дәрд чәкәрәм
Һәсрәтинә Тәбридин.
Һәр изә күл әкәрәм
Тәбридә дүшсә изим.

ДАҒЛАР

Мәзлум-мәзлум, һәсрәт, һәсрәт
Зирвәләри јорғун дағлар.
Зәманәјә гәзәб, нифрәт
Бахышлары далғын дағлар.

Синән үстә қедән чығыр
Изи итиб, jaғыш jaғыр.
Елә јазыг, елә фағыр
Һајгыртылы чылғын дағлар.

Чалын-чарпаз гәмин кими,
Боз буланныг чәнин кими,
Тәнһә галыб сәнин кими,
Рөвшән дүшүб сүркүн, дағлар.

ТӘЗАД

Ағ рәнкәдә сәадәт олур дејилләр,
Бәс нијә кәдәрдән ағарыр сачлар?
Јығыб бу дүнjanын ағры-ачысын
Елә бил ағ рәнклә суварыр сачлар.

Бир јандан нәнәләр алгыш еjlәjir
Ағ күnlәr диләjir нәвәlәrinә.
Бир јандан ағ rәnklәr гарғыш ejlәjir.
Сачын дәnә-дәnә шәvәlәrinә.

Сиррин өзү бојда, сирринә бир баx,
Өмрүмүз ичиндә бир тәзадды бу.
Сиррин өзү бојда, сирринә бир баx,
Көзәллик ичиндә газаматды бу.

Рөвшән, чок сирләр вар, солун, сағында
Өмүрүн јеини, јавашыды бу.
Топланыб, јығылыб сачын ағында
Дәртнән, сәадәtin савашыды бу.

ДОСТУМА НӘСИҮӘТ

Күндә жүз кәрә ган төкүләр
Ачы сөз удан олмаса.

Шаир Муса Гарачөпли

Әзиз достум, әл мәндән, әтәк сәндән
Һәр ачы сөзләрә чох да вармајаг.
Ешиб, гајнадыб, чүрүдүб сөзү
Ачыб, сәһифәләјиб, варагламајаг.

Сифәти билинмәз мәдһинин үстә,
Дәржалар дајаныр сәтһинин үстә,
Инсаны етдији сәһвинин үстә,
Тутуб гулағындан гулагламајаг.

Аллаһды дүнјада һеч јанылмајыб
Әјри-писликләрә һеч сарылмајыб
Бәндәнин сөзүндән алышыб-јаныб
Бирбәбир ајырыб дарагламајаг.

Ким фајда қөрүбдү дава-далашдан
Өлүм верән, ган гадалы савашдан
Хәчаләт дујурса тутдуғу ишдән
Сәһфи дүзәлтмәји јасагламајаг.

Рөвшән демир, һәр јетәнә гаш ендири,
“Бәчешм” де, бојун ендири, баш ендири,
Олур, достум, һәdd ашана даш ендири,
Гачыб габағындан чолагламајаг.

СЕВКИ ІАРАСЫНА ӘЛАЧ ТАПЫЛМЫР

Јенә гаралығын гучагындајам
Кечеләр һәмдәмим олубду мәним.
Нә сәһәр ачылыр, нә дан сөкүлүр
Жухума һарамлар долубду мәним.

Севмәјин әзабы нә дә чәтинмиш
Дүнja көзләримә мәзар көрүнүр.
Чисмим дири-дири елә бил өлмүш
Һәјат башдан-баша азар көрүнүр.

Ағры вар, ачы вар, кәсиб атырсан
Бунун кәсиләси јери дә јохду.
Бәзән ағрылары тутуб атырсан
Бунун асыласы јери дә јохду.

Инди үрәји дә дәжишдирирләр
Еләсә, бәс нәдән унумтур ахы?
Бу башы, биләји дәжишдирирләр
Јенә севкисини сојутмур, ахы?

Тәбабәт һәр дәрдә, дәрман үчүндү
Нәдән айрылыға илач тапылмыр?
Һәкимләр, лоғманлар мин јол дүшүндү
Севки јарасына әлач тапылмыр.

СЕВКИМ ХӘЈАЛЛАРЛА ӨЛДҮРҮР МӘНИ

Јенә сәнсиз, јенә тәкчә, тәнһајам
Гәлбимин ичиндә јалғызлыг сүрүр.
Руһум боранларын ач јелләри тәк
Ичими дағыдан һәсрәт пұскүрүр.

Дүңја қөзәлләрлә ашыб, дашаркән
Гәлбим қазэ-қазә сәними тапды?
Дүңјанын үстүндә севки јашаркән
Мәним мәһәббәтим дашамы чарпды?

Һәсрәт јолдаш олуб, бурахмыр мәни
Кечә дә, күндүз дә јахам әлиндә.
Һәсрәтлә отурур, һәсрәтлә дурур
Һәсрәт дүңјасында, кечир өмрүм дә.

Нә үнүм јетишир, нә әлим чатыр
Хәјаллар апарыр, қөтүрүр мәни.
Јорулдум, безикдим, хәјал гурмагдан
Севким хәјалларла өлдүрүр мәни!

ӨЗҮН-ӨЗ ЧАНЫНА ГЫЈАРСАН, ҚҰЛУМ

Хәнчәри гәлбимә дәрин саплама
Чүнки, үрәјимдә сән варсан, құлум.
Чохда өлдүрмәjә әлләшмә мәни
Өзүн-өз чанына гыјарсан, құлум.

Бир атәшди, бир көсөвдү сәнинлә,
Бир шахтады, бир гыровду сәнинлә,
Мәним чисмим бир бүтөвдү сәнинлә,
Өзүнү ганымда тапарсан, құлум.

Көнүл чандан айры дурмаз, јаланды,
Құл бағчадан айры олмаз, јаланды,
Танры јазан, неч позулмаз, јаланды,
Вахт қәләр буну да анларсан, құлум!

БАХДЫҒЫН ЈЕРЛӘРДӘ МӘН ОЛАЧАҒАМ

Сән, һара истәсән баҳа биләрсән
Бахдығын јерләрдә мән олачағам.
Нә гәдәр чәксәндә көзүнү мәндән
Бахдығын јерләрдә мән олачағам.

Истәр бахышынла синәми дағла,
Истәр нифрәтиналә, әс, күкрә, чағла,
Истәрсән дүнјаны өнүмә бағла,
Бахдығын јерләрдә мән олачағам.

Көjlәrin гатында юва салсанда,
Бүтүн улдузлары сатын алсанда,
Танрынын өзүнә гонаг олсанда,
Бахдығын јерләрдә мән олачағам!

КƏL, СИНƏМ ҮСТҮНƏ JAƑ, JAƑYŞ KİMİ

Көнлүмүн одуну сөндүрә бәлкә
Кəл, синəм үстүнə jaƒ, jaƒыш кими.
Алышан атәшим бир аз сәрнисин
Кəл, синəм үстүнə jaƒ, jaƒыш кими.

Будағы гурумуш ағач қөjәрсін
Жени шахә ачсын, пөһрә чүчәрсін
Көнүл сарајымда бағым құлләнсін
Кəл, синəм үстүнə jaƒ, jaƒыш кими.

Гуру ләчәкләри дөндәр құл еjlә,
Үстүндә охујан бир бүлбүл еjlә,
Елә jaƒ, лејсан ол, елә сел еjlә,
Кəл, синəм үстүнə jaƒ, jaƒыш кими.

МӘЗАРЫ ВӘДӘСИЗ ГАЗАР ОЛАРСАН

Дәрд синәм үстүндә јува салыбыды
Кирмә, бу көнлүмә, азар оларсан.
Севкин даشا дәјәр, ода сојкәнәр
Әзаблар әлиндән безар оларсан.

Орада нәшә юх, диријкән өлү
Вуруб севинчины, дон, шахта, долу.
Аманды, өзүнә сечмә бу јолу
Өлүм фәрманыны јазар оларсан.

Бағчасы чичәксиз, бағчасы құлсұз
Сазыchoдан сусуб, пәрдәсиз, телсиз.
Өзүн-өз әлинлә, күлүнкесүз, белсиз
Мәзары вәдәсиз газар оларсан.

ӨМҮР ДЕЈӘЧӘЛИН НӘДИР КИ, ДОСТУМ

Бир көз гырпымытәк тез өтүб кечәр
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.
Дашгына дөнәр, сел олуб кечәр
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.

Чаванлыг гуш олуб учар әлиндән,
Керијэ дөнүш јох, гачар әлиндән,
Гочалыг јан қедәр, сапар әлиндән,
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.

Бәзән вар - дөвләтин, пулун ичиндә,
Гызылын, гумашын, алын ичиндә,
Бир дә қөрүрсән ки, чулун ичиндә,
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.

Јериндән ојнајыб дајаг, құвәнчи
Гәмин әкіз гардашы, шадлыг, севинчи
Бу құн шаһ, һөкүмдар, сабаһ диләнчи
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.

Профессор қәдәjә кәрпич дашијыр
Ајағын овхалајыб, белин гашыјыр
Фанишә евдардан јахшы јашајыр
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.

Билмирсән, дөрднаалды, јорғады дүнja,
Билмирсән, бүл-бүлдү, гарғады дүнja,
Залымын зұлмуңә архады дүнja,
Өмүр дејәчәйин нәдир ки, достум.

**ГЭЛБИМДЭКИ БУ СЭС,
БУ ҺАЈ, БУ ҺАРАЈ!
СЭНИНЛЭДИР,
СЭНИНЛЭ, ГАЛАТАСАРАЈ!**

Көзүм ачдым, сэни јаздым көнлүмэ
Севким олдун, ешгим олдун, чэнкимэ
Чаным, руһум һонду сэнин рэнкинэ
Гэлбимдэки бу сэс, бу haј, бу haraj!
Сэнилэдир, сэнилэ, Галатасарај!

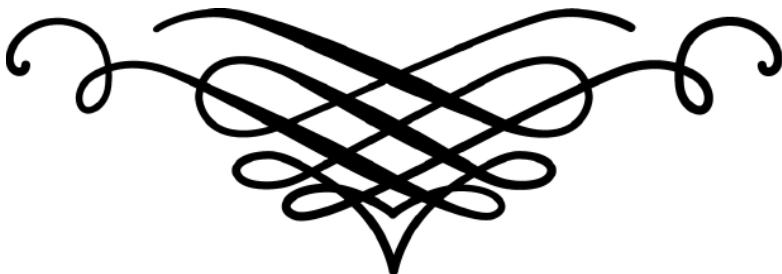
Аллаh верэн, Аллаh јазан бу јазы
Түрк Дүнjasынын нур сачан улдузу
Рэнклэрэ бах, həр jan сары -гырмызы
Гэлбимдэки бу сэс, бу haј, бу haraj!
Сэнилэдир, сэнилэ, Галатасарај!

Бу рэнклэрин севдалысы чаһанды
Сабаһлара имза атан қуманды
Сэндэн башга, бир кимсә јох, јаланды
Гэлбимдэки бу сэс, бу haј, бу haraj!
Сэнилэдир, сэнилэ, Галатасарај!

Чичэк үстэ, көзэллэнэн шеһэ бах,
Һөкм верэн, фәрман верэн шаха бах,
Гурбәтләрдә доғмалашан руһа бах,
Гэлбимдэки бу сэс, бу haј, бу haraj!
Сэнилэдир, сэнилэ, Галатасарај!

⌚ Vətənə Doğru ⌚

Сән бир нијјет, сән бир арзу, бир диләк
Сән бир дастан, ағызларда бир өрнәк
Сәнлә јатар, сәнлә дураг, hər үрек
Гәлбимдәки бу сәс, бу haj, бу haraj!
Сәниләдир, сәнилә, Галатасарај!

БУ ЈОЛУН АХЫРЫ КӨРҮНМҮР, ДОСТУМ

Азмышаммы, јолум доғру, кәсәми?
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.
Јохса, фырланырам елә јеримдә
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.

Севким, севинчимдә, ачым, ағрымда
Исти баһарымда, сојуг гышымда
Өмрүм өтүб кечди, јол ајрычында
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.

Санырдым мәнәдә бир құнәш доғар
Ишығы, нурујла, сачымы охшар.
Дөрд јаным гапалы, дөрд јаным дивар
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.

Дәмир бармаглыглар, зиндан гаранлыг,
Үмид итиб, кедиб, құман гаранлыг,
Санки кор олмушам, һәр јан гаранлыг,
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.

Бир севки, бир нәшә, үзүб гопара
Севдалы мәһәббәт дарта чыхара
Бу јолун сонуна чәкиб апара
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.

Рөвшән, бу дүнjanын сону һәгигәт,
Кәфэндән бичилмиш, дону һәгигәт,
Өлүм дедијинин шаны һәгигәт,
Бу јолун ахыры көрүнмүр, достум.

ДАРЫХЫРАМ

Вәтән, сәнә чаным гурбан
Јолларынчүн дарыхырам.
Мәнә сары hеj узанан
Голларынчүн дарыхырам.

Демәк мәндә бир иткинәм,
Нә сәрсәри, нә өткүнәм,
Ајры дишмүш бир сүркүнәм,
Селләринчүн дарыхырам.

Гәриблијим мәнә зарды,
Лејсан јағыш, гышлы гарды,
Гәфәсдәјәм бачам дарды,
Галларынчүн дарыхырам.

Арзуларым құл өпмәјә,
Сығал чәкиб, тел өпмәјә,
Гәншәриндә бил өпмәјә,
Әлләринчүн дарыхырам.

Кәдәр әзиб тагәтими
Ачы едиб шәрбәтими
Вәтән, силдир hәсрәтими
Балларынчүн дарыхырам.

ДАРЫХЫР

Гисмәти гәриблик, ај Вәтән оғлу
Вәтәнин торпағы, даши дарыхыр.
Бахма мәлүл-мәлүл, гүрбәтдән бәри
Сүд әмдијин ананын дөшү дарыхыр.

Көзләри јол чәкир булатдан нәмли
Оғул һәсрәтиндә, никаран гәмли
Зил олан лајласы, аһәстә, бәмли
Құндәлик гочалан јашы дарыхыр.

Ата һәсрәтинин кәдәринә, баҳ,
Ағармыш сачынын гәдәринә, баҳ,
Јолуну көзләјир, гәдәминә, баҳ,
Әлиндә котаны, хыши дарыхыр.

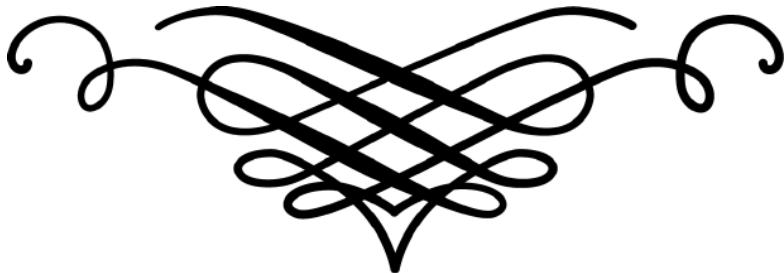
Шириң нәнәләрин нәвә истәји,
Нәвәјә вар, дөвләт-дәвә истәји,
Јолуна дүзмәјә қәвә истәји,
Гызыл.govурмалы ашы дарыхыр.

Журдун чығырында адым азалыб
От басыб, из итиб, рәнки бозарыб
Бахышы, дурушу јорғунлуг алыб
Баһары, пајызы, гышы дарыхыр.

Нәғмәли булаглар, ахар булаглар,
Једди гат дәриндән, гајнар булаглар,
Узанан јоллара баҳар булаглар -
Думанлы дағларын башы дарыхыр.

⌚⌚ Vətənə Doğru ⌚⌚

Бар, бәрәкәт сәпәнимин дилиндә
Бол мәһсүл - әкәнимин дилиндә
Рөвшән дејәр: Вәтәнимин дилиндә
“Кәләрди” сөзүнүн кашы дарыхыр.

Аһ, МӘНИМ ҚӨЗӘЛ БАЛАМ, Аһ МӘНИМ ҚӨЗӘЛ ГЫЗЫМ

(*Anamын адыны дашијан гызым Эсмәрә*)

Тумар чәкиб башымы,
сачларымы охшајан
Ah, мәним көзәл балам,
ah, мәним көзәл гызым.
Элләrimi овчунда,
сығаллајыб сахлајан
Ah, мәним көзәл балам,
ah, мәним көзәл гызым.

Сорма мәним һалымы,
ағлајачаг бәбәјин
Солар вахтсыз-вәдәсиз
үзүндәки чичәјин
Сән hәлә чох киччиңсән,
буна дөмәз үрәјин
Ah, мәним көзәл балам,
ah, мәним көзәл гызым.

Дәјмә, мәним јарама,
онсуз да чох ағрыдыр
Үстүндә лөвбәр салмыш,
кәдәр синәм дағыдыр
Санки јер тапа билмир,
дәдәсинин бағыдыр
Ah, мәним көзәл балам,
ah, мәним көзәл гызым.

Мәним ки белә җәлди,
бујмуш фәрманым, әмрим
Һәр ачылан կүнүмдә,
түкәнді бир-бир сәбрим
Нә јахшы ки, сән варсан,
жохса, чохдан өләрдим
Ah, мәним көзәл балам,
ah, мәним көзәл гызым.

Үмид кәсиlmәz, гызым,
биркә сабана кедәк,
Верән, алан Аллаһды,
она пәнаha кедәк,
Әлләрини көjә ач,
бирликдә дуа едәк,
Ah, мәним көзәл балам,
ah, мәним көзәл гызым.

ҮСТҮНӘ КӘЛӘНИ БОШ ЈОЛА САЛМА

Дүнја кәлди-кедәр, изләр галанды
Үстүнә кәләни бош ѡола салма.
Јахшылыг, јаманлыг, һәкк олунанды
Үстүнә кәләни бош ѡола салма.

Истәр, истеһза ет, күл, јазылачаг,
Ja кор ол, көрмәздән кәл, јазылачаг,
Һәр нә едирсәнсә, бил, јазылачаг,
Үстүнә кәләни бош ѡола салма.

Бәлкә, чох үнвандан, әлибош дөңүб
Ишығы, лампасы, чырағы сөнүб.
Ахырда пәнаһы гапында көрүб
Үстүнә кәләни бош ѡола салма.

Хәстәди ушағы, көмәји јохду,
Отағы һавасыз, күләји јохду,
Бәлкә тәһнәсиндә чөрәји јохду,
Үстүнә кәләни бош ѡола салма.

Аддымын, әмәлин өз әләји вар,
Төкүлән һәр тәрин өз әмәји вар,
Рөвшән, бу дүнјанын өз Мәләји вар,
Үстүнә кәләни бош ѡола салма.

ДУЈ, БУНЛАРЫ, МӘММӘДОҒЛУ

Өмүр, заман өтүб кечир
Дуј, бунлары, Мәммәдоғлу.
Бир дә баҳдын алтышдасан
Сај, бунлары, Мәммәдоғлу.

Шеһли құлләр жетир артыг,
Дәрди-гәми итири артыг,
Килем-күзар жетир артыг,
Гој, бунлары, Мәммәдоғлу.

Елә ет ки, ләл-зәр олсун,
Үмман, дәрја, Хәзәр олсун,
Бир-биринә бәнзәр олсун,
Өј, бунлары, Мәммәдоғлу.

Дөн дашгына ахан сел ол,
Истәр, Араз, истәр, Нил ол,
Залымлара әзазил ол,
Дөј, бунлары, Мәммәдоғлу.

Тагәтини дурушлара,
Дајағыны баҳышлара,
Әсиркәмә јахшылара,
Пај, бунлары, Мәммәдоғлу.

ЧОХ ƏЛЛӘШМӘ МӘНИ ЙЫХМАҒА

Чох елә əлләшмә мәни јыхмаға
Онсуз да дүшмүшәм, дүшәчәјим гәдәр.
Салыб од-алова јандырма мәни
Онсуз да бишмишәм, бишәчәјим гәдәр.

Истәр, сал борана, үшүт, дығарла,
Истәр, аh-наләми, ешиш, дағарла,
Нә гәдәр истәсән, ашырт, дағырла,
Онсуз да ашмышам, ашачағым гәдәр.

Дәрди өз ичинә пајлајыр ичим,
Әлачын haјгырыр, haјлајыр ичим,
Сел олуб, күкрәјир гајнајыр ичим,
Онсуз да дашмышам, дашачағым гәдәр.

Бу гара торпағы, гара дивары,
Бу гара мәзары, бу гара кору,
Мәнә дырнағымла газдырма бары,
Онсуз да ешмишәм, ешәчәјим гәдәр.

МӘНӘМ

Мәним һал-эрзими билмәк истəсəн
Севданын Мәчнуну, Вурғуну мәнәм.
Синәмин үстүндө јурд салмыш севки
Јенә овсунлајыр, долғуну мәнәм.

Гәлбим бир овучдур, тапыб севдасын
Кефи өз јериндә, истəр ојнасын
Сатмышам дүнjanын чохдан анасын
Вечимә һеч дејил, чылғыны мәнәм.

Галдырыр, чевирир, көтүрүб атыр,
Силир, тәмизләјир, үфүрүб атыр,
Јолуна кечәни сүпүрүб атыр,
Бораны, туфаны, човғуну мәнәм.

Дағлар талан олуб чәнин јанында,
Кәпек галан олуб, дәнин јанында,
Мәчнун јалан олуб, мәним јанында,
Мәһәббәт дәлиси, азғыны мәнәм.

ДОСТ

Дост дејәчәин, ләләм,
бир көнүл нөврағыдыр
Көкү, тағы, қөвдәси,
будағы јарпағыдыр
Үрәйин пак ајнасы,
гәлбин үздә бағыдыр
Дуз-чөрәји тән бөлән,
һалал, һүммәт, дүзду дост.

Сиррин сирли сирдашы,
сиррин тәмәл дашидыр,
Гәлби сиррин хәзинәси,
сиррин әмәл дашидыр,
Өләр, вермәз кимсәјә,
куч, јумруг әл дашидыр,
Јолунда фәда олар,
силинмәјән изди дост.

Рөвшән, достлуг чәтинди,
гәдрини билмәк кәрәк,
Ахы үрәкдән қәлир,
үрәји вермәк кәрәк,
Севинчи бөлмәк асан,
дар күнү бөлмәк кәрәк,
Дилдә дејән чохдан чох,
һәгигәтдә азды дост.

ШАИР ТӘНӘСИ

Гара гәләм, ағ қағыз,
бир дә ки, көзүн нуру
Үрәкдән гопан кәлам,
иман, шаир тәһнәси.
Дағдан ахан чешмәләр,
сулары ајдан дуру
Ахышында дәлисов,
туфанды, шаир тәһнәси.

Дағлара кедән чығыр,
зирвәләрдән енән јол,
Доланыб гајалары
јамачлара кедән јол,
Әзабы-әзијјети
үрәкләрдән алан јол,
Гапысы лај-лај ачыг,
карван, шаир тәһнәси.

Һамар ѡола тохунмаз,
өмрүн сәртинә шәрик,
Даш кими, дәмир кими,
ағыр, бәркинә шәрик,
Өз ағрысы бир јана,
өзкә дәрдинә шәрик,
Мин бир јара гајсағы,
дәрман, шаир тәһнәси.

Алны ачыг, үзү ағ,
көзләриндән пир jaғар,
Үрәји ушаг кими,
бахышындан дүрр jaғар,
Гәлбиндә тонла ағры,
кимсә билмәз сирр jaғар,
Тәк дашијар өзүjlә,
үмман, шаир тәһнәси.

Намәрд чөрәји кәсмәз,
зәһәр әкәр ичинә,
Өләр, итәр, јох олар,
гәһәр әкәр ичинә,
Әл ачмаз, этәк вермәз,
нәфси боғар ичинә,
Дырнаqlary әкән хыш,
хырман, шаир тәһнәси.

Кечәләри гаранлыг,
улдузлу ај јолдашы
Талениjlә баш-баша,
уча Аллаh сирдашы
Күл габында көтүкләр,
сигар hиси гардашы
Үстү гара булудлар,
думан, шаир тәһнәси.

Əsirkəməz kələndə,
var исə тәриф јери
Хумар јери, наз јери,
инчәдән зәриф јери
Валлаh зәиф дамары,
көзэлләр зәиф јери
Синәси бир телли саз,
каман, шаир тәһнәси.

Сәһрасына бағ дејәр,
јурдун сәфасын чәкәр,
Һәсрәти вүсал еjlәр,
јурдун вәфасын чәкәр,
Дөнәр јурдун башына,
јурдун чәфасын чәкәр,
Ел – обасы јолунда,
гурбан, шаир тәһнәси.

ӨМҮР КЕЧИР БИР ІХАУА КИМИ

Илләр бир-бирин говур,
чапырдыр өз атыны
Өмүр өтүр, күн кечир,
санки бир јуху кими.
Нијә, нара тәләсир,
јохса гованымы вар?
Дүшүбдү архасындан,
күмансыз, горху кими.

Мән нә дејим сатана,
мән нә дејим сатмыша,
Һаллалығы, нарама,
әјри-дүзү гатмыша,
Өмрүн орта чағына,
јаш јетмәмиш алтмыша,
Елә көтүрүб кәсир,
артығы, чоху кими.

Ким, баһардан дојуб ки,
ким, гышындан дојуб ки?
Ким, исти очагындан,
ким, ашындан дојуб ки?
Ким, өмүрдән дојуб ки,
ким, јашындан дојуб ки?
Апарыр бизи топдан,
дојмушу, тоху кими.

Залымын, әзазилин,
зүлүмкарын, гэддарын
Мөһүр, фәрман әлиндә,
фәләк адлы чәлладын
Мәрди вахтсыз апарды,
армуд чиркин, јассарын
Шејтан өз ишиндәди,
чархын чах-чахы кими.

Гәсд олуб, гәсд еjlәjir,
гәзасы чох амансыз,
Дәһшәти өлүм сачан,
чәзасы чох амансыз,
Гојуб құлұш јеринә,
истеһзасы амансыз,
Өмүр бизлә ришхәнтдә,
сәрсәри, лахы кими.

Рөвшән, дәјмә гој олсун,
дүрлү-дүрдә галачаг,
Сафы өз сафлығында,
кири-кирдә галачаг,
Баш ачылмаз ишиндән,
сирри-сирдә галачаг,
Ахы, нијә беләдир,
суалын ахы кими...

АМАН, НӘ ОЛДУМ ДЕМӘ, НӘ ОЛАЧАҒАМ СӨЈЛӘ

Дүшүнмә гара-гара,
бурах ахышына вер,
Эссин, гопсун, курласын,
чахан чахышына вер,
Һәјатын өз јолуна
бахан бахышына вер,
Аман, нә олдум демә,
нә олачағам сөjlә.

Дәниزلәрдән бојланар,
дағлардан үфүг кәләр,
Аj чыхар, құнәш доғар,
сачаглы шәфәг кәләр,
Зәһметин тәри пучур,
газанчы мұтләг кәләр,
Аман, нә олдум демә,
нә олачағам сөjlә.

Кечмишә hөрмәт ejlә,
сабана дајан, құвән,
Һаггын һагды тәрәфи,
Аллаха дајан, құвән,
Дөл артымын, дөл көкүн,
руһуна дајан, құвән,
Аман, нә олдум демә,
нә олачағам сөjlә.

Белинә шәлә јүклә,
сыртын јыртыб үзкинән,
Гојма, дура, дикәлә,
јапыш, дартыб үзкинән,
Дәрдә тәлә гуркинән,
дәрди тутуб үзкинән,
Аман, нә олдум демә,
нә олачағам сөjlә.

Сорушма, бу дүнјадан,
мәнә нәләр етмисән
Өмүр верибди сәнә,
көк атмысан, битмисән.
Соруш, өзү-өзүндән,
дүнјаја нә вермисән
Аман, нә олдум демә,
нә олачағам сөjlә.

Сәбрин сону зәфәр,
сәбириңә дөзүм јаз,
Дајаға мәһтач олма,
синәни вер, өзүм јаз,
Вермә кимсә әлинә,
талеһини өзүн јаз,
Аман, нә олдум демә,
нә олачағам сөjlә.

КӘТИРМИШƏМ

Бу гәриб, јаделли узаг өлкәјә
Шахтаны әридиб, јаз кәтирмишəм.
Бурдан Вәтәни сиз көрмəк үчүн
Биллур булаглардан көз кәтирмишəм.

Шириң нәнәләрдəн мәслəһəт пајы,
Икид бабалардан нәсиһəт пајы,
Ана лајласындан, бал, шәрбəт пајы,
Гәлбимдə бир тығым сөз кәтирмишəм.

Гарталы, тәрланы, кәклиқ, турачы,
Сылдырым гајалар, зирвə, јамачы,
Бир аз өткəм, бир аздакы гыjғачы,
Сәфалы дағлардан буз кәтирмишəм.

Сүрүләрин моталындан, норундан,
Јамјашыл дүзләрин, кəмкој отундан,
Атәшиндəн, аловундан, одундан,
Үрæk јандырачаг, көз кәтирмишəм

Әллəр узанмасын әтəк кəсмəјə,
Һалалы, hүммəти, кəлəк кəсмəјə,
Сизинлə иштаһлы чөрəк кəсмəјə,
Вәтəн торпағындан дуз кәтирмишəм.

Рөвшəнəм, сөһбəтини билənlərə,
Гурбанам, hərmətinи билənlərə,
Јурдунун həsrəтини чекənlərə,
Бəкирин кəксүндə саз кәтирмишəм.

ДАНА НӘ ОЛДУ

Јахшылыг ejləjib, sona chatmamыш
Bashyna gahdynsa, dana nə oldu.
Jaşyshy olmajan shimşækler kimi
Boşuna chaħdynsa, dana nə oldu.

Kejlərdən bəch alan, xocha dağlara,
Zirvəsi dumənlı goča dağlara,
Əzүn təpə olub, uča dağlara,
Bəhtənlər jaħdynsa, dana nə oldu.

Kəkү dərin olmaz, učuz şəhəretin
Aşyib-dashsada malyn, sərvətin
Bir gara gəpiklik joxsa, hərmətin
Basha tač taxtyinsa, dana nə oldu.

Ačdan xəbərin jox, hələ toxikən
Taj olmaz meşinə, parча charxikən
Çajlarыn janynda daјaz arxikən
Kükrejib aħdysa, dana nə oldu.

Alovlan ki, kəzүn chatsyn hər jana
Cəhəbət ejlə, cəzүn chatsyn hər jana
Məmmədoğlu, düzүn chatsyn hər jana
Zylümdeň gorxdunsa, dana nə oldu.

ДӘДӘМ

Мәзарын үстүнә кечикдим бу ил
Мәним јарашиглы, чамаллы, дәдәм.
Нуруна, истинә кечикдим бу ил
Нур көзлү, нур үзлү, сималы, дәдәм.

Көзүмү ачандан, мән сәни көрдүм,
Лаләли, чичәкли чәмәни көрдүм,
Дилим дәдәм деди, дәдәми көрдүм,
Индидә сәнсизәм, мисаллы дәдәм.

Кечәләр јухумда көрүрәм сәни,
Һәр кәсә данышыб, өјүрәм сәни,
Охшајыб-охшајыб өпүрәм сәни,
Мәним дағлар кими игбаллы, дәдәм.

Етдијим дуајла башлајыр адын
Бу құндә евимдә јашајыр адын
Оғлум, өз үстүндә дашыјыр адын
Һәр заман өмрүмә тәсәлли, дәдәм.

Сән, нәвән Рөвшәнин өмрүнә из ач,
Доған құнәшинә, құнүнә из ач,
Евин гәншәриндә әкдији ағаč,
Чәкир хиффәтини дүрр-халлы, дәдәм.

БƏРИ

Кənlüm o құнлэрә дөнмәк истәјир
Иллэр бир-бирини өтәндән бәри.
Чаванлыг видалашыб, вида еjlәјиб
Үзүмү гырышлар дөjәндән бәри.

Јашыл ағачларын горуғу дүшүб,
Дуп-дуру булағын сојуғу дүшүб,
Гәлбимә дағларын моруғу дүшүб,
Шәһәр түстүсүнү јеjәндән бәри.

Палыдын қөвдәси, тутун јарпағы,
Қиласын дәнәси, гарпызын тағы,
Гәдрини билмишәм Вәтән торпағы,
Јаделли архамча сөjәндән бәри.

Итбурну, кәкоту, јарпыз ләчәји
Бағларын бүл-бүллү, шеһли чичәји
Дүшәндә ахшамын сәрин күләји
Бурнуму қөjnәdir дујандан бәри.

Рөвшән баһарында донубду неjним,
Ағачы јазында солубду неjним,
Гисмәтим айрылыг олубду неjним,
Аллаһым паýмы верәндән бәри.

БӘРИ

Мәним саф суларым буланыб јенә
Селләр гајнағыны јујандан бәри.
Үрәјим ачылмыр, гәлбим дурулмур
Гулагым һагсызлыг дујандан бәри.

Шимшәк чахмағыны чахыб, кедибди,
Јандырыб, од вуруб, јахыб, кедибди,
Инсанлыг донундан чыхыб, кедибди,
Варлысы касыбы дөјәндән бәри.

Шејтан очағындан дәрс алан намәрд,
Јүксәк күрсүләрдән вәсф олан намәрд,
Позуб дүнјамызы тәрс олан намәрд,
Мәрдин һагг пајыны јејәндән бәри.

Булудлар қәтирәр, јағыш, долуну
Вұсал овундурап һәсрәт гулуну
Рөвшән итирибди үмид јолуну
Достлар өз јолундан чајандан бәри.

АШИГƏМ

Бүл-бүл чичәкләрә вурулан кими
Мәндә јазын фәрманына ашигәм.
Үрәк истәјәндә ағыз сулајан
Мејвәләрин нүбарына ашигәм.

Құләкдән ојнајан гара телләрә,
Зәриф гамәтиндә инчә белләрә,
Јарын бал төкүлән шириң дилинә,
Чана мәлһәм, дәрманына ашигәм.

Зирвәсиндә далғаланыб гыј вуран,
Бөлүк-бөлүк, топлам-топлам, лај вуран,
Гүдрәтиjlә нәрә чәкән, haј вуран,
О дағларын думанына ашигәм.

Нә ишыгда, нә көлкәләр ичиндә,
Нә гитәләр, нә бөлкәләр ичиндә,
Чүмлә тарих, вар өлкәләр ичиндә,
Вәтәнимдә hәр мәкана ашигәм.

Севкидә hәр вар олан, hәсрәтин құнү
Буз кими әридәр вұсалын үнү
Рөвшән кәлмәбашы сөјләjәр буну: -
Илгарында дүз пејмана ашигәм.

НӘ МӘНАСЫ ВАР

Олан-олуб, кечəн-кечиб дејирлəр
Инди дүшүнмəјин нә мәнасы вар.
Өзүнə јурд едиб, јурдун салмамыш
Дуруб дашинағын нә мәнасы вар.

Инсан һəкм еjləsin, данышан дилдəн
Фəрманы охусун, балнан-шəкəрдəн.
Joxsa ки, тутуб “ган чыхмајан јердəн”
Чырыб, гашынағын нә мәнасы вар.

Мəммəдоғлу, дəрсини ал билəндəн
Jахан гурттар, сəн, үзүнə құлəндəн
Ешит аталары, анла сөзүндəн
Сонрадан дашинағын нә мәнасы вар.

АҟЫРМА

Ики севки бир-бирини тутурса,
Чаны гәлбән, гәлби чандан аյырма.
Сүфрә салыб адын алан оғулу
Ону сандан, саны ондан айырма.

Тәвәггә ет, һөрмәт-һөрмәтә қәлсин,
Инсан оғлу, шана-шөһрәтә қәлсин,
Тәрбијә ejlәsin, мұрвәтә қәлсин,
Яры бөл, ортаг ол, јандан айырма.

Тарих сахталаныб, јамаг вурублар,
Дөјүб-дөјәчләјиб, чомаг вурублар,
Онсуз да о гәдәр чалаг вурублар,
Ганы көкдән, көкү гандан айырма.

ЕЈЛӘ

Шејтан әмәлиндән, шејтан јолундан
Аллаһым нә олар, хәбәрдар еjlә.
Јолуну азмасын бу бәни инсан
Һаггын дәркәнына сәбәбкар еjlә.

Чыхыб јолумуздан, јөнүмүз итәр,
Сифәтимиз итәр, үнүмүз итәр,
Унудуб заманы, анымыз итәр,
Гәриб гулларыныг, бәфадар еjlә.

Олмасын инсанлар, олмасын чаһил
Кәсмәсин өнүнү, кәсмәсин гафил.
Нә фәләк алдатсын, нә дә Әзрајыл
Һалал өлүмләрә сафадар еjlә.

Дүнja нә султанлар, нә дә шаһанды
Дүнja әбәдидир, дүнja руһунду.
Рөвшән бир бәндәди, сәнин гулунду
Тутуб әтәјиндән, hөрмәткар еjlә.

ҺАВАЈЫ

Инсан ағачлара бәнзәмәлиди
Көлкәси һавајы, нары һавајы.
Будаглар сәринлик кәтирир бизә
Әвәзин истәмәз, бары һавајы.

Дағлара нәзәр ет, учадыр ады
Тарихдән јол салыб гочадыр ады
Дөшүндә мәлһәмли лоғман јашадыр
Чешмәси һавајы, гары һавајы.

Үстүнә hej кәлән гонаға бахын,
Дилдән-дилә дүшән сораға бахын,
Көз јашытәк ахан булаға бахын,
Сәфасы һавајы, дуру һавајы.

Јамјашыл чәмәнләр, јамјашыл дүзләр
Торпағын көксүндә санки илмәләр
Нә чибә көз дикәр, нә рүшвәт истәр
Һавасы һавајы, хары һавајы.

Шејтана ујмајын, бисмиллаһ дејин,
Төвбәләр еjlәјин, ejvallaһ дејин,
Тутуб әтәјиндән ja Аллаһ дејин,
Нурлар хәзинәси - пири һавајы.

ДЕДИММИ?

Мән сәнә сөjlәдим, хәбәрдар етдим
Тамана баш әjmә, горун, дедимми?
Нә олду дүшүбсән ѡллара инди
Буланар бир күнү, дурун, дедимми?

Құлұшұн ұзұндән чәкиләр қедәр
Башына бу талеh ағ гарлар сәпәр
Кәдәр севинчини, боғар, өлдүрәр
Фәган еjlәr, ahy-зырын, дедимми?

Jaјda jaғдырығын гара қувәнмә,
Гышда битирдијин нара қувәнмә,
Арханда јығдығын вара қувәнмә,
Учар дағын, қедәр зорун, дедимми?

Доғрудан кен кәзиб, әjрини әкмә,
Дүзү-дүздә гојуб, сивирини әкмә,
Һалал-һүммәтинә гејрини әкмә,
Гачар башгасына, јарын, дедимми?

Мәммәдоғлу, кәл аз ejlә сөhбәти,
Дәјиш тонун, аваз ejlә сөhбәти,
Учурт көjә, пәрваз ejlә сөhбәти,
Несабы вар, орда корун, дедимми?

ДЕМӘДИММИ?

Кедән қөзәл, кетмә белә
Демәдимми, јыхыларсан?
Бәднәзәрләр тутар сәни
Демәдимми, чахыларсан?

Һәјат кедәр, һәјат дураг,
Һәјат верәр, һәјат алар,
Тәлә гурان елә гураг,
Демәдимми, гах оларсан?

Сән назыны азалт бир аз,
Дүзән еjlә, дүзәлт бир аз,
Этрафына қөз ат бир аз,
Демәдимми, охланарсан?

Сөһбәтимин лафы кими,
Чичәкләрин рәфи кими,
Бу Рөвшәнин кефи кими,
Демәдимми, јох оларсан?

ДЕДИН

Бу мүшкүл һалыма бахандан сонра
Әзазил дујгуна шәкәрми, дедин?
Ичин фәрәһләниб, гуурму етди?
Бунданда бетәри, бетәрми, дедин?

Бу гәдәр етдијин јаландан сонра,
Севкими, гәлбими чаландан сонра,
Мәни бу дәрдләрә саландан сонра,
Тале јанағыны өпәрми, дедин?

Дујғу сарајында тиқдијин бу гәм,
Шумлајыб-шумлајыб, сәпдијин бу гәм,
Суварыб, сұсләјиб әкдијин бу гәм,
Өмүр чәпәрими сәкәрми, дедин?

Көнүл карваныным рәфини поздун,
Дағыдыб, учуруб, сәфини поздун,
Садәчә, Рөвшәнин кефини поздун,
Јохса, умудлујдун, өләрми, дедин?

ҺАНЫ?

Һаны, ахтардыгым о доғма елләр
Көнлүмүн арзусу, диләji һаны?
Дүшмүшәм чөлләрә паји-пијада
Һаны, Вәтәнимин дирәji, һаны?

Низам-интизама, сәртлијэ һәсрәт,
Дәмир кими мәһкәм бәрклијэ һәсрәт,
Аләм, чомәртлијә, мәртлијэ һәсрәт,
Икид бабаларын биләji, һаны?

Һәјатын рәнки вар, гаралы-ағлы
Кими хошбәхт, кими синәдән дағлы
Иксининдә гапысы гонаға бағлы
Инди сүфрәсиндә чөрәji, һаны?

Нағыллы, дастанлы, дәрин нәнәләр,
Сојуг булаг кими, сәрин нәнәләр,
Ағjanаг, нур үзлү, шириң нәнәләр,
Дејир; нәвәләрин бәләji, һаны?

О шириң чанына, бир ҹәфа ejlә,
Әмәл ет вәдинә, бир вәфа ejlә,
Рөвшән, чаваб ахтар, бир зәка ejlә,
Һаны, инсанларын үрәji, һаны?

АЛ

Ашыг, јенә чуша қәлдим
О сазыны синәнә ал.
Сәдәфијлә гоша қәлдим
Јандыр мәни, дүһана ал.

Ач руһуму сәф-сәф еjlә,
Дәдәләрдән сөһбәт еjlә,
Дастанлары шәrbәт еjlә,
Арзуларым құмана ал.

Нә дурмусан, залым оғлу
Санки, әлин – голун jaғлы.
Короғлу зинданда бағлы
Көз јашын асимана ал.

О гәриби дилә кәтири,
Валеһ сусуб, телә кәтири,
Пәрдәләри зилә кәтири,
Құкрә, чағла думана ал.

Јандыр ашыг, јандыр, ләләм,
О телләри сындыр, ләләм,
Бу дүнjanы гандыр ләләм,
Дин-мәссәбә, имана ал.

Сөjlә Зөһрә қәләр олсун,
Әрәбзәнки дөнәр олсун,
Үрәjимә тәpәr олсун,
Бу Рөвшәни амана ал.

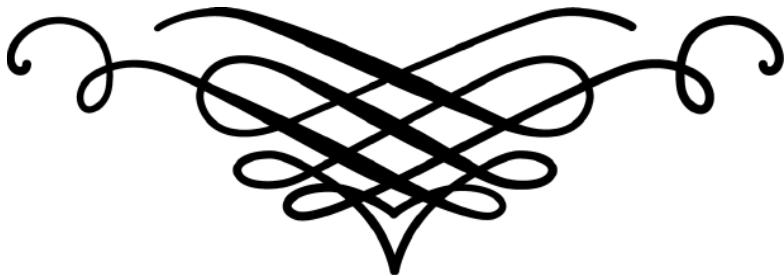
ДҮНЈАДАН ХӘБӘРСИЗӘМ

Башым јенә думанлыды,
хәбәрсизәм дүнјадан
Нәләр олур, нәләр кечир,
һансы анын үстәјәм.
Ал шәрабын дәми қәлиб,
мәст олмушам сонрадан
Хошбәхтлијә қедән јола,
сәсләнирәм - сәсдәјәм.

Океанлар гәншәримдә,
дәниزلәрим јанымда,
Доғмаларым башым үстә,
әзизләрим јанымда,
Бир Султанам тахты-тачда,
кәниздәрим јанымда,
Санки дүнja, аләм мәним,
бу арзу һәвәсдәјәм.

Ганад ачыб көнүл гушум,
зирвәләрә дағлара
Бу зирвәдән о зирвәјә,
јамачдан – јамачлара
Салам дејир, дурналара,
баш әјир турачлара
Бәзәнмишәм, дүзәнмишәм,
көнүл аchan сүстәјәм.

Гәми тутуб үзкинән,
 үзүлсүн, вермәсин чәфа
Кәнар ол, узагда дур,
 вар икән мүбарәк сәфа.
Мәммәдоғлу, учалардан-уча,
 гадир Аллаһа
Дуа ет, демәсин, heч бәндә,
 аман, хәстәјәм.

AHYISKA

Аһыска, јам-јашыл дүзләр ојлағы
Синәсиндә чөмәнләрә haј верәр.
Кәвәләрә ѡоллар ачар долағы
Нахышлара, совгат верәр, пај верәр.

Аһыска, гајаларын даш имzasы
Бу имзада тарихин јашы бәлли.
Османлынын haлal, чәсур обасы
Дағларында јамачы, гашы бәлли.

Аһыска, Горгутдан әманәт галан
Сазын синәсинин јанан телиди.
Хан Тәһәр јолуна Зөһрәләр алан
Дастанларын һеч солмајан құлұду.

Аһыска, дағлардан ахан дағ чајы
Ана лајласытәк охшајар руhy.
Тәк кәлиб дүнјаја, тапылмаз тајы
Дүнја қөзәл билир, унутмур буну.

Аһыска Вәтәнди, Аһыска елди
Дүшмәнин ағзына вурулан килид.
Ләһәси чаһанды ән шириң дилди
Бир әлиндә сазды, бириндә әмуд.

Рөвшән, Аһысканын дәрин көкүнә
Оғуз елләринә совгата қәлди.
Узатды әлини, узанан әлә -
Исмихан оғлуна, овгата қәлди.

КӘРӘК

Гышын тәравәти гара бағлыды
Шахтанын дамары буз олсун, кәрәк.
Мин назы – немәт төк сүфрә ачанда
Ағызда дад вермәз, дуз олсун, кәрәк.

Дашан селин габағыны бәнд кәсәр,
Ачылығы шәкәр кәсәр, гәнд кәсәр,
Эсил кими вәдә алар, вәд кәсәр,
Чүнки, сөһбәтиндә дүз олсун, кәрәк.

Һәр јолун атлысы, пијадасы вар,
Өзүнүн өз дүзәни, өз гајдасы вар,
Бүлбүл ha охусун, нә фајдасы вар,
Қенүүл сараында жаз олсун, кәрәк.

Гафил јахалајыб, кәсишиб галан,
Өзүнә јурд салыб, сивишиб галан,
Үрәйин башында илишиб галан,
Дәрди чыхартмаға саз олсун, кәрәк.

Истәрсән јајылсын шанын аләмә,
Һөрмәтин аләмә, санын аләмә,
Рөвшән, әмәлийлә танын аләмә,
Бошуна сөһбәтин аз олсун, кәрәк.

ДУРМА

Өмүр ајнасында шух қәз, шах долан
Башын өнә әјиб әзишиб дурма.
Көстәр гамәтини, көстәр бојуну
Бил, јазыг оларсан, сивишиб дурма.

Сүмбүлүн боллуғун дәннән сорарлар,
Дағын зирвәсини чәндән сорарлар,
Һаггын дәркәһында сәндән сорарлар,
Јесирин пајына илишиб, дурма.

Доғру, дүрүст долан, јолдашлыг еjlә,
Сирри ал, сирри вер, сирдашлыг еjlә,
Мәрд ол, мәрдинән гардашлыг еjlә,
Намәрд чәркәсиндә кәсишиб, дурма.

Инсан өз-өзүнә ejlәjәr, ejdәr
Истәрсә күл әкәр, гангал битирәр
Өмрүн бош-бошуна түкәнәр, битәр
Фајдасыз ишләрлә әлләшиб, дурма.

Тиканлы кол кими битәр, парчалар,
Үстүндә бајгушу өтәр, парчалар,
Рөвшән үрәјини дидәр, парчалар,
Сәни севмәjәnlә севишиб, дурма.

ЈЕТИР

Төвбә јолу ачыгдыр, бујур, қәлкинән
Үз тут Аллаһа, етираф јетир.
Јапыш әтәјиндән, доғруну сөјлә
Бүтүн төвбәләрә бирчә лаф јетир.

Чыхыб һоггасындан чин давам етсин,
Әјри, надүрүст, кин давам етсин,
Пислик-пислијинә мин давам етсин,
Өнүнү кәсмәјә бирчә саф јетир.

Бунун тәрси дә вар, тәрсә дөндәрән,
Тәблиғат, тәшвигат вәсфә дөндәрән,
Шејтанын јолуну дәрсә дөндәрән,
Араны позмаға бир әчлаф јетир.

Дашгынлар еjlәjәr jaғan jaғышлар
Тапар өз јолуну, тапар ахышлар
Jүz мәна ejlәsin kөздә бахышлар
Рөвшән, бу бахыша бир сәрраф јетир.

ДЕ

Севкилим, лал кими дуруб, дајанма
Әрз еjlә сөзүнү, бирчә фикир, де.
Мәни тәрк ejләјиб қедәндән сонра
Әjib гамәтими ешгин бүкүр, де.

Ағартды сачымы өтән илләrim
Сусуб, данышмајыр тути дилләrim.
Зәһәр олуб, сәnsiz кечән күnlәrim
Гәлбим хиффәтини јаман чәкир, де.

Рөвшән, сәфәр етмә дәрдин aһыннан
Аjры дүш, аjры қәz гәm кәrvаныннан
Сәn ону бағышла, кеч күnaһындан
Jенә дә көryушдүк, буна шүкүр, де.

КЕДИБ

Дүнјаја мејдан охума
Охујанлар, гысыб қедиб.
Кәфән елә бир шејди ки
Варлы кәлән касыб қедиб.

“Мәнәм” дејиб унуданы
Өзүнү саһиб сананы
Синәсиндә гәм котаны
Өз-өзүнү асыб, қедиб.

Шаһлар һаны, тарихә бах
Ач сәһфәлә вараг-вараг
Орда дүрүст, орда дұмағ
Һәр бир шеји, јазыб қедиб.

Рөвшән, әл чәк бу севдадан
Садә јаша, садә долан.
Онсузда ки бу дүнјадан
Һамы бир-бир күсүб, қедиб.

ВƏTƏNSİZ İNSANYN ATƏŞİ SƏNMƏZ

Вәтәнсиз инсанын атәши сөнмәз
Сусуз сәһраларда јанан чөл кими.
Һәсрәт ағыр јүкдү, һәсрәт ағыр дәрд
Үрәйин башында јанан тел кими.

Вәтәнсиз очағын мејвәси дә чыр
Ләzzәти ағызда, дадсыз, кәмшириң
Мин пејвәнд етсәндә мәнасы јохду
Чүнки айрылығын јарасы дәрин.

Нә сојуг булаглар, нә қөј чәмәнләр
Гәриб јанғысыны сөндүрә билмир.
Јад јери өзүнә Вәтән сечәнләр
Вәтән һәсрәтини өлдүрә билмир.

Бурда долајларын јери дарысгал
Дар қәлир һәр күчә, һәр дүзәнкаһ да
Бейиндә долашан мин арзу-хәјал
Вәтәнә бағланыр ахшам, сабаһ да.

Нә дағ чајларынын тәсәллиси вар
Лајлалы шырылты мәлһәм еjlәмир.
Нә гушлар охујур алаторанда,
Нә дә бағ чичәкләри шәбнәм еjlәмир.

Rövşən Məmmədəoglu

Дағ һәмән дағды, бағда һәмәнди
Рөвшән, мәјвәләрин дады үстүндә.
Сәнин гәм-кәдәрин бир башга дәрдди
Гәриблик, бахсана, ады үстүндә.

Сачларын јаман ағармыш
Гүрбәт елдә галан, гәриб.
Үзүндәки гырыша бах
Дәрди-дәрдә гатан, гәриб.

Дилдән гопан сөһбәтә бах,
Гәлбиндәки сәрвәтә бах,
Даш көjnәдән һәсрәтә бах,
Хәстә дүшүб, јатан гәриб.

Лајлај анам, анам лајлај,
Лајлај сонам, сонам лајлај,
Лајлај балам, балам лајлај,
Дағ-дағ олуб, јанан, гәриб...

КӘЛӘР БАШЫНА

Аталы, аналы бөјүjэн бәндә
Күлмә јетимләрә, башына кәләр.
Елә төкәр, зәһәрини, ачыны
Гызыл говурмалы ашына кәләр.

Онун өз дәрди вар, өз үрәјиндә,
Дилиндә деjәси сөз үрәјиндә,
Тохунма, ah ejlәr, көз үрәјиндә,
Көjdәn даш әләнәр, башына кәләр.

Бир бахыб әтрафын, сағыны билсән,
Баһарда гуруjan бағыны билсән,
Зимистан өмрүнүн дағыны билсән,
Каftарлыг о чаван јашына кәләр.

Једијин, ичдијин hавајы тикә,
Нөвбәнөв фәсәlli, гајмаглы көкә,
Унутма, алнында силинмәz ләкә,
Гыrap котаныны, хышына кәләр.

Сән, сәn ол, давам ет, сахла гәрәзи,
Бүтүн әмәлләрин вардыр әвәзи.
Һаггын-һагг өлчүсү мизан, тәрәзи
Дикиләр өнүндә, гаршына кәләр.

ЈЕТИМӘ КҮЛМӘ

А, гәһ-гәһә чәкиб, истеһза едән
Чохму құлұнчлұдүр һалы јетимин?
Әтрафын машаллаң гоһум-әграба
Наләдән сұзұлұр балы јетимин.

Сәнин кечәләрин ана гојнунда
Дүнjanын дәрдиндән - сәриндән узаг.
О исә ән шириң ана кәлмәсін
Адыны чәкәнми, дилинә јасаг.

Атан гучаглајыб, “балам” дејәркән
Ону, атасынын руһу жандырыр.
Биллур отағынын шамы жаңаркән
Онун отағыны аһы жандырыр.

Доланыб башына гоһумлар голу
Онун бојнундакы гәм дашларыдыр.
Сәнин гәдәһләрин шәрабла долу
Онун бәдәсіндә қөз жашларыдыр.

Сәни севки гучаглајыр, наз илә
Онун мүтәккәси дашлара дөнмүш.
Құнұн кечир барларда чаз илә
Онун очағынын күлү дә сөнмүш.

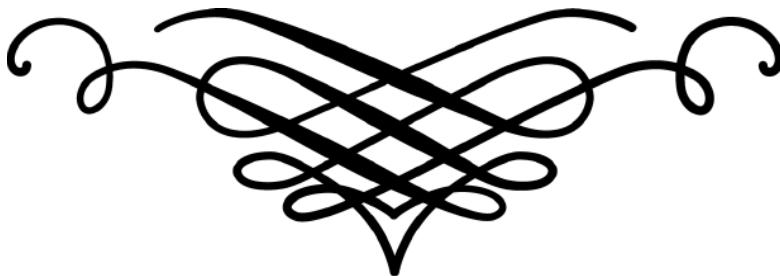
Дөвләт дә, вар да гој сәнин олсун
Онун истәдији нурлу јағышлар...
Бир дәфә ешитсә “оғлум, ај оғлум”
Өмрүнү бағышлар, чанын бағышлар...

⌚⌚ Vətənə Doğru ⌚⌚

Сән билә-бilməzsən онун чәкдији
Jүкүн ағырлығы, ағ сачындады.
Гәлбиндән ачылмыш јара изләри
Алныны зәйт етмиш гырышлардады.

Гышын ортасында тәр басар сәни
Ичини од тутар, гора дүшәрсән.
Чох да құлмә, дүнja фани дүнјады
Jетимлик нә имиш, онда биләрсән.

А, гәh-гәhә чәкиб, истеhза едән
Чохму құлұнчлұdұr һалы jетимин?..

ЈЕРИ

Үз дөндәриб, кедән көзәл
Јеришиндә аста јери.
Әндамыны јыргалајыб
Аддымын ат, уста јери.

Әл галдырыб сүздүн јетәр,
Ешәләјиб, газдын јетәр,
Торпаг үстә қәздин јетәр,
Башым, көзүм үстә јери.

Бахышын нәзәр агласын,
Назыны јүзә гатласын,
Дүшмәнин гәлби чатласын,
Јеријәндә доста јери.

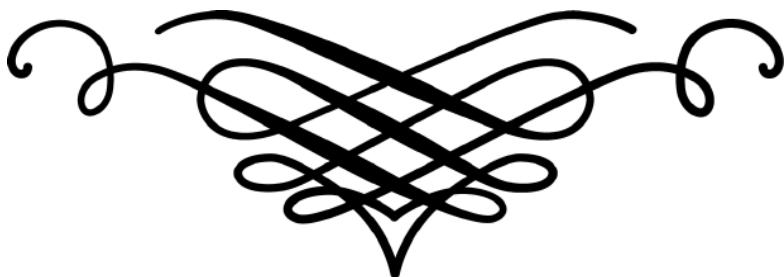
Дәрә, тәпә, дүзләр ашма,
Јерли-јерсиз қәлди дашма,
Орталыгда чох долашма,
Төкүләчәк ган, су, јери.

Әјрисини шумал етсин,
Дүппәләмдүз, һамар етсин,
Кәнүл бағын губар етсин,
Арзуда, һәвәсдә јери.

Онсуз да ара гарышыг,
Гаранлыгды, кечиб ишыг
Қәл мәнимлә ет барышыг
Ашағы ен, пәсдә јери.

Vətənə Doğru

Кимин һаггы, кими поза
Инанма ки, Рөвшэн аза
Сәндән өтрут алар чәза
Чичәк бағла, дәстә јери.

УЗУНТАЛАМДЫ

Мэн дејим, сиз билин, елләр обалар
Мәним көз бәбәјим, Узунталамды.
Аллаһа сәчдәмди, ағзымда дуам
Һалал, дүз, чөрәјим, Узунталамды.

Һәјатым, варлығым, дилим-додағым,
Барым, бәрәкәтим, шириң новрағым,
Нијәтим, диләјим, арзум, сорағым,
Көксүмдә үрәјим, Узунталамды.

Сон дурағы дик дағларын әтәји
Һәр ағачда арыларын пәтәји
Бу дијарда кәндләрин ән қөјчәји
Архам, күрәјим, Узунталамды.

Рөвшән дејир, дүрданәди, бир инчи,
Ләли-көвхар, зәри-зиба, дүрр-инчи,
Хош күнүмүн, хош анымын севинчи,
Күчүмдә биләјим, Узунталамды.

ҺАЛЫМ

Бұл-бұл, сәсин жанғылыды
Чох жандырма, гәмди һалым.
Фикирләrim јенә һәзин
Көврәлибди, бәмди һалым.

Әтраф долу гарға, гузғун
Көj чәмәндә лалә солғун
Үрәк дәрдли, өзүм јорғун
Дәрд үстүнә чәмди һалым.

Бағымын тәнһа құлшәни
Јаныб, жандырыр фәганы
Бұл-бұл, инчитмә Рөвшәни
Көз јашымдан нәмди, һалым.

ƏMÜR DEDIJIN, NƏDIR KƏRƏSƏN?

Əmür dejəcəjin, nədir kərəsən?
Ağryмы, ачымы, балмы, шәкәрми?
Кимдән сорушасан, кимдән биләсən?
Шәрбәтми, ләzzətmi, ағы, зәһəрми?

Һардан јапышасан, һардан тутасан?
Һардан алышасан, һардан јанасан?
Һансы тәрәфиндән тутуб, ганасан?
Һардан биләсən ки, шадмы, гәһəрми?

Нә бир ортасы вар, нә бир гырағы
Нә бир құзқұсү вар, нә бир дарағы
Нә бир чиркинлиji, нә јарашығы
Ешшәкми, паланмы, атмы, јәһəрми?

Қедән зәманәдән јаваш галмышам
Суаллар ичиндә атәш алмышам.
Билмирәм, өзүмдә чашбаш галмышам
Кечәми, құндұзмұ, ахшам, сәһəрми?

Нәјинә лазымдыр бу əmür nədir?
Дағ, дүз, дәрә, тәпә, су, көмүр nədir?
Һaj-күj, дава-далаш сәс-сәмир nədir?
Аj Рөвшən, башына, суал гәһəтми?

ДҮНДАНЫН СААТЫ

Дүнданын сааты доланыб җедир
Бурда ики, орда беш, о јанда бирди.
Сәси гулагымыза ejni кәлирсә
Бәс нијә hәр јердә, ejni дејилдир?

Илләр, ајлар ejni, саатлар нијә,
Позур бу бүтөвлүjү, позур бирлиji?
Еjни қүнәшdәjик, ejni ајдаjыг
Нәdir әгрәбләrin бу чиркилиji?

Бир саниjә, бир дәгигә бу саат
Будур дилимиздә олан сәфалыг
Биз ону бу гәдәр әзиз биләркән
Һарданды онда ки бу аjрымчылыг?

Рөвшән, бир аз дашын, бир аз да дүшүн
Фикирләр о заман аjdын дурулур.
Әгрәбләrdә құнаh јох, бәлкә инди -
Арада әjlәшиб, дүнja јорулур.

КӨКЛӘНИБ

Көнлүм сәдәфиндә јенә дујгуда
Хош мәгама, хош саата көкләниб.
Улдузларын арасында кәзишир
Көј гуршағы – једди гата, көкләниб.

Севкисијлә сәфалашыб баш-баша,
Вәдә вериб, вәфалашыб баш-баша,
Гәм, кәдәрлә видалашыб баш-баша,
Јени құнә, хош һәјата көкләниб.

Мисрасында зұлмәтә нур вердији,
Дәрт сәтирдә һәр бир сирри билдији,
Нәнәләрин һәзин-һәзин дедији,
Үрәк аchan бајатыја көкләниб.

Чапырдыр, учурдур, нә даش, нә дәрә,
Нә дағ, нә јамач, нә сылдырым зирвә
Ајаг үзәнкидә, јәһәр әлиндә
Дәрднал чапан, көhlән ата көкләниб.

Рөвшәнин диләји, овгатыды бу,
Тәзәчә нұбары, совгатыды бу,
Өмүрдән истәдији баратыды бу,
Дөвр еjlәјиб, кайната, көкләниб.

БИР АЗ

Əllərinini uzat mənə
Sinəm үstə kəzsini bir az.
Kəksüm үstə gubar eđən
Dərdi dartıb үzsün bir az.

Pətəkləsin shana verstin,
Duрулашсын gana verstin,
Həjatyma məna verstin,
Ilmələri duzsün bir az.

Mənsiz məndə ərk eđəni,
İchazəsiz kerk eđəni,
Əvgatyma tərx eđəni,
Tapdalajıb əssin bir az.

Jazy jazan gələm olsun,
Səvdalanıñ алəm olsun,
Barmaglarыn charəm olsun,
Səadəti jazsyn bir az.

Zaman үstə bu dəvranym
Susdurub, sазым, kamanyym
Çəvlən eđən gəm kərvanym
Jolun chashyby, azyñ bir az.

Rəвшən, lal et dilərinini
Bəmə chevir zillərinini
Jaryn verməz əllərinini
De, kənlүnə, dəzsün bir az.

КӘЗСИН

Әлләрини узат мәнә
Үрәјимин үстә кәзсин.
Сығалласын, әзизләсин
Чәләнк hөруб, дәстә кәзсин.

Гајсагласын чанда јарам,
Сәринләсин бишән горам.
Тәләсмәсин, арам-арам
Јавашдан, аһестә кәзсин.

Дилим јериндән ојнасын,
Телим дибиндән ојнасын,
Овгатым сәриндән ојнасын,
Шәнләниб, hәвәсдә кәзсин.

ВАР ДА ВАР

(Ејваз Сијәзәнлијә нәзиրә)

Бу дүнҗанын көр нә бојда тарихи
Бу дүнҗанын көр нә бојда сирри вар.
Башдан-баша мөчүзәди бу дүнja
Билинмәјән нә бир сону, илки вар.

Ләчәјиндә саралмағы, солмағы,
Јетишмәмиш, дәрилмәји, јолмағы,
Бу дүнҗанын бошалмағы-долмағы,
Бу дүнҗанын кәлиши вар, тәрки вар.

Зәманә дөвранын бәһсинә дүшүб,
Јол кетмир айрылыб, әксинә дүшүб,
Бир дә бахырсан ки тәрсинә дүшүб,
Гышын ортасында јанан бүркү вар.

Әзәл қүндән дүз олубду гајдасы,
Бу дүнҗанын сөз олубду гајдасы,
Инди дөнүб позулубду гајдасы,
Аслан парчалајан чаггал, түлкү вар.

Јери, көйү, әрши, дүзү Јарадан
Јербәјер еjlәjәr өзү Јарадан.
Рөвшән, унутма ки, бизи Јарадан
“Кеч еjlәr, күч еjlәr”, амма, көркү вар.

АНАДОЛУ

Бу дијарын бу торпағын сөһбәти
Јанан бир күнәш, јанан бир аjdыр.
Битмәз, түкәнмәз о гәдәр зәнкин
Аллаһын вердији ән көзәл пајдыр.

Анадолу – руһун тачы
Анадолу – севән үрәк
Анадолу – бар ағачы
Анадолу – арзу, диләк

Анадолу – мәрд ојлағы
Анадолу – ширин ләһчә
Анадолу – сұбһ чағы
Анадолу – о бир сәчдә

Анадолу – Йунус Әмрә
Һачы Бекташ, ашыг Вејсәл
Анадолу – чичәк өмрә
Саз үстүнә јанан мәшәл

Сән, икид Гарсы қөр, она аддымла
Османлынын сәрһадлар мәмләкәти.
Севки бурда, гәһраманлыг бургадыр
Дағлар чапан фәрһадлар мәмләкәти.

Ордан Әрзурума бир јол ал, ләлә
Дадашлар дијары қөзүн охшасын.
Отур чәмәнликдә, бардаш гур, динчәл
Нәғмәли чичәкләр, дизин охшасын.

Әрзинчан – бағчалар, бағлар шәһәри
Инсанын ағзыны дада кәтирәр.

Vətənənə Doğru

Башдан-баша мејвәләрин гохусу
Гәмини дағыдыр, шада кәтирәр.

Шанлы Урфа пејгәмбәрләр јурдудур
Гуран Ајәси вар, hәр очагында.
О гәдәр мүгәддәс, о гәдәр долғун
Пириң хәзинәси, өз мунчугунда.

Конјаја башын әј, итаэт ејлә
Мевлананың руһу долашыр бурда.
Меһрибанлыг қөстәр, сәдагәт ејлә
Һаггын, һагг диләји, јарышыр бурда.

Руһун тәзәләнсин Сиваса јоллан
Ашыг Вејсәл бурда сәни әзизләр.
Башындан-дырнаға дәјишәр сәни
Онун сазындакы чалынан телләр.

Сөзүн дәркәһына дүшмәк истәсән
Ағ шәһәрдә Йунус Әмрә қөзү вар.
О бөјүк устады зијарәт ејлә
Дүнja бојда, сөһбәти вар, сөзү вар.

Какгошларын мәскәнидир Елазығ
Мәнасы гәһрәман, икид демәкдир.
Саламлаш, сөһбәт ет, hәр бир дашијла
Көрәрсән, нәсиһәт, өјүт демәкдир.

Нә анладым, нә сөjlәјим, нә дејим
Сөзләр ачиз галыр онун јанында.
Сән өзүн кечәсән кәрәк бу јолу
Көрмәкчүн мөчүзәни hәр гарышында.

СӘСИН КӘЛСИН

Јенә итиб, јох олубсан
Сәсин кәлсин, haјla, құлұм.
Кәлишинә гурбан кәсим
Өз әлинлә пајла, құлұм.

Нечә аjлар, нечә илләр
Нечә анлар, нечә құнләр
Јада дұшсұн хатирәләр
Сән чәм еjлә, тајла, құлұм.

Бу чан нәфәс алмыр сәnsiz,
Тәк башына галмыр сәnsiz,
Валлан-биллан олмур сәnsиз,
Құнум кечир, вајла, құлұм.

Көнүл севким, jар, hәвәсдән
Дұшғұб галыб јары хәстә
Башымы ал, дизин үстә
Чал, Рөвшәнә лајла, құлұм.

КӘТИР

Зирвәдән башлајыб кәлән, дағ чајы
Јанырам, јанфыма сәринлик қәтири.
Синәмдән ах, шырылтынла, күjүнлә
Гәлбимин руһуна мәтинлик қәтири.

Индими кәсибди, бир өнчәләрим
Хәјаллар ичиндә дүшүнчәләрим
Јар қедиб, артыбы да ишкәнчәләрим
Ағрыны мәндән ал, әминлик қәтири.

Јајын ортасында, гышымда ағлыим,
Jүк олуб салланыр ешгимдә ағлыим,
Гојма думанласын башымда ағлыим,
Ағлыма, нушума дәринлик қәтири.

ШАИРЛӘР

(Халг шаири Зәлимхан Іагуба нәзирә)

Гуру бир даша дөнәр,
елсиз қулмәз-афламаз
Һансы үрәк ел үчүн һаванланмаз,
чагламаз?
Өзкәнин гәләминә умидини бағламаз
Өзү өз талеһини јазар шаир үрәји.

Зәлимхан Іагуб

Дүңjanын ичиндә дүңja jaрадан
Аллаһын адыла јазар шаирләр.
Ағ вәрәг үстүндә, үмман jaрадар
Гәләмин руһуна сыйзар шаирләр.

Ағрынын дини јох, динсизи кәләр,
Кифири, ejбәчәри, көнсүзү кәләр,
Чарәси олмајан, гансызы кәләр,
Вүчуду бир сүрү азар, шаирләр.

Кимсәjә баш әjmәz, өнә атылмаз,
Әгидә, амалы вара сатылмаз,
Јолу һагды, учузлуға гатылмаз,
Намусла јашајар, кәзәр шаирләр.

Кәлам карванында сөз һалаллығы,
Чөрәк һалаллыға, дуз һалаллығы,
Јол алыб, ѡол салар, дүз һалаллығы,
Һарамы дибиндән үзәр шаирләр.

Vətənə Doğru

Доғруларын, дүрүстләрин меһманы,
Нишанында сәлисталәрин меһманы,
Назлы афәт, пак-сұсләрин меһманы,
Көзәллик рәсмини чызар шаирләр.

Үрәк мәлһәм, үрәк јумшаг, әһв едәр,
Синәсинә хош әмәли рәф едәр,
Көзәллији, мәһәббәти вәсф едәр,
Ешгин дәрјасыны газар шаирләр.

Сојуг булагларын үстү әфсунлу,
Очагдан гыврылан түстү әфсунлу,
Дағда сојуг, дүздә исти, әфсунлу,
Тәбиэт гојнунда азар шаирләр.

Аллаһ веркисиндә вәнид олурлар,
Һаггын, һагг үзүнә шаһид олурлар,
Рөвшән, онлар өлмәз, шәһид олурлар,
Өмүр китабыны јазар шаирләр.

ТӨКҮЛҮР

Жарын жанағына ахан көз жашы
Санки дәрдим үстә лејсан төкүлүр.
Нәдир бу һаллара ону қәтирән
Нәмли қөзләриндән үсjan төкүлүр.

Билмирәм, әһвалы нәдән беләдир
Данышмыр, дилләнмир, бир билсәм нәдир?
Елә бил өлмүшәм, яс ичиндәдир
Чалыбды һалвамы, еңсан төкүлүр.

Һуј вер, һујун ал, бир һајлар ejlә,
Севки кирдабына бир пајлар ejlә,
Рөвшән, нә дурубсан, бир шејләр ejlә,
Десинләр, һалалды, әһсән төкүлүр.

КӨНДӘР

(Иәким достум Нүрәли Вәли оғлуна хитабән)

Достум, кедәнмирәм чохдан дағлара
Дағларын гарындан бир совгат көндәр.
Бишиб, тел-тел олуб, бағрымын башы
Гајсаглар бағласын, бир овгат көндәр.

Чобана әрз еjlә, өтән чағымы
О дағлар оғлуна билдиr һалымы.
Гојун пендириjnәn, дағ гајмағыны
Хурчунун көзүндә гәнимәт көндәр.

Әл чатмаз қөрүнәр зирвә әтәкдән
Чығырлар доланбаш, јол булаг үстдән
Ағач коғушунда долу пәтәкдән
Хәсислик еләмә, бал-шәрбәт көндәр.

Јамача чых, јамач сәнә тән қәлә
Сөксөкүнү овуч-овуч чәнкәлә
Гулач кими әвәлиji hөрүклә
Ағзымын дадына мәрифәт көндәр.

Долдур мис долчаны, еjlәмә јары
Синәми бузлатсын булаг вугары
Чајdәрәни, кәкликоту, лилпары
Дөвләт бәрабәри бир зинәт көндәр.

Сач үстү махара, сач үстү јуха
Әтрафы бүрүjә, әтрафы гоха

Rövşən Məmmədəoglu

Бахма, нә азына нәдә ки чоха
Нәнәләрдән галма әманәт, қөндәр.

Харламыш тарларын саф нәфәсијлә,
Әсән күләкләрин мәһ һәвәсијлә,
Дағлар бәстәкары түтәк сәсијлә,
Көнлүмү охшајан шеријјәт қөндәр.

Чичәйини, ләчәйини, тағыннан,
Топа-топа, тая-тая, тығыннан,
Сормуғу отламыш гочун будундан,
Кабабын чәкмәјә јағлы әт қөндәр.

Зирвәниң јорғаны думандан, чәндән
Силаһыз, түфэнкиз овчу бәрәдән
Сылдырым гајадан, дәрин дәрәдән
Бу гәриб руһума мәтанәт қөндәр.

Билирәм, қөзләјир кәлән јолуму
Гојнуна узанам сарам голуму
Дағлар бағышлајар Рөвшән оғлуну
Фәрманы дүз еjlә, бәраәт қөндәр.

АЛЛАҢ СӘЧДӘСИНӘ ГУЛ БАҒЫШЛАДЫН

*(Алматыда мәсциид тикдирән, кәнч
јашында ел һөрмәти газанмыши елоглум
Расим Мәммәд оғлуна).*

Бу гәриб дијарда, узаг дијарда
Сән, Вәтән адында, ел бағышладын.
Шан-шан олмуш бағрымызын башына
Гәлбинин сазындан тел бағышладын.

Бу чаван чағында, чағлардан бөјүк,
Бир бағча салыбсан, бағлардан бөјүк,
Сәнин үрәјин вар, дағлардан бөјүк,
Көнүл сарајындан қул бағышладын.

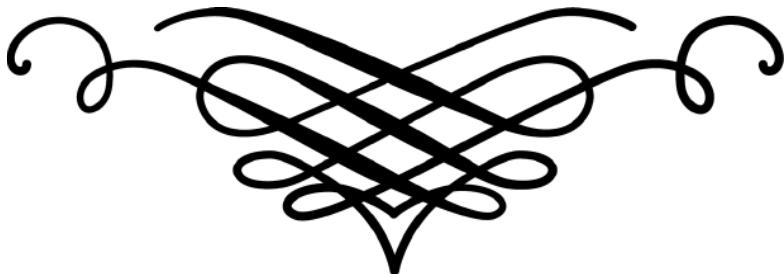
Ағыл дәрјасында торундан киччик,
Зорба мејданында зорундан киччик,
Варын варлыларын варындан киччик,
Онлара дәрс вердин, ләл бағышладын.

Һөрмәтләр ичиндә, үнүн вар сәнин,
Сағын, солун бәлли, јөнүн вар сәнин,
Тарих јаддашында јерин вар сәнин,
Онун сәһифәсинә јол бағышладын.

Кәламлар дилинә, сөзүнә ачыг,
Јанан очағына, көзүнә ачыг,
Җәннәтиң гапысы үзүнә ачыг,
Чиркин дүнјамыза, түл бағышладын.

Зәурәт јаранар лазым, кәрәкдән
Гырјатын доғушу бешик – бәләкдән.
Өмрүн қөзәллиji гојулан издән
Чаванлыг јашына чал бағышладын.

Һәјат арзуларын рәнкарәнк олсун!
Чичәкләр үстүндә бал-пәтәк олсун!
Тикдијин мәсчидин мүбарәк олсун!
Аллаh сәчдәсинә гул бағышладын.

АГЛАЙР

(Елимизин көзәл тамадасы Һәсәнәли Элијевә иттиңаф едирәм)

Ај елләр, сәсимә бир гулаг асын
Кәдәрдән јашаран көзүм аглајыр.
Сојуг гыш құнұндә ендим мәзара
Һәсрәтли баһарым, јазым аглајыр.

Өмрүм чох көрдү ашан селләри
Гајғылы, гајғысыз өтән илләри
Учсуз – бучагсыз јашыл чөлләри
Дағлары долашан, изим аглајыр.

Фәләк гылышыны чәкди синәмдән
Ајрылдым обамдан, балаларымдан
Һәсәнәлијәм, елимлә вида құнұмдән
Мәчлисләрдә јетим галан сөзүм аглајыр.

ЈАТЫР

Мәзарым өнүндән кечән, елглум
Бурда бу елләрин сәфасы јатыр.
Дилин дуа етсин, қөзүн ағласын
Елин нур үзлү симасы јатыр.

Бу гоча дүнjanын меһманы олдум,
Jetimin, касыбын қуманы олдум,
Һајсыза haј верән, аманы олдум,
Торпаға гарышмыш сәмасы јатыр.

Һәсәнәлијәм, кәдәrim вар, аһым вар,
Сәhәр құлләриндә нәмли шеһим вар,
Һәр кәсин евиндә бир хатирәм вар,
Бу доғма јурдумузун тамадасы јатыр.

ШӨҮРӨТ ЧАНАВАРЫ

Шөһрәт чанавары вар ичимиздә
Дидир, парчалајыр, узаг еjlәjir.
Көндәлән тәрәфә апарыр бизи
Бизләри – бизләрдән гыраг еjlәjir.

Нә ачы бир азар јолундан чыхмыш,
Дишиди, ганчыгды јалындан чыхмыш,
Инсанлыг либасы донундан чыхмыш,
Чүрүмүш безләрә јамаг еjlәjir.

Бири шөһрәтиндә вәзиfә көрүр,
Мәhәббәт, нәвазиш, нәзиfә көрүр,
Өзүнү јухуда Хәлиfә көрүр,
Дуранда о башдан сораг еjlәjir.

Өзүнә гул сајар минләри, jyz
Ајаглар, тапдалар чөрәji, дузу
Кириб ичимизә шөһрәт гудузу
Сағалмаз јарапар чалаг еjlәjir.

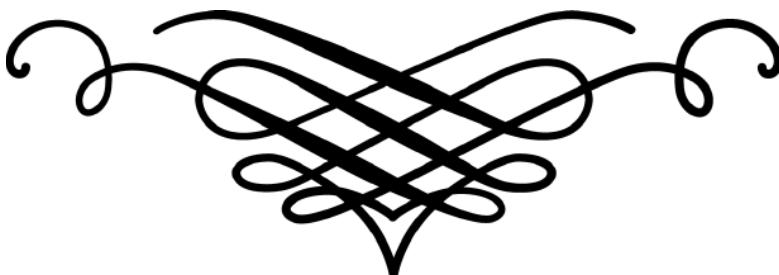
Евиндә күнбәзләр ахтарана баx,
Евиндә сарбазлар ахтарана баx,
Шөһрәтдә улдузлар ахтарана баx,
Кечәл даз башына дараг еjlәjir.

Тојуғу базарда сатылан кими,
Чибиндә гурушу булунан кими,
Шөһрәт азарына тутулан кими,
Голуну милләтә чомаг еjlәjir.

Rövşən Məmmədəoglu

Бири саман алар, бири от алар,
Бири ешшәк алар, бири ат алар,
Гызыны шөһрәтә верән бабалар
Баласын өзүндән ираг ejlәjir.

Рөвшән, дүз кәлирми алдығын мөһнәт
Сонра јаранмасын бошуна сөһбәт
Чүнки чох учуз, шәрәфсиз шөһрәт
Инсанын өмрүнү чолаг ejlәjir.

ИНДИ

Әзиз достум, қәл ганымы гаралтма
Онсуз да јан-јөрәм чүрүjүр инди.
Тиканлы коллара су вериләркән
Құлләри солдурууб күрүjүр инди.

Нәди сәадәтин ачары, билмәм
Көjчәji, көзәли, jассары, билмәм
Һаны гылышынч чәкән, Гачары билмәм
Ганчыглар улашыр, hүрүjүр инди.

Бүтүн дүjүnlәrin сорағы сөздән
Сојуг булагларын гаjнағы көздән
Рөвшәниң достлары чыхдыгча издән
Jапалаг үстүнә күкрәjир инди.

ЛӘЛӘ

Гарға шешәләнир гартал үстүнә
Күтгәшибігоч алан чајнағы, ләлә.
Сојуг булаглар бузламыр даһа
Долубду соғулчан гајнағы, ләлә.

Сәрвиназ қөзәлләр сүниләшибди,
Тәбии қөјчәклик киғирләшибди,
Гамәт бәдәнә өзкәләшибди,
Өртүб зәр-зибалар, бухағы, ләлә.

Чобанын вугары јапынчысында
Гојунлар мәләшәр өз архачында
Гәрибләр галыбыды јол айрычында
Итириб, тапанмыр дурағы, ләлә.

Көнүлүн чанындан ајрылмағы вар,
Гылынчын гынындан сыйрылмағы вар,
Рөвшәнин гүрбәтдә дарылмағы вар,
Кәлмәјир Вәтәндән сорағы, ләлә.

АМАНДЫ!

Очағы сөндүрүб, көзнән ојнајан
“Тојдан соңра гурма мағар”, аманды.
Сөзнән алвер едиб, сөзнән ојнајан
Галар боғазында, боғар аманды!

Јолуну дүз јери, дүшмәjnәn тәрсә
Биләндәр алимнән, кирмәjnәn бәһсә
Јолуну дар едәр, салар гәфәсә
Сәни инәк кими сағар, аманды!

Рөвшән, арзуларын гәдәми хоштур
Гајнат илһамыны јериндә чоштур
Нијә десинләр ки, дедијин боштур
Башына даш дүшәр jaғар, аманды!

ЧЫХЫБДЫ

Дејирләр, а достум, чәрхи-кәрдишдә
Сәрчәләр гартала јағы чыхыбды.
Жемиш трибунада ачыб мејданы
Көкүнү атмамыш тағы чыхыбды.

Чичәји саралмыш солғун дүзләрин
Кәсәри азалыб, итән сөзләрин
Гәм јашы төкмәкдән, нәмли ҝөзләрин
Кедибди гарасы, ағы чыхыбды.

Рөвшән, үмидини итиrmә тездән
Гурумуш арха, су ҝәләр тәзәдән
Атлас дүзәлдилләр инди дә бездән
Учуз баһалашыб, бығы чыхыбды.

ОЛУБДУ

А тәрланым, билирәм ки инчимисән
Сәнә ачыг верән кефим олубду.
Сән һичран бузунда јандығын заман
Мәним дә сәс салан дәфим олубду.

Бәзән јашыл ота, саман демишәм,
Бәзән чашым олуб, јаман демишәм,
Бәзән алдатмышам, јалаң демишәм,
Бојнума алырам, лафым олубду.

Чох үзмүшәм соналарын қөлүндә
Чалхаланан, күкрәјән заман селиндә
Билирәм ки қөзәлләрлә мәним дә
Хatalар јарадан сәһфим олубду.

Һеч билмирәм, нә ejlәjim нә едим,
Нәји алым, нәји верим, нә сатым?
Инсафдымы, мәндә сәндән ажрылым
Ахы, азда олса сафым олубду.

ЈАРЫМЫН

Јенә ал гумаша бәзәниб
Дәжишиб дону јарымын.
Көjdә күнәшнән әлләшир
Ајды үнваны јарымын.

Һавалыды, һаваланыб,
Давалыды, даваланыб,
Мөһкәм олуб, залымланыб,
Чодду фәрманы јарымын.

Күнүнү хош, шән истәјир,
Бағлардан құлшән истәјир,
Рөвшәндән нишан истәјир,
Қәлиб заманы јарымын.

МӘН

Көнүл пәрвазымын ганады гырыг
Дәрд чәкән јохушун гајасыјам мән.
Кәдәр мејил олуб, әл чәкмир мәндән
Ағрының, әзабын наләсијәм мән.

Артыбыды сәбри тәбин, дөзүмүн
Артыр авазымда сәси сөзүмүн
Гурумуш, гајсымыш гара үзүмүн
Гушлара јем олан шанасыјам мән.

Сүзүлүб – сүзүлүб, ојнајыб чыхан,
Кәмирән – кәмирән, дојмајыб чыхан,
Көзүн чешмәсиндән гајнајыб чыхан,
Јашларын аһында јанасыјам мән.

Тутуб нә әл чәкән, нәдә ки гопан
Бириндән дүшмәмиш, биринә һопан
Миниб көј атыны, сәјирдиб чапан
Дәрдин, дәрд үзүнүн ајнасыјам мән.

Рөвшән бир дәфәлик көрк еjlәјибdi,
Ахмаг вәрдишләри тәрк ejlәjibdi,
Билмирән нә үчүн jүk ejlәjibdi,
Азарын јанынын шәләсијәм мән.

ШИРИНДИ

Заманын, дөвранын шанлы анлары
Унудулмаз, јадда галар, ширинди.
Хајалым, дујунун дилбәр қүшәси
Сәһәр қүнәшитәк доғар, ширинди.

Меһләри јарадан бир күләк кими,
Достун сүфрәсиндә дуз, чөрәк кими,
Көнүл сараына бир булаг кими,
Дамчы-дамчы, кечәр, дамар, ширинди.

Бағбан олар, варлы бағлар әкәрсән
Јетишәр, суланар, варын дәрәрсән
Гочалыгда тәәсүүфүн чәкәрсән
Чаванлыгда олма бекар, ширинди.

Тарих сығал чәкәр өтән илләрә
Кәлмәси пир доған, сөзлү дилләрә
Нијјәти, арзусу хош көнүлләрә
Көрпү чәкәр, јоллар салар, ширинди.

Jap, jara, jар демәз гајғы чәкмәсә,
Илтифат, мәрифәт, сајғы чәкмәсә.
Севәнләр билиб дә, дүрүст анласа
Рөвшән, jар гојнуңда лөвбәр ширинди.

КИМИ

Јенә дујғуларым тэнһа галыбы
Сәһрада саралан боз ағач кими.
Зирвәләр гојнунда гәриблик чәкән
Сүрүсү дағылмыш қөј јамач кими.

Чавабын мәнасы сорғулардадыр
Сифәтин һагг – сајы амаллардадыр
Учуб дујғуларым, хәјаллардадыр
Хатирәјә дөнмүш бир амаč кими.

Рөвшән, мәһәббәтин гучағына чых,
Севкенин, одуна, очағына чых,
Мәлһәми булунан иллачына чых,
Долан әтрафына јалавач кими.

ДОСТУМА

Бир тојда қөбәк атан “ағсаггалы”, бирбириjlə әчнәби дилдә данышан елоғлуларымызы көрәндә достум, қөзәл ифачы Хәлил Гарачөп мәнә қөз еjlәjib... “нә қүндәјик” деди. Вә әвәзиндә бу шеир jaранды.

Бәзиләри тез тапанда хош қүнү
Jada salmaz dar қүнүнү, a достум.
Jejər, ichär, unudar mәnsәbinи
Jada salmaz ap қүнүнү, a достум.

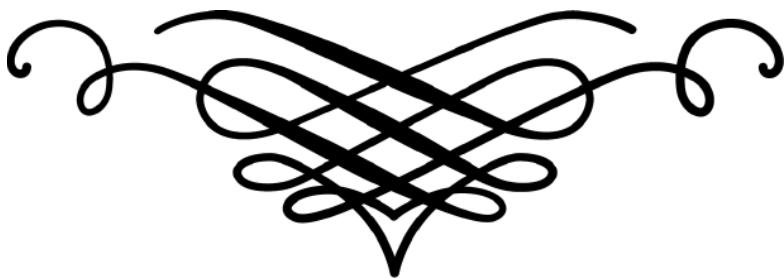
Сөjlәr, Вәтәn, милләt нәjә лазымды
Кимә jоx, kимсәjә jоx, hyja лазымды
Сазын дәмкешлиji меjә лазымды
Зәr гәdrини... зәrkәr биләr, a достум.

Рөвшәn Азәrbajчандан дидәrкин дүшdү,
Кетди обасындан итәrкин дүшdү,
Белә гачгын олду, өтәrкин дүшdү,
Олубду бәlaja, дучар, a достум.

Нәdәn бу дәrdimә тохундуn мәnim?
Гәlbim gan aғлады, irin ejlәdi.
Гаjsаглар бағlamaz o бир dә daһa
Aғryjan jaрамы дәrin ejlәdi.

Aғsaggal unudub “Әждәr” әminи
Галдырыр диско-барларда дәminи
Беләси нә ганыр Вәtәn дәrdini
Kәldi беләси dә dөvrان ejlәdi.

Ағрын алым, гыш еjləmə јазымы
Дөндəрмə јолундан өрдəк, газымы
Ачдырма мəним бу күл ағзымы
Сабан дəjəčəklər, Рəвшəн еjlədi.

ГАРАНЛЫГЛЫ КҮН

(Лидеримиз Зијаєтдин Исміхан оғлу вә гардашы Һүсейнә тәлә гурулан құнұ жазылан шеир).

Бу нә ачы хәбәрди, дешди гәлбими
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.
Көврәклик дүjғусу қозумә верир
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Бүтөв бир милләтә, ситәм олармыш,
Ағрылар қәтирән дәрд-гәм олармыш,
Јазыг, саhabсыз, јетим олармыш,
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Бу нә дәзүм дејил, нә сәбиr дејил,
Бу нә ағач дејил, нә мамыр дејил,
Үрәк көтүк дејил, даш–дәмир дејил,
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Башым нараһатды бәдә қәлибdi,
Сатғын дүнjasындан гада қәлибdi,
Иқидләр башына хата қәлибdi,
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Јолун јахыны вар, јолун узағы
Јолун јан – јөрәси, јолун гырағы
Мәрдә ох тушлајыб, намәрд тузагы
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Vətənə Dogru

Бу құн дүнјамыза зор jaғдырдылар,
Әјрилик, писликләр, хор jaғдырдылар,
Jaыын ортасында гар jaғдырдылар,
Haјgырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Jaхшы јаманлара сәриләрмијди?
Гангалын ичинә сәпиләрмијди?
Hүсеин јад әлләрә вериләрмијди?
Haјgырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Зијэтдин нур чиләр, нур ишығына
Елләр гурбан деjәр јарапығына
Ағ сачлар әкәдиләр онун башына
Haјgырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Кимијди о сатан, о сатын кимди?
Үзү түпүрчәкли, о батын кимди?
Шәрәфсиз, намуссуз, о чиркин кимди?
Haјgырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Дағларын башындан чаны вурдулар,
Сүмбүллү тахылдан дәни вурдулар,
Вуранлар билирми кими вурдулар,
Haјgырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Дүзләрин ојлағы гәфәсдә нејнәр?
Гарталын чајнағы гәфәсдә нејнәр?
Милләтин сабаһы гәфәсдә нејнәр?
Haјgырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Милләтә әл тутан, әлин ким тутсун?
Арха-дајаг олан, белин ким тутсун?
Башын сағалласын, телин ким тутсун?
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Дәрд қәлән бу құнә илим ағлајар,
Ағзымда тыханар дилим ағлајар,
Сазым сусуб, “Көјчә Құлум” ағлајар,
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Көјдән од тәкүлдү, ода галандыг
Дәрд бизләрә, биз дәрдләрә чаландыг
Аман Аллаһ, сәни дејиб инандыг
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Һүсејинә бир шириң дил, сөз дејәм,
Намәрд тәләсинә, гардаш, дәз дејәм,
Имкан ола, бир “Сарытел” көндәрәм,
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

Шириң чандан айрыланда баланын
Һалына баҳ, гәминә баҳ, јананын
Бахыб қөз јашына Мато ананын
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

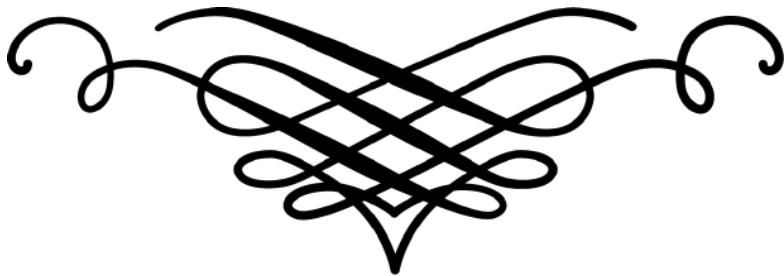
Думанлар әләнди дик јамачыма
Чискин, гыров қәлән ағры-ачыма
Тәсәлли нә верим Шириң бачыма?
Һајгырты, бир нәрә кечир көnlүмдән.

⌚⌚ Vətənə Doğru⌚⌚

Күлпәри бачымын шәрәфи – чаны
Күлнара бачымын шәһрәти – шаны
Мән нә сөjlәjәjdim, dejәndә hanы?
Haјgыrtы, bir nәrә keçir kөnlүmdәn.

Улдуздан, күnәшdәn, ajdan aсылды,
Gыj vurdы, haј verdi, haјdan aсылды,
Bu vүchudum sanki kөjdәn aсылды,
Haјgыrtы, bir nәrә keçir kөnlүmdәn.

Rөvshәn aғlamасын, daha nejlәsin?
Kүchу jetiшmәjir, aha, nejlәsin?
Kөzләr galыb, bахa-bахa, nejlәsin?
Haјgыrtы, bir nәrә keçir kөnlүmdәn.

ТАРИХ

Тарих... гоча тарих...
Эсрләрин шәрәф сүзкәчи...
Тарих... гоча тарих...
Jүз илләрин алтун сәһифәси.
Мән о көкүн юлчусујам
Чох кечмишләрдән үзү бәри
Көкүм чох дәринди, мәним
Бу дүнjanын, бу торпағын
Дамарына шахәләнмиш...
Һәр боранда, һәр човғунда
Исти вериб аловланмыш...
Һәр jaғынын, һәр дүшмәниң
Һәмләсингә, бүтөвләнмиш...
Јалан, јалтаг, шәр, бәһтанын
Гәншәриндә дәмирләнмиш...
Һаггын hagg аjaғында
Дик дајанмыш, мөһүрләнмиш...
Мән бу көкүн юлчусујам
Бир дөн мәним архама бах
Өз кечмишим чыраг-чыраг
Эсрләрин ган јаддашы буна шаһид
Эсрләрин ган јаддашы буна мајак.
Бир дөн мәним архама бах
Чәнлибели, Короғлуну көрәчәксән
Ач сәһифәми вараг-вараг
Дәдә Горгуд кәламыны биләчәксән!

Тәк доғулду Осман Пашам
Сәркәрдәләр, сәркәрдәси

Vətənə Doğru

700 ил шәрәф қөрдү
Шәрәф алды јер күррәси.

14 яшында Шаһ Исмајыл
Шаһлар шаһы, бир Хан олду
Бир әлиндә телли сазла
Бир әлиндә гылынчыјла
Бу дүнjaја Султан олду.

Низамим, Фүзулым, Абајларым вар
Вурғуна, Вејсәлә, Олжаса бојлан.
Жунус Әмрә кими өмүр пајым вар
Мәним тарихими јазыб Жарадан.

Ататүркүм алын јазым
Бу јазыда истиглал вар.
Ңејдәр баба көнүл сазым
Құнәш кими шәфәг сачар.
Аj тәк нурлу Нурсултаным
Барыш үчүн нурду парлар!

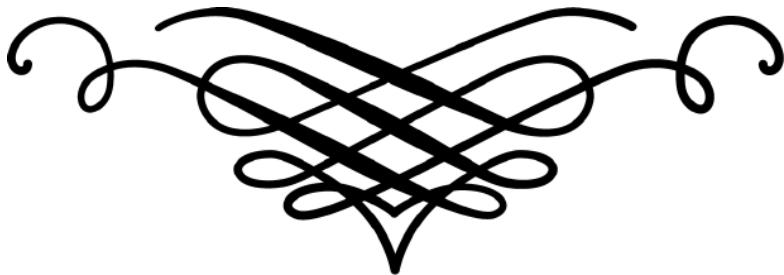
Бир ағачын көвдәсиндә
Јашылланмыш мин будағам...
Ңәм Азәри, һәм Өзбәjәм...
Гырғыз, Татар, Гарагалпаг...
Ңәм Түрк мәнәм, һәм Газагам
Түрк көкүдү мәним көкүм
Бу көкүмдә гарлы дағам...

Мән бу көкүн јолчусујам
Бу јолумда мәтанәт вар

Rövşən Məmmədəoğlu

Бар, бәрәкәт, ләјагәт
Дәмир биләкли, дәјанәт вар
Әл узадыб дост дејәнә
Һөрмәт, иззәт, ләјагәт вар...

Мән бу көкүн јолчусујам...

БАХМА, МӘНИМ ЕШИЛИМӘ

Бахма, мәним ешијимә
Ичим кәдәрлә долудур.
Көркәмимин тамам тәрси
Синәм дәрдин јолудур.

Бахма, мәним ешијимә
Үзүм құлұр, қөзүм бахыр.
Ичим елә бир һалда ки,
Дәрдлә дурур, дәрдлә галхыр.

Чөлүм құллұқ - құлустанлыг
Санки ары, чичәк үстә.
Ичим сәһра, хијабанлыг
Дағыдылмыш пәтәк үстә.

Орда дәрд вар, орда кәдәр
Құлұ солмуш, бағбаны јох.
Јува салмыш, јара тутмуш
Сағалдачаг лоғманы јох.

Рөвшән, динмә, чөлүн құлсұн
Сәнә бәхтәвәр десинләр.
Ичин сәнин өзүнүндү
Орда нә вар, билмәсингләр.

ӨЛҮМҮМӘ БАИС ОЛ

Сән бир мәмләкәтдә, мән бир өлкәдә
“Узагдан-узаға јоллар қөрүнүр”.
Һичран һәсрәтинә сон гојмаг үчүн
Сону билинмәjән илләр қөрүнүр.

Сән бир мәмләкәтдә, мән бир өлкәдә
Мәндән айры дүшән нәфэсин узаг.
Бу айрылыг, белә кетсә бәлкә дә
Дүшә гар – борана, апара сазаг.

Горуја билмирик бу севкимизи
Биз нәләр итиририк, ону ганмырыг.
Һәлә дујанмырыг өз иткимизи
Тутуб әлләриндән гајтаранмырыг.

Бәлкә ешгимизи хәтләди јалан
Јаланын, јаманын Аллахы олмур.
Бәлкә, ешгимизин тәмәли саман
Тәмәлсиз севкиниң сабаһы олмур.

Мәним севким полатданды, поладдан
Дејирләр ки, полад сыныр, әјилмир.
Горхусу јох, нә борандан, нә гардан
Үрәкләрдән-үрәкләрә сәрилмир.

Мәним севким бу дүнjanын сәрhәди
Бу сәрhәddән кечә биләр бирчә јол.
Мәним севким тәмсил едир Фәрһады
Ширин кими өлүмүмә баис ол!

ВУРМА

Овчу, бир əл сахла, нишанкаһында
Мешәләр шаһыны-пәләнки вурма.
Одур бу дүңјанын икидлик рәмзи
Дағлара сәс салан нәһәнки вурма.

Дурналарды учушунда назланан,
Бөлүк-бөлүк, дәстә-дәстә јүзләнән,
Гатарында низамланан, дүзләнән,
Позуб сырасыны, аһәнки вурма.

Мејвәли бағларын құлләри дәстә,
Баш-баша нәркизләр нурлу һәвәсдә,
Әтири, тәзә-тәр, шеһләри үстә,
Чичәкләр һөрүjү – чәләнки вурма.

Исти қундә сәринләрә әманәт,
Дәржаларда дәринләрә әманәт,
Нәнәләрдән қәлинләрә әманәт,
Булаглар бәзәји – сәһәнки вурма.

Уча зирвәләрә јолчу гардашым,
Түфәнкли, патронлу, торчу гардашым,
Рөвшән хәниш едир, овчу гардашым,
Сафлығы, паклығы, ағ рәнки вурма.

ПАЙЗ

Пајыз – нәмли шеһә гыров нахышы
Исти һавалары позан вахтыды.
Чадар торпаглара лејсан јағышы
Јашыл јарпагларын хәзан вахтыды.

Пајыз, дәниزلәрин көмкөј рәнкини,
Хыналы қәзәлин су сәһәнкини,
Учан гушларын саф аһәнкини,
Низамлы гатара дүзән вахтыды.

Пајыз сәбәтләнәр шаны үзүмләр,
Дилләрин шөһрәти, саны үзүмләр,
Сыхылыр шәраба ганы, үзүмләр,
Долуб гәдәһләри қәзән вахтыды.

Пајыз – мәһәббәтин ачылан јолу
Көнүлләр севкидән, атәшдән долу
Севән үрәкләрин нишаны, тоју
Гол ачыб, тојларда сүзән вахтыды.

Пајыз – “чүчәләрин сајылан ајы”
Ириси, јекәси, бүтөвү, лајы
Нөвбәнөв, чүрбәчүр, хараллар тајы
Гыша назырлығы сезән вахтыды.

ОВУТСАН БАРЫ

Ај мәним севкидән ағаран, сачым
Дәрдини, гәмини унутсан, бары.
Өмүр чох гысады, өмүр чох қәдәк
Јандыран һәсрәти сојутсан, бары.

Сәнин кәдәринин аһына дәјмәз,
Гәдди-гамәтинин шаһына дәјмәз,
Ешгили күнләрин қеријә дөнмәз,
Әјилән вүчудун дикәлтсән, бары.

Бошуна әзијјәт бил ки, heч нәдир,
Фајдасы олмајан билки heч нәдир,
Гоша јазылмајан севки heч нәдир,
Өзүнү гәфләтдән аյлтсан, бары?

Танры јолумузу ајры салыб ки,
Чал-чарпаз дағлајыб, елә силиб ки,
Үрәйин о гәдәр ағры алыб ки,
Рөвшән, овхалајыб, овутсан, бары.

ДАҢА

Ај мәним кәдәрдән ағаран, башым
Бирдә о телләрин гаралмаз даһа.
Јаранын јерләри о гәдәр дәрин
Гајсаглар бағлајыб сағалмаз даһа.

Бу дүнjanы долашыб да кәзмәдин
Гартал олуб, ганад чалыб, сүзмәдин
Нијә вахтында дәрди үзмәдин?
Ата минән ағры јорулмаз даһа.

Рөвшән, сус, данлама олан-олуб ки,
Јетишән-јетишиб, солан-солуб ки,
О гәдәр үрәјин ағры көрүб ки,
Сағалыбы, сафлашыб, дурулмаз даһа.

ВӘСИЙЈӘТИМ

Бејгафыл өлүм јахаласа мәни
Мәзарым Вәтәнин торпағы олсун.
Демирәм мәрмәрдән гранит дашлар
Үстүндә хәзаны, јарпағы олсун.

Бир ағач әкәрсиз башымын үсдән
Һәр гонан гушлары охусун пәсдән
Гышда гар, борандан, јајда истидән
Мәни горујачаг будағы олсун.

Өмүр сәһифәмдә ки, анлар јазылсын
Шәрәф, шан-шөһрәт, санлар јазылсын
Башдашым үстүнә бунлар јазылсын
Мәним мәзарымын чырағы олсун:

- Бир өмүр јашадым, мән нағыл кими
Чох елләр долашдым, сорағым олду.
Нә јетим, нә јазыг, нә фағыр кими
Јарадан инсанлар марағым олду.

Бир изим галдымы, гој елләр десин,
Күкрәјиб, чағлајан, чај, селләр десин,
Шеһләри үстүндә тәр құлләр десин,
Дилимдә хош сөзләр, јарағым олду.

Нәғмәли дилләрдә аваз галачаг,
Сојуг шахталарда ајаз галачаг,
Рөвшәнин јаздығы бир аз галачаг,
Дүнja демәсин ки, гонағым олду.

АНАЛАР

Баласына өмрүнүн һәр чағында
Әлдән тутуб, әтәк верәр аналар.
Дуа едәр, јолу ачар, су сәпәр
Абыр, һәја, өрнәк верәр аналар.

Еңтијача, јохсузлуға баш әjmәз
Дик баҳар, дүз баҳар, әјрилик билмәз.
Гочалса да, көзәллийин итиrmәз
Симасында Мәләк верәр аналар.

Сач ағарар кәдәр дағы ичиндә,
Һеj.govрулар, солу-сағы ичиндә,
Чаны хәстә, өзү ачы ичиндә,
Өмрүмүзә чәләнк верәр аналар.

Һарам тикә, чанын, ганын қөjnәдер
Мајасына гәбул етмәз, рәdd едәр.
Ағ сүдүтәк налаллығы өjрәдер
Сүфрәмизә чөрәк верәр аналар.

Һәр ағача, һәр будаға, һәр таға,
Һәр чичәjә, һәр жарпаға, һәр баға,
Бу ҹана, бу торпаға, бу нура,
Үрәк гојар, үрәк верәр аналар.

Мәммәдоғлу, saat кечир, an қедир,
Juxu кими ил доланыр, jan қедир,
Өвлад учүн јолунда гурбан қедир,
Дүнjamыза өрнәк верәр аналар.

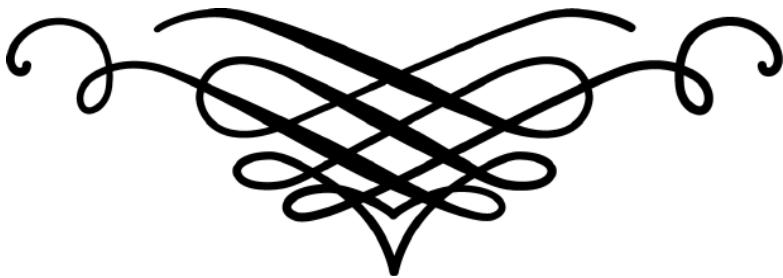
ГОЧАЛАР

Көзүндә пир, үзүндә нур,
башында ағ сачлары
Эјилмәз гамәтиндә,
дүз јашајар гочалар.
Әмәли бир тарихди,
әлифбасы гызылдан
Чијниндә бу чананы
тәк дашијар гочалар.

Үмид, өјүт, нәсиһәт,
сабаха үмман јазар,
Әхлаг, ағыл, мәрифәт,
севкијә иман јазар,
Тәр төкәр, әмәк верәр,
зәһмәтлә дастан јазар,
Кишилик мәктәбәни
ашылајар гочалар.

Һөрмәтә хәләл верән
биәдәбә јол вермәз,
Әрәнләр мәчлисиндә
суламаға дил вермәз,
Намәрдә мејдан вермәз,
намәрдлә чөрәк кәсмәз,
Әјриләрлә тутушмаз,
тез кәсишәр гочалар.

Үрәји јумшаг олур,
үрәји көврәк олур,
Үрәји телдән инчә,
үрәји ипәк олур,
Үрәји саф мәһәббәт,
үрәји мәләк олур,
Елә ки, гырдын ону,
аз јашајар гочалар.

АТАЛАР

Дәдәм дејәрди ки - оғул, гулаг ас
Јер үзүнүн гүдрәтиdir аталар.
Әсрләрин гәһрәманлыг дастаны
Иzzәт, шәрәф, hөrmәтиdir аталар.

Јел апармаз дәрин көклү ағачы
Јуя билмәз, зирвәләри, јамачы
Намәрдләрин башында мәрд гылынчы
Залымларын зұлмәтиdir аталар.

Аналарын атасыды – доғру јол,
Тарихләрдә галасыды – доғру јол,
Сөһбәтинин мәнасыды – доғру јол,
Кәламларын һикмәтиdir аталар.

Дәдәм дејәрди ки - оғул, ләјагәт
Аналарды јер үзүндә әманәт.
Һөрмәт, шәһрәт, үлфәт, зәһмәт, мәрифәт
Нәсиł, көкүн немәтиdir аталар.

Үздә тәбәссүмү овгат узадар,
Ағызда сөһбәти үлфәт узадар,
Атанын өмрүнү өвлад узадар,
Өвладларын сәрвәтиdir аталар.

Rövşən Məmmədoğlu

ДЕЛИШМӘЛӘР

Шаир Камал Каражевлә дејишмә

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Устад, јенә қилемисән
Дејән, јохду ганан сәни.
Чох әлләшдин, чох вурушдун
Јаманлады, јаман, сәни.

Камал Каражев:

Мән милләтимдән қилемијәм,
Гој анласын, гансын мәни.
Чох әлләшдим, чох вурушдум
Јаманласын јаман мәни.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Һәр мәчлисдә сөһбәт ачдын,
Дајанмадын, шөһрәт ачдын,
Дедин; ешит, мүрвәт ачдын,
Данды јенә, данан сәни.

Камал Каражев:

Доғру-дүзкүн сөһбәт ачым,
Чохларына шөһрәт ачым
Елә билдим, дүз анлашдым
Данды јенә, данан мәни.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Әмәлин дүз, кәламын хош,
Чаны дилдән саламын хош,
Дилиндәки тәамын хош,
Әјри қөрүр надан сәни.

Камал Каражев:

Анлыјана кәламым хош,
Һәр бир кәсә саламым хош,
Дүзкүн јазан гәләмим хош,
Әјри ганыр надан мәни.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Ел јүкүнү қөтүрүбсән,
Сел јүкүнү қөтүрүбсән,
Тәпәләри дағ билибсән,
Гој басмасын думан сәни.

Камал Каражев:

Јүкү бојну ма алмышам
Өзүмә дә борч билмишәм
Индикі вар гочалмышам
Һајыф басды думан мәни.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Јүкүн ағыр, мәнзил узаг
Өмүр шириң, өмүр чыраг.

Rövşən Məmmədoğlu

Сән басылмаз бир уча даф
Дашдан јонуб, јонан сәни.

Камал Каражев:

Нәдә олса қөтүрәчәм,
Мәңзилинә јетирәчәм.
Јорулмағы итирәчәм
Дашдан јонуб, јонан мәни.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Даф дөшүнә бәзәк јамач,
Дал қәрдәнә телләр гулач,
Сән һәр заман јашыл ағач,
Јыха билмәз саман сәни.

Камал Каражев:

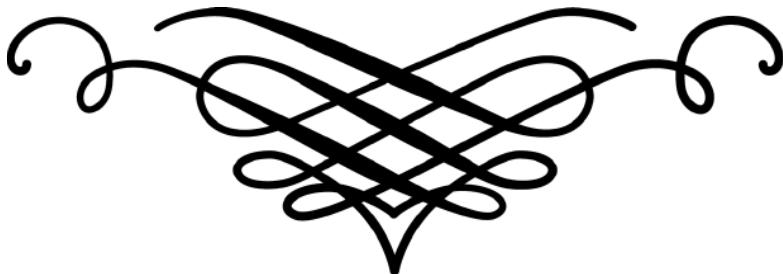
Дүз қәлмишәм, дүз олачам,
Дардаjlара көз салачам,
Доғру ѡолда гочалачам,
Јыха билмәз надан мәни.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Рөвшән сәни таныр, билир,
Устад кими саныр билир,
Һәр қәлмәни, аныр билир,
Чохдан аныб, анан сәни.

Камал Каражев:

Устад гәдрини билән кәстә,
Сәни көрәм хош нәфәстә.
Аj Камал, тәләбә бәстә,
Рөвшәнтәки анан мәни.

Шаир Амирастан Мусајевлә дејишмә

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Шаир достум, бир әрз еjlә
Сөзүн олмаз сөзүн кими.
Хан Тәһәри бир хырд еjlә
Гышдан чыхмыш јазын кими.

Амирастан Мусајев:

Арзыны гәбул еjlә
Шириң бахан қөзүн кими.
Шајыр достум, Хан Тәһәри
Хырдаладын өзүн кими.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Ja истәрсән гандыр мәни,
Jада көтүр, сындыр мәни,
Башдан-баша јандыр мәни,
Синәндәки сазын кими.

Амирастан Мусајев:

Сәни белә гандырагам,
Демәјинән сындырагам,
Ешг одуна јандырагам,
Аловланан јазын кими.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Кәлән севки кетмәз олсун,
Дүйгүларын битмәз олсун,
Галсын, дурсун, итмәз олсун,
Дағлардакы изин кими.

Амирастан Мусајев:

Хош диләкли, хош авазлы
Һәлә сәнә буңу јазды
Галдырығымыз бирчә изди
О сән дијән сөзүн кими.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Чаваб тапаг, суал сечәк,
Доғру, дуруст, шумал сечәк,
Һалаллығы амал сечәк,
Сүфрәндәки дузун кими.

Амирастан Мусајев:

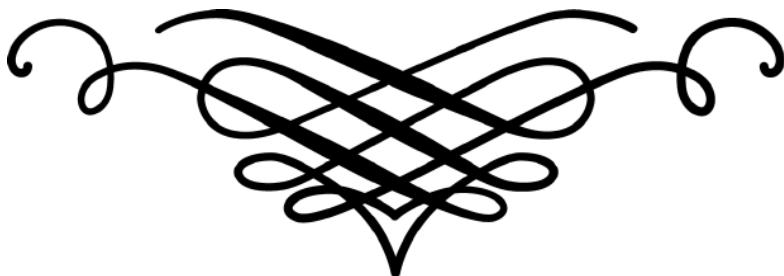
Ешгин далға кими вурсун,
Арзуларын баша варсын,
Гәләминдән шеирләр јағсын,
Нур әләмли үзүн кими.

Рөвшән Мәммәдоғлу:

Бу Рөвшәнә бир haj еjlә,
Дөндәр гышын, бир jaј ejlә,
Сәһралары көм-көj ejlә,
Вәтәндәки дүзүн кими.

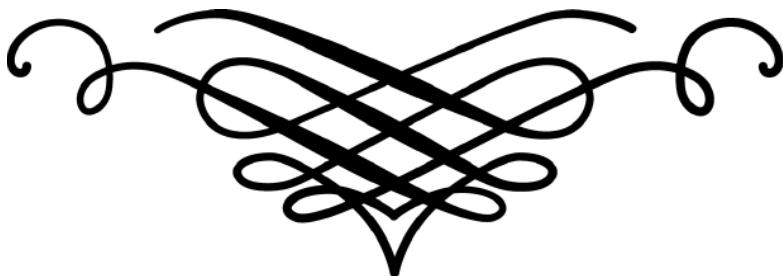
Амирастан Мусајев:

Сәрраф олан су ал сечәр
Һәгигәтдән намәрд гачар.
Әмирастан сурфа ачар
Һалаллыгда дузун кими.

Vətənə Doğru

**САЗ
ДАСТАНЫ
(ПОЕМА)**

Rövşən Məmmədoğlu

Мән билмирәм, јашы нечә
Нечә, нә чүр јараныбды?
Билдијим бу, о тарихә
Тарих она сарылыбды.

Мән билмирәм, ким јарадыб?
Һансы әлин, сирр гапысы?
Билдијим бу, јаранандан
Бу дүнјаңын, пир гапысы.

Мән билмирәм, күнүн – аյын
Дәгиг или нә нә ваҳт олуб?
Билдијим бу, руһумуздан
Енмәјәчәк бир тахт гуруб.

Мән билмирәм, синәсиндә
Ким јарадыб нахышыны?
Билдијим бу, бу дүнјада
Јаратмајыб охшарыны.

Мән билмирәм нә үчүн, нәдән
Онда бу гәм-јанғы һардан?
Билдијим бу, бизи алсын
Сағалмајан јанғылардан.

Мән билмирәм, достум, Валлан
Чох да бахма, мәнә сары.
Билдијим бу, гандығым бу
Саз Аллаһын јадикары.

Мәндән тарих сорма, достум
Сән садәчә ону динлә.
Чавабыны бәлкә тапдын
Бу дастаны бир вәрәглә...

İər telin bir həkümü var
Təki onu barmag chala.
İər pərdənin təkümü var
Biləndərlər garmag ata.

Jeddi gatly jerdən kəlib
Min illərin jaddası var.
Kəjgurşagly kəjdən kəlib
Əsrərtək joldası var.

Bir künəşdir zülmətlərə
Şəfəfəcəcan ajnası var.
Səltənətlər sahibidir
Dүnja bojda dүnjası var.

Onun ruhy səsindədir
Mizrabыndan ahyib kələr.
İəm ziliндə, bəmindədir
Şimşək kimi chaheyib kələr.

İəm jaғışdy narыn-narыn
Sacyjza səpələniр.
Saǵalmajan, dərin-dərin
Jaǵamyza sıǵal čekir.

Çoşan sellər kərubaşənmi?
Durmag olmaz gənşərinde
Əsən ruzkar kərubaşənmi?
Sədəf ola əşrəfinde.

Нечә дастан охујубсан?
Гәрибдән хәбәрин вармы?
Нечә кәвә тохујубсан?
Илмәкдән этәрин вармы?

Шаһ Исмајыл елә-белә
Шаһлар шаһы олмајыбы.
Шаһ Исмајыл елә-белә
Јер үзүнү алмајыбы.

Бир әлиннән гылынч чәкиб
Бир әлиннән саз чалыбы.
Бир әлиннән ганлар төкүб
Бир әлиннән сөз јазыбы.

14 јашда гүдрәтә бах
Јер үзүндә бир сәлтәнәт.
Һәм сөһбәтә, саза гонаг
Һәр кәлмәси шеиријәт.

Чохларына баш ендиртди
Ама, саза башын әјди.
Дағ, тәпәдән леш ендириди
Бу дүңјада адын алды.

БАШ САРЫТЕЛ

Аналар лајласы үстүндә нава
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.
Апаран бизләри хош дујғулара
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Vətənə Doğru

Дәйләрин, өлмәзләрин түрбәси,
Падшашларын Хан адында рүтбәси,
Нәнәләрин јырғаланан нәһрәси,
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Көjdән енән дәнә-дәнә саф дамчы
Мирваритәк парылдајан дурр, инчи
Чобанларын шаһ қејими, јапынчы
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Мәсәлләрдән, мисаллардан бәрк чәкән,
Дајанмадан кечә – құндұз жүк чәкән,
Ағры дағын ағрысыны тәк чәкән,
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Гулагларын хош авазлы сырғасы
Јараларын үстүндәди сарғысы
Мирас верән ағ атларын јорғасы
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Көвдәләрдә будаглары битирән,
Сәринләдән көлкәләри кәтирән,
Думанлары о дағлардан өтүрән,
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Дәрдимизә әл чәкиб овшудуран,
Тәбимизә од вуруб алашдыран,
Гәрибләри Вәтәнә.gov.ушдуран,
Телләрин чалдығы Баш Сарытелди.

Баш Сарытел Вәтәнди
Гарыш-гарыш, избәиз.

Rövşən Məmmədoğlu

Дәрјаларды, үмманды
Далғаланан бир дәнiz.

Баш Сарытел дурнады
Гатар-гатар дүзләнәр.
Тоj, дүjүндә, нишанда
Сығалланар бәзәнәр.

Баш Сарытел булагды
Гаýым-гаýым гаýнајан.
Сәрин, сојуг, дуп-дуру
Ичдикчә доýулмајан.

Баш Сарытел иjнәди
Сапы нахышлар төкүр.
Тикиши илмәк-илмәк
Санки алғышлар төкүр.

Баш Сарытел јувады
Дәдә-бабадан галыб.
Тәмәли чох дәринди
Нәсилләр јола салыб.

Баш Сарытел даf башы
Варлығы бизә, барды.
Илләр боју әrimәz
Јорғаны бузлу гарды.

Баш Сарытел баһарды
Кәлиши көj јашыллыг.
Нәфәси тәр – тәравәт
Гаралмајан ишыглыг.

Баш Сарытел һәр шејди
Тарихин баш әсәри.
Јашајыб, јашајыр да
Коршалмазды кәсәри!

ҚӨЙЧӘ ҚҮЛҮ

Ашыг гардаш, көклә сазын телини
Көйчә дәрдли Қөйчә Қүлү чалсана.
Ону биздән, бизи ондан алышлар
Көйчә дәрдли Қөйчә Қүлү чалсана.

Јағы дүшмән синәсиндә ат чапыр
Кәрәнтиси чәмәниндә от чалыр.
Үрәйинин дүз башында журд салыр
Көйчә дәрдли Қөйчә Қүлү чалсана.

Туфанлар ојнајыр, јелләри әсир
Шимшәкләр чахнашыр, ајазы кәсир.
Биз гәриб дүшмүшүк, ода ки јесир
Көйчә дәрдли Қөйчә Қүлү чалсана.

Гәлбиндән доғраныбыды дилим-дилим
Гоjsагланмаз јаралары, чох дәрин.
Торпағынын һәр гарышы галыб јетим
Көйчә дәрдли Қөйчә Қүлү чалсана.

Бу дүнjanын азарындан ган сыйыр,
Гәләм алан јазарындан ган сыйыр,
Әләскәрин мәзарындан ган сыйыр,
Көйчә дәрдли Қөйчә Қүлү чалсана.

Rövşən Məmmədəoglu

Жұз беш ил јашады, жұз беш ил кәзди
Жұз беш ил габаға чыханы әзди.
Тарихә галачаг, тарихләр јазды
Көјчә дәрдли Көјчә Құлұ чалсана.

Вәтәнә бах, дијарында дустагды,
Јашыллашан баһарында дустагды,
Ашыг Алы мәзарында дустагды,
Көјчә дәрдли Көјчә Құлұ чалсана.

Вурғунун вурғун һавасы
Көјчә Құлұ, һавам мәним.
Мәналы долғун һавасы
Көјчә Құлұ, дувам мәним.

Сазын, сөзүн сәрт мејданы,
Анлајана шәрт мејданы,
Әлдә низә мәрд мејданы,
Көјчә Құлұ, давам мәним.

Сүфрәсіндән нан тәкүлән,
Чан деjәндә, чан тәкүлән,
Наләсіндән ган тәкүлән,
Көјчә Құлұ, јарам мәним.

Өмрүн диван чағларында
Итән инам чағларында
Гышын оғлан чағларында
Көјчә Құлу, горам мәним.

Зэнкэзурдан, Борчалыма
Шимал, Күнеј од јурдума
О баш – бу баш Тураныма
Көјчә Күлү, јувам мәним.

МИСРИ

Сәркәрдә дүшмәнә онсуз јеримәз
Мисри гоч иқидин гејрәт галасы.
Сахлыјар дамарда ганы төкүлмәз
Алынмаз, басылмаз, ибрәт галасы.

Вәтән торпағына һавадар олан,
Чүтләшиб, бирләшиб, бәрабәр олан,
Уғрунда өлүмә сәфәрбәр олан,
Нәфәсләр кәсдирән һејрәт галасы.

Һагг диваны, јараданлар гуранлар,
Кешијиндә ат белиндә дуранлар,
Мисри һавасыјла зәфәр чаланлар,
Тарих сәһиғәсинин шөвкәт галасы.

Гүдрәти дағыдар дүшмәни, јады
Дидәр, парчајалар һәр гырыг заты
“Мисринин”, “Чәнкинин” јенилмәз ады
Инчилди, Гуранды, Төврәт галасы.

Һај дејәндә, һая басыб, һај верән,
Һуј дејиндә, һуја басыб, һуј верән,
Короғлуну гоч Короғлу еjlәjәn,
Чәнлибәл адында чәннәт галасы.

Хәтаинин дүшүнчәси, билими,
14 јашын јер үзүндә тәлими,
Елимләр ичинин ағыл алими,
Ағыл дәрјасынын һикмәт галасы.

“Мисри” нәдир, “Чәнки” нәдир?
Намәрдләрин вары дејил.
Бир ордунун түм һамысы
Һеч онлара јары дејил.

Мәрданәлик, икидликди
Мин гошунлар дуруш вермәз.
“Чәнкинин” дәли нәрәси
Хәрач алар, гуруш вермәз.

Һәм низәди, һәм гылышынчды
Зәр – алтунданды тијәси
Сазымын һаваларынын
Гәһраманлыг сәлнамәсы.

РУҢАНИ

Рұнани дәрракә, савад дәрсидир
Ону динләјәнләр, дујанлар ғаныр.
Дастан јараданлар, дастан јазанлар
Ону һаваларын вугары саныр.

Гәрибә Вәтәнин әтрини верир
Санки обасында олурмуш кими.
Вәтәнин, торпағын гәдрини верир
Јенидән дүңја дағулмуш кими.

Vətənənə Doğru

Арзу, һаваларын диләк очағы
Инсанын өзүнү-өзүндән алыр.
Өлмәз кайнатын сыйчаг бучағы
Одуну булағын қөзүндән алыр.

Нә дәрин мәнасы, нә дәрин сирри
Мәнтикләр ичиндән суаллар јағыр.
Чаваблар чох тәмиз, ипәкли, дүрлү -
Мәккә, Мәдинәди дуалар јағыр.

Телләрдән гопан јанғыја бир баҳ
Елә бил бәшәрийјәт од тутуб јаныр.
Мөчүзә јарадан чалғыја бир баҳ
Дәрдә кәмәнд атыб, өзүчүн алыр.

Онун јанғысына дәмир јумшалыр
Торпағын синәси чат верир, ләләм.
Сылдырым төкүлүр, гая шумланыр
Ичиндән јарылыб хәтт верир, ләләм.

Дүнҗада һәр чүрә мүсигиләр вар
Беләси һеч кәсә мәнсуб олмајыб.
Ондан башгасыны јалан сајарлар
Рұхани тәк қәлиб, ҹүт доғулмајыб.

Јол вер, кәмичи, јол вер...
Кедән јолум узунду.
Дағлардан ениб қәлән
Мәним аяг изимди.

Јолумун мәнзил сону
Севкимин гучағыды.

Мәни јандырыб-јахан
Ајрылыг очағыды.

Залымлыг еjləmə сən
Гој, јарыма јетишим.
Јол вер сəнин үстүндəн
Аддымлајым, өтүшүм.

Карванбашы сорсана
Һеч севибми, бу залым.
Һəсрəтин гəм дадыны
Һеч билирми, бу залым.

Гəфлəм галыб бурада
О тојда кəзлəjən вар.
Аман, Гəриб, нардасан?
Чағырыб, сəслəjən вар.

Јол вер, кəмичи, јол вер...

АШЫГ НӘЧӘФ

Бири варды, бири јохду, бах белə
Башлајар нағыллар өз дүнjasына.
Бизи тимсимлəјиб севдирмəк үчүн
Јол ачар, јол чækəр, сөз дүнjasына.

Бири варды, бири јохду, бах белə
Зэнкəзур маһалы, ағыр бир оба.
Сөзүн гүдрəтиjlə, сазын сəсиjlə
Јатыб, ојанарды hər ахшам, сабан.

Vətənə Doğru

Бири варды, бири јохду, бах белә
Көјчәнин ачылан сәһәри қөзәл.
Иккүй кишиләри атын белиндә
Ајаг үзәнкүдә, јәһәри қөзәл.

Бурда булагларын сују ширинди
Овучуну дoldур, јанғына јетәр.
Бурда нәнәләрин пајы ширинди
Хош олан дујғусу өмрә бәрабәр.

Бурда бу елләрин руһуна бир бах:
Бөјүк Мәэрә, Җајкәнд, Ганлы, Ағдабан,
Сыныг Килсә, Гамышлы, Исти Булаг.
Вериб hәр hәрмәти бөјүк Іарадан.

Бурда бу елләрин руһуна бир бах:
Јаншаг, Галабојну, қөзәл Шишгаја
Ағ Килсә, Гызылвәнқ, Зод, Гызыл Булаг
Дағларын гојнунда әjilmәз гала.

Бурда бу елләрин руһу қөзәлди:
Һүсеңгумачалы, Қәсәмән, Даشكәнд,
Гылынчлы, Кәркибаш, Әски әзәлди,
Чамурлу, Гариман санки шәкәр-гәнд.

Бу елләр ағыр елләр
Инди дүшмән тапдағы...
Бу елләр нағыл елләр
Инди jaғы ојлағы...

Бу елләрин чаны саздан доғулмуш
Ашыг Алы мәктәбиндән су ичир.

Rövşən Məmmədoğlu

Ələskərin ryhy burda јогрулмуш
Тарихләрдә дәдә олараг, кечир.

Саз онун синэсиндә алышды, јанды
Һава, һавачатлар сәрһәд կөрмәди.
Ələskərdi озанларын - озаны
Дүнja онун кими устад կөрмәди.

Он ики шәјирди дилләр әзбәри -
Гызылвәнкән ашыг Jусиф, Мустафа
Зоддан Гасым, Аға еjlәr хәбәри
Бунлар бу сәнәтә әбәди сәфа.

Чајырлыдан ашыг Һүсейналынын
Сөһбәтинә Isa, Талыб қәләрди.
Кәсәмәндән Нафы, Мәзрәдән Гијас
Сазы синэсинә басыб қәләрди.

Әсәд, Гарагојунлунун бөjүк ашығы
Устадын қөзүнүн ҹөвһәри иди.
Паша өз јериндә, Даشكәндән Нәчәф
Устадын сөзүнүн қөвһәри иди.

Бурда дур, сәбр ejlә, дајан, тәләсмә
Мәрамын, мәтләбин, сөһбәтини ач.
О чәсур Нәчәфди дилләрдә қәзән
Сазын үстүндәки фәрҗадыны ач.

Нәчәф, о Нәчәфди гамәти Ханды
Јериши, дурушу Бәјзадә иди.
Нечә ашыгларын сазыны алан
Ашыг сәнәтиндә Шаһзадә иди.

Vətənə Doğru

Нечә маһал кәзди, нечә ел кәзди
Мәчлисләр башында сазыны чалды.
Јығышыб устадлар һәдијә етди
Тәбриздә он телли сазыны алды.

Һаггын-һагг ашығы доғру дилиндә
Һәр заман сөjlәрди ермәни кимдир
Ачыб, сөjlәjәрди әсиrlәr боју
Һансы бир карәdir, хисләti нәdir.

Горхуб, чәкинмәзди кимдән, кимсәdән
Бу мәним Вәтәним, бура торпағым.
Деjәrdi, вугарлы уча сәсиjlә
Билин, Түрк оғлу Түркәм, Түркdu ганым.

Һәр јердә сазында, сөzүндә олду
Дыгалар мәчлиsinә boјun өjмәdi.
Јанар очаглaryн kөzүндә олду
Неч заман бич nәslin соjун өjмәdi.

Ганымызы ичәnlәrdi, dejәrdi,
Архамыздан бычағы саплајанлар.
Чанымызы јejәnlәrdi dejәrdi
Лендрош, Мыкрытыч nә bilim nә janlar...

Бүтүн бунлар јандырды дүшмәни
Һәр заман назырды шejtan тәlәsi...
Мәгам kөzләniриди, an kөzләniриди
Ашыг Нәчәф nә заман, тора дүшәsi...

Бир күн дуждулар ки... мәгам, an o an
Ашыг Нәчәф “Күллү Тәpә” башында

Rövşən Məmmədoğlu

Јенә өмір менен охујур
Саз синәдә тәпәнин лап гашында.

“Көңіл” дағлара мәліем кими
Сығал чәкир, чәмәнләрә, дүзләрә.
Пәрвазланан, учушан илham кими
Нур кәтирәр гајаларда бузлара.

Нәчәфим өшмеш, охујуб, чалырды
Титрәширди авазында бәстәсі.
Буз әрийир, од тутуб, гар жаңырды
Дөнмүш көзә haјgыран hәр кәлмәси.

Һардан биләјди ки, пусгуја дүшмүш
Һардан биләјди ки, бу сон сәсиidi...
Һардан биләјди ки, басгыја дүшмүш
Һардан биләјиди ки, сон нәфәсиidi...

Билмәди ашығым әтрафы долу
Шејтанын әлијлә тәлтиф олмушлар.
Кәсиб hәр дәрәни, кәсиб hәр јолу
Инсан либасында мұтруғ олмушлар.

Билмәди, ашығым дыға башчысы
Кенерал Семинов өзү қәлибди.
Түркүн Түрк ганыны ахытмаг үчүн
Архадан чәмкирән тазы қәлибди.

Әввәл истәдиләр сазы алсынлар
Көзүнүн өнүндә жандырмаг үчүн.
Гәлбини башындан жазы алсынлар
Әjsildiб, алчалдыб, сындырмаг үчүн.

⌚ Vətənə Doğru ⌚

Нә о бурахды, нә дә саз айылды
Икиси бүтөвләшди бир үрәк олду.
Телләрә төкүлдү әлиниң ганы
Бармаглар мизрабла бир биләк олду.

Мат галды бу һала дүшмәнин өзү
Мат галды шәрәфсиз, рәзил јағылар.
Гајнар самовара долдурууб көзү
Белинә бағлады дашнак дығалар.

Белиндә гајнајан, дашан самовар
Сазы јад елләрә әсир вермәди...
Јијәсиз, саһабсыз, бир јетим кими
Дүшмән очагына јесир вермәди...

АШЫГ ВЕЈСӘЛ

Дастанларым ел дилиниң сөһбәти
Елә-белә, бош-бошуна јаранмыр.
Өмүр адлы бир талеһдән қөтрүлүр
Чалагланмыр, өз хошуна јаранмыр.

Дастанларым әсирләрин сүзкәчи
Дастанларым сынагларын дөзүмү.
Шириң ләһчәләрин, шириң дилләрин
Лај-лај, сәф-сәф, инчи-инчи дүзүмү.

Дастанлар чох, нәғмәләр чох, нағыл чох
Һәр бириниң айры-айры сирри вар.
Вален, Фәрһад, Мәчнун, Гәриб, Хан Тәһәр,
Әрәбзәнки, Шириң кими пәри вар.

Rövşən Məmmədəoglu

Мәним сөјләјәчәјим дастан башгадыр
Анадолу елиндән јолланыб кәлир.
Кор олмуш талејә сазын мәлһәми
Шахәли көк атыб, голланыб кәлир.

Ашыг Вејсәл... дастан белә башлајыр
Дүнҗанын қөрүнмәз аһыды десәм...
Ана бәтниндәјкән гара јазылды
Талеји дашларын шеңиди десәм...

Чөлүн ортасында доғду анасы
Тәк, нә бир јардымы, көмәји олду.
Ана өз әлиjlә кәсиб қәбәјин
Чырпылар Вејсәлин бәләји олду.

Бах белә көз ачды, Вејсәл дүнјаја
Илк қүндән әзаблы бир бәхт јашады.
Сонрадан једди ил ушаглыг чағы
Дүнҗадан хәбәрсиз хошбәхт јашады.

Ама, бәд кәләндә хәбәрсиз кәлир
Бир дә бахырсан ки, өнүнү кәсиб.
Сәссиз, сәмирсиз, әтәрсиз кәлир
Әли гылынчында јаныны кәсиб.

Једди јашындајды бир көзү кетди
Бу да азмыш кими, зұлмә, дәрдә баҳ
Икинчи көзүнү чомаг чыхартды
Талеји ѡолуна чыхан, сәртә баҳ.

Једди јашындајды, дүнја гаранлыг
Зұлмәтин гојнуна атылан олду.

⌚ Vətənə Doğru ⌚

Күнэшин нуруну һәлә көрмәмиш
Әзрајыл чәнкинә сатылан олду.

Једди јашындајды Вејсәлим, Аллаh
Дүнjanын ән ағыр јүкүнү чәкди.
Пар-пар парылдајан мави көзүнә
Күнәши сөндүрдү, гаранлыг әкди.

Једди јашындајды Вејсәлим, Аллаh
Кор олду көзләри, јашы гуруду.
Бу дәрдә дәзмәди, ситәм еjlәди
Ah чәкди, дағларын гашы гуруду.

Әзизим нуру hanы?
Ишығы, нуру hanы?
Нәјди мәним қунаһым,
Көзүмүн нуру hanы?

Әзизим једди јашым
Саралды једди јашым
Фәләк әлин гурусун
Кор олду, једди јашым.

Әзизим ruhум aғlar
Jаралы, ruhум aғlar
Kөzүмдәn аjры галан
Bәбәjim, нурум aғlar!

Ама, бу дүнjanын мөчүзәси чох
Башында дураны телли сазымды.
Тајы-бәрабәри һәлә jох олан,
Ләһәси шип-ширин, дилли сазымды.

Rövşən Məmmədəoglu

Вејсәлин атасы буну билирди
Инсанын дәрдини сөз овундурап.
Өмрү балталанмыш једди јашында,
Кор олмуш өвладын саз овундурап.

Вејсәлин атасы буну билирди
Сазды баласынын әлачы анчаг.
Галдырыб, учалдыб қөjlәr гатына
Дүнjaja jени бир инсан доғачаг.

Вејсәлин атасы буну билирди
Саз онун көзүнә нур кәтирәчәк.
Мүгәддәс очаға чевириб ону
Аллаһдан ендириб пир кәтәрәчәк.

Бир саз бағлатды, кәтирди Ата
Асды синәсиндән: - бу сәнин, оғлум
Бундан соңра будур сәнин сирдашын,
Һәјатда дирәйин, күвәнин, оғлум!

Вејсәлим әлијлә телә тохунду
Телләрин авазы нур-ишиг верди.
Илаһи, бу нә сирр, бу нә мөчүзә
Һопду вучудуна, ярашыг верди.

Өмрүнүн, күнүнүн, бәһрәси ачды,
Санки јаз қәлди, пәһрәси ачды,
Үзү құлұмсәди, чөһрәси ачды,
Доланды руһуна сармашыг верди.

Гәдимдән, кечмишдән, әзәл дүнjaja,
Мәнасы чох дәрин, гәзәл дүнjaja,

Vətənə Doğru

Сазын гүдрәтијди, көзәл дүнjaја,
Тајсыз, бәрабәрсиз бир ашыг верди.

Беләчә арадан јетмиш ил кечди
Сарылыб.govushub бир чан олдулар.
“Кедијорум, құндұз-кечә” сөjlәјиб
Зұлмәт гаранлыға, құнәш доғдулар.

Һаггын-Һагг ашығы боғду кәдәри
Јаздығы шеирләр нәсијјәт олду.
Дүнјадан көчәркән, соң нәфәсиндә
Бу сөzlәр сазына вәсијјәт олду:

“Мән кедирәм, сазым сән гал дүнјада
Кизли сирләрими ашыкар етмә
Лал олсун дилләрин сөjlәмә јада
Гәриб бүл-бүл кими, аһузар етмә.

Кизли дәрдләрими сәнә анлатдым
Чалышдым сәсими, сәсинә гатдым
Бәбә кими голларымда jaјлатдым
Хәјалы хәтири ет, мәни унутма.

Мәним hәр дәрдимә ортаг сән олдун
Ағларсам, ағладын, құләрсәм, құлдүн
Сазым, бу сәсләри дурнаданмы алдын
Пәнчә вурууб сары тели сызлатма.

Ај кечәр, ил кечәр узарса ара
Кејин гара либас, јаслан дивара
Синәндән, көксүндән ачылар јара
Јар қәлмәзсә, јараларын әлләтмә.

Rövşən Məmmədəoglu

Сән пәтәк мисалы, Вејсәлдә ары
Инлэшир, бәрабәр јаңардыг балы
Мән бир инсан оғлу, сән бир тут далы
Мән бабамы, сән устаны унутма...”

АШЫГ КАМАНДАР

Борчалымда Камандарым јетишиди
Авазы бағларда бүл-бүл чичәкли.
Дүнjanы долашды чаһан кәзишиди
Ширин данышыглы, ширин ләһчәли.

Һава, һавачатлар дилиндә әзбәр
Он ики тел гојду сазын дөшүнә.
Камандар авазы севәр, севиләр
Әбәдилек қәтирди онун јашына.

Дастанларын һәр сөзүнә бир кәлам
Ојмаг-ојмаг, дәнә-дәнә дәјәрди.
“Дивани” си һәр мәчлисә бир салам
Устадлардан шәкәр, набат төкәрди.

Шаггараг құлұшұ, долғун бахышы
Аман Аллаh, һәр мәчлисә дәјәрди.
Һәр дастана илмә-ilmә нахышы
О дастаны, дастан ону бәзәрди:

- Сизә кимдән дејим, Һардан сөјләјим
Беләчә башларды һәр сөһбәтинә
Вален јары Зәрникардан сөјләјим
Јетишмәк истәйирди сәадәтинә.

Vətənə Doğru

Көрүлән ишләрин түкәнмәз сону
Јашар тарихләрдә анбаан аны
Инди hәр дилләр сөјләјир буну
Камандар адында мәктәби галды:

- Охујанда мән Гәрибәм
Вәтәнсизләр аглајырды
Гүрбәтләрдә чанын верән
Кәфәнсизләр аглајырды.

Нә бүлбүлләр, нә бијабан,
Нә сәһралар, нә хијабан,
Нә ачылар, нә фираван,
Имансызлар аглајырды.

Сәдәфинә әјри баҳан
Көзүн учу сиври баҳан
Истензая доғру ахан
Амансызлар аглајырды.

Бу нә hoјdu, бу нә аваз,
Бу нә шахта, бу нә ајаз,
Көз јашлары бәјаз-бәјаз,
Күмансызлар аглајырды.

Нә гарны ач, нә гарны тох,
Нә аздан аз, нә чохдан чох,
Аглајаны тәк бәндә јох,
Заман сызлар аглајырды.

Rövşən Məmmədəoglu

Сүмбүлләрин тахыл дәни
Бүтөв-бүтөв, зәми-зәми
Дағ башынын чискин, чәни
Думан сызлар ағлајырды.

Ахар суларын селиндә,
Јорға атларын белиндә,
Манияр овчунун әлиндә,
Каман сызлар ағлајырды.

Ағлајанлар, ағлајырды
Онун чисми өлүмүнә.
Телли сазын чағрысы вар
Бу өлмәзлик мәктәбинә.

ӘДАЛӘТИН СЕҢРИ ВАР

О арыг чанында, чылыш бәдәндә
Нә гәдәр сеһрләр олармыш, Аллаh
Мизрабын вурдуғу чансыз телләрә
Бармаглар нечәдә гонармыш, Аллаh.

Бағрына басдығы сазын сәсијлә,
Бојнундан асдығы сазын сәсијлә,
Мөчүзә чалдығы сазын сәсијлә,
Өлмәз абидәләр јонармыш, Аллаh.

Инсанын авазы, инсанын сәси
Зилиндә зил, бәминдә бәм, hәм нәси
Инсан hәрарәти, инсан нәфәси
Jaын ортасында донармыш, Аллаh.

Vətənə Doğru

Дејирләр, һәр өмүр јазы гәдәрди
Нә чоху, нәдә ки азы гәдәрди
Бу нә јанғыды, бу нә кәдәрди?
Синәдән үрәк дә гопармыш, Аллан.

Мәһәббәт, илгары салан көрпүдү,
Достлуг арасында галан көрпүдү,
Јердән асмана keletal көрпүдү,
Көјә дајаг олан тәпәрмиш, Аллан.

Сәнәтин зирвәси сәнәткарлығы,
Јолундан дөнмәjән инадкарлығы,
Онун чалғысында ечазкарлығы,
Үрәjin башына гонармыш, Аллан.

Ағыллы, дәрјаја биткинлик верир,
Газыр дәрин едир дәринлик верир,
Санки бир булагды сәринлик верир,
Сәһрада ағач да битәрмиш, Аллан.

ЗӘЛИМХАНЫ ХАН ЕЈЛӘДИ

Гәлбини сазнан ачды
Синәсиндә чан еjlәди.
О да дөндү она сары
Зәлимханы Хан еjlәди.

Һәр сөһбәти додагларда,
Саралмајан јарпагларда,
Узагларда, јахынларда,
Ад алды, иман еjlәди.

Rövşən Məmmədəoglu

Сабаһлара құман деди,
Инан руһа, инан деди,
Һәр телинә гурбан деди,
Өзүң гурбан еjlәди.

Һәвәсими оннан алды,
Нәфәсими оннан алды,
Сүрфәсими оннан салды,
Чөрекнән јаван еjlәди.

Мәтләбини алмыјаны,
Ону доғма санмыјаны,
Сазын руһун ганмыјаны,
Сындырды, диван еjlәди.

“Jan Kәrәmә” сүзәнләри
Тапдалајыб, әзәнләри.
Ағыл – додаг бүзәнләри
Ганмазы, ганан еjlәди.

Иjnәсимиң сапы олду,
Чанағының күпү олду,
Елдән-елә көрпү олду,
Бағрыны шан-шан еjlәди.

Сөзүн мејданында ханлыг еjlәмәк
Танры бу гүдрәти һәр кәсә вермир.
Шөһрәти јашатмаг шәрәф ичиндә
Кәрәкдир тәр төкәсән, һәвәсә вермир.

Vətənənə Doğru

Əlli jاشда үрək ki aғry тапа
Синэсинин үстүндө дағы тапа
Архадан бычаг вуран jaғы тапа
Ағры ичиндәди, нәфәсә вермир.

Чанына од гојан қәдәр билинмәз
Дүнjaја тәк гәлиб, jүзә бөлүнмәз
Онун чәкдијини филләр чәкәнмәз
Гартал чајнағыны гәфәсә вермир.

Јаддашы дөвләтли, зәнкин Пашадыр
Мин илләрин тарихини jашадыр.
Тарих она, о тарихә гошадыр
Дајаз јозумларла сәс-сәсә вермир.

Аловланыр, од пұскүрүр, зөвг алыр,
Гығылчымы ал құнәшдән шөвг алыр,
Алтунданды парылтысы бәрг алыр,
Верәндә ган верир, бош нәсә вермир.

Нур чиләjән, ишыг сачан билдији
О ѡолларды ајар вериб қәлдији
Дәдәләрин мисра-мисра билдији
Jорулмур, jыхылмыр, кәм - кәсә вермир.

Чүнки о саздан доғулуб
Руhy телинә бағлыды.
Чичәкли jаздан югрулуб
Дашан селинә бағлыды.

Бабаларын әманәти,
Дәдәләрин зәманәти,
Гәлби ашыг сәхавәти,
Һалал һалына бағлыды.

Ачылмајан бир сирди о,
Пирләр ичиндә пирди о,
Көjdән енән бир нурду о,
Көк, тәмәлинә бағлады.

Бах, беләчә чан еjlәди,
Дава гурду, ган ejlәди,
Зәлимханы Хан ejlәди,
Деди, елинә бағлыды.

САЗ ДҮНДАНЫН ШАҢЫДЫ

Мән билмирәм чаваб тапа билдинми?
Саз нә имиш, тел нә имиш, пәрдә нә.
Аз да олса бир шеј верә билдинми?
Сөздә нә вар, сирдә нә вар, пирдә нә?...

Билмирәм алдынмы тәхти сәлтәнәт?
Гојдуму башына көвhәрдән тачы?
Билмирәм фәргинә вардын, вармадын
Кимдән алыб, кимә вериб, хәрачы?

Ичады, тарихи бәлли олдуму?
Синәсиндән гопан, ачы нәдәнмиш?
Көnlүнә булағын қөзү долдуму?
Фәрjады нәдәнмиш, дағы нәдәнмиш?

Vətənə Doğru

Синэсиндә бу дунјаны јашадыр
Билмирәм, сән буну дујдун-дујмадын?
Тарих онла, о тарихлә гошадыр
Фәрг етмәз јашыны, сајдын, сајмадын?

Дағдан ахан чајын рәнкин көрдүнмү?
Шырылтысы бу дағларын әркидир.
Булаг үстә ағ сәһәнкин көрдүнмү?
Гаяларын сылдырымда сәртидир.

Бабаларын нәвәләрә өјүдү
Әдаләтин јан башында дуранды.
Тут ағачы гәбул етмәз сөјүдү
Анла достум, чаһан онсуз јаланды.

Нәнәләрин нурдан јаган исмәти
Онун авазыјла қәлин көчәрмиш...
Сәркәрдәләр, намәрд, јағы дүшмәни
Онун гүдрәтиjlә белин бүкәрмиш...

Кәлдими үзүнә руһ јарашығы?
Ичин тәмизләниб, ләлә дөндүмү?
Доланыб бојнуна түл сармашығы
Мејвәли бағлара, құлә дөндүмү?

Өтдүмү јанындан улдузлу кечә?
Құнәшин нуруна тәслим олдуңму?
Бағбанын бағында салдығы ҹәннәт
Көзүнүн өнүндә қәлиб дурдуму?

Дүшдүмү јадына сүрүлү чобан?
Гатығы, гаймағы, ајран буз кими.

Кимсәјә вермәјиб биз Іарадан
Сәдәфи бәрг вуран чарновуз кими.

Билмирәм, ај гонаг қәлдими сәнә?
Ишығы үзүнә нур чиләдими?
Јығыб дәнбәдән о улдузлары
Башындан ун кими сәпәләдими?

Јашыл мешәләрин һүснү қөзәлди
Охујан гушларын хоруна бир баҳ.
Әтәји, чәмәни, қөксү қөзәлди
Мәфтун еjlәдији торуна бир баҳ.

Ојатдымы сачын ахшамын мәни?
Әлләрин үстүндән сығал чәкдими?
Сөкүб илмәк-илмәк јанлыш дујғуна
Саф нијјәт, саф фикир, амал әкдими?

Дағларын гојнуна қедән чығырын
Олдуунму јолчусу, јохуша доғру?
Гаялар үстүндә нәфәсин дәриб
Әл атыб үздүнмү гара моруғу?

Мәним билдијим бу, јаздығым будур
Мүгәддәс сафлығын сејранқаңыдыр.
Онун авазыјла дүнja јашајыр
Саз – јер үзүнүн Шаһлар Шаңыдыр.

Kitabın içindəkilər

Ön söz.....	3
Mən qurbətdə deyiləm, qurbət mənim içimdə.....	7
Buraxmadım	9
Bu dünyada candan başqa nəyin var?	10
Günahların çıxar, tökülüb gedər	12
Yandırıdı məni.....	14
Nəvələr	15
Dağlar.....	17
Vətənə doğru.....	18
Azərbaycan	19
Türkiyəm.....	20
İstambula.....	22
Bir insan tanıdım.....	24
Haran ağriyır, Qarabağ?	26
Könlüm təbriz istəyir	28
Dağlar	29
Sevgim xeyallarla öldürür məni	30
Özün-öz canına qiyarsan, gülüm	31
Baxdığını yerlərdə mən olacağam.....	32
Gəl, sinəm üstünə yağ, yağış kimi	33
Məzarı vədəsiz qazar olarsan	34
Ömür deyəcəyin	35
nədir ki, dostum	35
Gelbimdeki bu ses, bu hay, bu haray!	36
Seninledir, seninle, Galatasaray!	37
Bu yolun axırı görünmür, dostum	39
Ah, mənim gözəl balam,	40
ah mənim gözəl qızım	41
Üstünə gələni boş yola salma.....	43

Rövşən Məmmədoğlu

Duy, bunları, Məmmədoğlu	44
Çox əlləşmə məni yıxmağa	45
Mənəm	46
Dost	47
Şair təhnəsi	48
Ömür keçir bir yuxu kimi	51
Aman, nə oldum demə, nə olacağam söylə	53
Dədəm	54
Mən	55
Kimi	56
Tarix	57
Baxma, mənim eşiyimə	59
Ölümümə bais ol	60
Ovutsan barı	61
Daha	62
Vəsiyyətim	63
Analar	64
Qocalar	65
Atalar	67
Bəri	68
Bəri	69
Aşıqəm	70
Nə mənası var	71
Ayırma	72
Eylə	73
Havayı	74
Dedimmi?	75
Demədimmi?	76
Dedin	77
Hani?	78
Al	79
Dünyadan xəbərsizəm	80

Vətənə Doğru

Ahıskə	82
Gərək	83
Durma	84
Yetir	85
De	86
Gedib	87
Vətənsiz insanın atəsi sönməz	88
Gələr başına	90
Yetimə gülmə	91
Yeri	93
Uzuntalamdı	95
Halim	96
Nədir, görəsən?	97
Dünyanın saatı	98
Köklənib	99
Bir az	100
Gəzsin	101
Var da var	102
Anadolu	103
Səsin gəlsin	106
Gətir	107
Şairlər	108
Tökülür	110
Göndər	111
Allah səcdəsinə qul bağışladın	113
Şair Kamal Karayevlə deyişmə	115
Şair Amirastan	
Musayevlə deyişmə	119
Saz Dastanı (Poema)	122 - 152

Китабын ичиндәкиләр

Өн сөз	5
Мән гурбәтдә дејиләм,	153
гүрбәт мәним ичимдә	155
Бурахмадым	155
Бу дүңјада чандан башга нәјин вар?	156
Құнаһларын чыхар,	158
төкүлүб қедәр	160
Жандырды мәни	161
Нәвәләр	163
Дағлар.....	164
Ағрын алым	165
Аj ағрын алым	166
Олмушам.....	167
Вәтәнә доғру	168
Азәрбајҹан	170
Истамбула	172
Бир инсан таныдым	174
Һарап ағрыјыр, Гарабағ?	176
Көнлүм Тәбриз истәјир.....	177
Дағлар	178
Тәзад.....	179
Достума нәсиһәт.....	180
Севки јарасына әлач тапылмыр	181
Севким хәјалларла өлдүрүр мәни.....	182
Өзүн-өз чанына гыјарсан, құлұм	183
Бахдығын јерләрдә мән олачагам	184
Кәл, синәм үстүнә jaф, jaғыш кими.....	185
Мәзары вәдәсиз газар оларсан	186
Өмүр дејәчәјин нәдир ки, достум	186

Vətənə Doğru

Гәлбимдәки бу сәс, бу haј, бу haraj!
Сәнинләdir, сәнинлә, Галатасарај!	187
Бу јолун ахыры қөрүнмүр, достум	189
Дарыхырам	190
Дарыхыр	191
Ah, мәним қөзәл балам,
ah мәним қөзәл гызым	193
Үстүнә қәләни бош ѡюла салма	195
Дуј, бунлары, Мәммәдоғлу	196
Чох әлләшмә мәни јыхмага	197
Мәнәм	198
Дост	199
Шайр тәһнәси	200
Өмүр кечир бир јуху кими	203
Аман, нә олдум демә,
нә олачагам сөjlә	205
Кәтирмишәм	207
Дана нә олду	208
Дәдәм	209
Бәри	210
Бәри	211
Ашигәм	212
Нә мәнасы вар	213
Аյырма	214
Еjlә	215
Һавајы	216
Дедимми?	217
Демәдимми?	218
Дедин	219
Һаны?	220
Ал	221
Дүнјадан хәбәрсизәм	222

Rövşən Məmmədəoglu

Аһыска	224
Ҙэрәк	225
Дурма	226
Јетир	227
Де	228
Кедиб	229
Вәтәнсиз инсанын	
атәши сөнмәз	230
Кәләр башына	232
Јетимә құлмә	233
Јери	235
Узунталамды	237
Һалым	238
Өмүр дедијин, нәдир көрәсән?	239
Дүңjanын saatы	240
Көкләниб	241
Бир аз	242
Кәзсин	243
Вар да вар	244
Анадолу	245
Сәсин қәлсин	247
Кәтир	248
Шайрләр	249
Төкүлүр	251
Көндәр	252
Аллаh сәчдәсинә гул бағышладын	254
Ағлајыр	256
Јатыр	257
Шөһрәт чанавары	258
Инди	260
Ләлә	261
Аманды!	262

Vətənə Dogru

Чыхыбыды	263
Олубду	264
Ярымын	265
Мән	266
Ширинди	267
Кими	268
Достума	269
Гаранлыглы күн	271
Тарих	275
Бахма, мәним ешијимә	278
Өлүмүмә баис ол	279
Вурма	280
Пајыз	281
Овутсан бары	282
Дана	283
Вәсийјәтим	284
Аналар	285
Гочалар	286
Аталар	288
Дејишмәләр	289
Саз дастаны (поема)	296 - 325

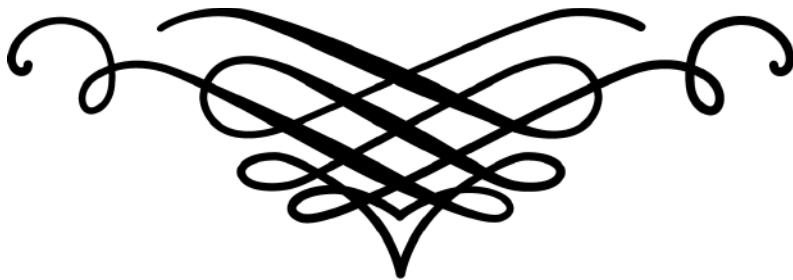
Rövşən Məmmədəoglu

KİTABIN SPONSORU

**RƏHİM NOVRUZ OĞLU
VƏLİYEV**

(TOO “AZAMAT”)

Vətənə Doğru

Baş məsləhətçi: Ziyaetdin Kasanov

**Dizayner: Saniyam Kayukova,
Oksana Belobab**

**Yığıcı: Saniyam Kayukova,
Janna Ajmuxamedova**

*Kitab “Ahiska” qəzetiinin kompyüter
mərkəzində yığılıb, səhifələnmişdir.*

Sayı: 1000

Almatı 2013

Rövşən Məmmədəoglu

УДК 821,512
ББК 84 Казахстан - Турция - Азербайджан 7-5
М 18

Rövşən Məmmədəoglu

VƏTƏNƏ DOĞRU

Алматы, 2013 год

ISBN 978-601-06-2319-4

ISBN 978-601-06-2319-4

A standard linear barcode representing the ISBN number.

Rövşən Məmmədəoglu, 2013

